

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lexicon Plavtinvm

Pareus, Johann Philipp

Hanoviae, 1634

C

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5032)

Scalig. *Patulem bouem*, quem refutar Meursius ex Fest. exerc. crit. lib. 1. pag. 250, 251. quem vide, & facile assentieris doctis viri opiniononi. Et certe Mf. Pallat. diserte habent *patulum bouem*. Vide etiam Iun. Philarg. ad Virg. in Editione Petri Dacilis.

Brachium elephanti. Mil. 1. 1. §. 26, 30.

Brassica. Non vnus generis est. Vide Botanicos. Pseud. 3. 2. §. 26.

Breniculus. Merc. 3. 4. §. 54.

Brocthus: qui est dentibus prominentibus. Mil. 3. 1. §. 117.

Bromius, epitheton Bacchi. Men. 5. 2. §. 83.

Bubile. Pers. 2. 5. §. 18. Sic *ouile*, & *canile*.

Bubula monumenta. Stich. 1. 2. §. 6.

Bubula exuua, lori ex corio bubulo. Most. 4. 1. §. 6. Videlitt. E.

Bubulus coruus. Pcen. 1. 1. §. 11.

Bubulcitari, est, boues pascere, alere, curare. Most. 1. 1. §. 50.

Bubuli cotrabi. Facere ita appellat vel plagarum crepitus, qui eduntur, cum serui corio bubulo caduntur; vel lora ipsa, quibus caduntur. Trin. 4. 3. §. 4.

Bubulis coriis onustus, h. e. scuticis ex corio bubulo confectis. Amph. Scen. Tun' me §. 3.

Bubus glandem depromere prandio. Turc. 3. 1. §. 2.

Bucada dicuntur serui, qui bubulis loris caduntur. Most. 4. 2. §. 1. Vide *Exuua bubula*. Sic *bos* pro loris bubulis capitur. Asin. 1. 1. §. 22.

Bucca. Pcen. 5. 1. §. 43.

Bucca purpurissata. Truc. 2. 2. §. 35, 39. Apul. Apol. *Purpurissata* gens,

Buccas inflare. Stich. 5. 5. §. 26.

Buccas sufflare. Stich. 5. 4. §. 42.

Bucculentus: turgidis buccis. Merc. 3. 4. §. 54.

Bucco. Bacch. 5. 1. §. 2. Isid. 1. 10. Ety. *Bucco*, garrulus, quod ceteros oris loquacitate, non sensu exsuperet. Idem: *Iactat*; *Buculices*. Inde forte nostrum *Buchen*: cum buccones non tam garruli sint, quam arrogantes, plenisque buccis suas virtutes depradicantes. *Gentilis* ad Apul. Apol. Buccones à buccis fluentibus putat dictos, quod signum stultitiæ est. Itali *Bisfoni* *scurras* appellant. *Lambin.* ait, Physiognomonicos testari eos, qui amplas siue longas habent buccas, esse stolidos & futes. *Lips.* Ep. quaest. 1. 2. c. 12. *Maccus* & *Bucco* personæ sunt sordidæ, fatuæ, stultæ Poetis Atellanarum. De *Macco* vide Scip. Gentilem ad Apol. Apul. pag. 396.

Bulla aurea. Rud. 4. 4. §. 127.

Bulla fuerunt ornamenta ostiorum. *Afin.* 2. 4. §. 20. Inde Persius dixit *bullatas nugas*, h. e. bullis exornatas ad forum instar.

Bustirapus, Sic dicti fuerunt, qui lacri causa omnia nefanda subire non verebantur. Pseud. 1. 3. §. 126. Vide causam huius rei ap. *Kirchman.* de Funerib. Rom. lib. 4. cap. 5.

Bustum Achilli: sepulchrum Achillis. Bacch. 4. 9. §. 14.

C.

C. Interdum hiatum impedit in pronominiibus. Most. 1. 3. §. 84. *Ioni vino illos arg. sac.* quem

ista locum
mus. Vide An
C. pro G. millies
braus. Vide
notat.

Caule. Milit
Brid. Arg. y
ra Glossa; do
Calones, dexte
Scalig. ad Feil
Cadere in obsec
ui & caduca
109. Sic Senec
tasse pena. Je
quo peccare
dicit.

Tibull. Mi
— ne male
h. e. ne adul
peccem. Vi
bo apud Bar
aliter vltima
lib. 1.
Et solet mi
Persia, comm
Dici.

Cadit: pro cadat;
§. 89. vt adie,
Cadit: vtriusq. St
Cadit: praefectus aliq
§. 11.

Calu: vini. Amph
§. 5. 4. Mil. 3. 2
§. 34.
Calu: capite sifile
& calu: turre. Mi
Calu: veteris: vini.

Pcen. 1. 1. §. 47.
Calu: Verbum me
§. 14. Vide etiam
cero lib. 4. in Verbo
de, concide.
Cadere verberibus.
Cadere stimulis parg
§. 55.

quem locum aliter emendauimus. Vide Animadu.

C. pro G. millies in antiqq. Membranis. Vide Animaduersiones nostras.

Cacula. Militis seruus apud Plaut. Pseud. Arg. v. 4. *Caculamilitaris*. Glossa; δούλος ὁ ἐκ τῶν πολεμίων. Aliis *Calones*, lixa. Trin. 3. 1. v. 95. Vide Scalig. ad Festum.

Cadere: in obscenis ponitur, de leui & caduca Venere. Pers. 4. 4. v. 105. Sic Senec. controu. III. *Fortasse poena se preparauit, & ex quo peccare cepit, cadere condidit.*

Tibull. lib. 4. eleg. 10.

— ne male inepta cadam.

h. e. ne adultera fiam, & alio viro peccem. Vide plura de hoc verbo apud Barth. Aduers. 23. 5. Non aliter vsurpat Propertius in *Labi* lib. 1.

Vt solet amoto labi custode puella Persida, communes nec meminisse Deos.

Cadit: pro cadat; δέχεται ἑαυτῶν. Rud. 1. 2. v. 89. vt edit, duit.

Cadum vertere. Stich. 5. 4. v. 39.

Cadopræficere aliquem. Stich. 3. 4. v. 1.

Cadus vini. Amph. 1. 1. v. 273. Asin. 3. 3. v. 34. Mil. 3. 2. v. 37. Aul. 3. 6. v. 34.

Cadum capite sistere, est inuergere, & exhaurire. Mil. 3. 2. v. 36.

Cadus veteris vini. Stich. 3. 1. v. 24. Pœn. 1. 2. v. 47.

Cadere. Verbum nequitie, Cal. 3. 1. v. 14. Vide etiam *Diuidere*. Cicero lib. 3. in Verrem cap. 66. *cadere, concidere.*

Cadere verberibus. Most. 5. 2. v. 45.

Cadere stimulos pugnis. Truc. 4. 2. v. 55.

Calebs senex: de viduo. Stich. 4. 1. v.

Cana. Vide *Cœna*. (37.)

Carulea via maris. Rud. 1. 5. v. 10.

Vide *Equus ligneus*.

Carulei campi. Trin. 4. 1. v. 15. Sic appellatur mare.

Casariatus miles. Mil. 3. 1. v. 172.

Casaries liberalis. Mil. 1. 1. v. 64.

Casitium linseolum. Vide litt. L.

Caterum, vel, *caterò*: vt, *primum*, & *primo*, promiscuè dicebant vet. Amph. 2. 2. v. 199.

Caterum: transitiva part. Bacch. 4. 4. v. 53.

Caterus, a, um. Bacchid. 5. 2. v. 20. Men. 1. 4. v. 6.

Caterum, aduerb. pro, *cateròquin*, alias, quod ad *catera* attinet: absolute interdum ponitur. Bacch. 4. 8. v. 37. Mil. 3. 3. v. 53. Trin. 2. 2. v. 11. Et sic quoque redonandum hanc particulam arbitrat Acidalius noster Capt. 3. 4. v. 82. vbi tamen ex Mss. Pall. aliam lectionem secutus sum. Vide etiam loca sequentia. Cal. 1. 1. v. 6. Capt. 5. 3. v. 12. Epid. 1. 1. v. 5. & 3. 4. v. 79. Merc. 2. 1. v. 43.

Pseud. 2. 4. v. 65. Pers. 4. 6. v. 26. Stich. 5. 3. v. 8. Pœn. Prol. v. 124.

Calamina Hetrusca: insulæ in Lydia. Plin. li. 2. c. 19. Pœn. 5. 3. v. 45.

Calamistrum. Acus maior, qua crispatur in annulos capillitium.

Curc. 4. 4. v. 22. Nonius interpretatur fistulam breuem, qua cirri continentur: vel acum, qua calefacta capilli crispantur. Inde *calamistratus* de molli vsurpatur. Asin. 3. 3. v. 37.

Calamitas proprie est frugum, seu calamorum detrimentum. Plautus ad carnes aprugnas transfert.

Capt. 4. 1. v. 4. Et obscenè periculum. Cal. 5. 1. v. 30.

Calamitas proprie est frugum, seu calamorum detrimentum. Plautus ad carnes aprugnas transfert.

Capt. 4. 1. v. 4. Et obscenè periculum. Cal. 5. 1. v. 30.

Calamitas proprie est frugum, seu calamorum detrimentum. Plautus ad carnes aprugnas transfert.

Capt. 4. 1. v. 4. Et obscenè periculum. Cal. 5. 1. v. 30.

Calamitas

Calamitas aduenit ad illum. Pœn. 4. 2. §. 101.

Calatores dicebantur serui *καλῶν*, quod est, *vocare*: quia semper vocari possunt, ob necessitate seruitutis. *Festus*: Glossæ vet. *Calatores*, ἐκδοσῶν τῶν ἐργῶν, δέδοται δὲ ὁμοίως. *Calator*, καλῶν. *Idid*. Glossæ: *Calator*: minister sacrorum. Alii *καλῶν κἀλων*, à lignis: quod linea militibus apportarent. *Pseud.* 4. 2. §. 52. *Rud.* 2. 3. §. 5. *Merc.* 5. 2. §. 11.

Calceati dentes. Capt. 1. 2. §. 78.

Calcem ciere. Pœn. 4. 2. §. 86. *Pedem mouere*.

Calces alicui doterere. Merc. 5. 2. §. 111.

Calces asini. Pœn. 3. 3. §. 70.

Calchas: Testoris filius, qui arte diuinandi plurimum valebat in bello Troiano. Men. 5. 1. §. 48. *Merc.* 5. 2. §. 104.

Calcibus incurfare. Pœn. 4. 1. §. 3.

Calcitriones dicuntur, qui infestant calcibus. Nonius. *Afinar.* 2. 3. §. 11.

Calefactare. Rud. 2. 3. §. 80.

Calefactari: calefieri. Caf. 2. 6. §. 48. *Horat.* l. 2. *Epist.* 2.

— *emptis*

Sub noctem gelidam lignis calefactat ahenum.

Calende Martie strenis dandis sacra. Mil. 3. 1. §. 96.

Calet: recens est. Pœn. 4. 2. §. 92.

Calices modiales. Capt. 4. 4. §. 8.

Calide aliquid agere: festinatò, & sine mora. *Epid.* 2. 2. §. 100. Græce, καλῶς πρὸς τὸν λόγον.

Caletur, dictum vt, sudatur, statur. Capt. 1. 1. §. 12. *Truc.* 1. 1. §. 46.

Calidum, pro subito. *Epid.* 1. 2. §. 39.

Mil. 2. 2. §. 71. *calidum consilium*.

Sic quoque Cicero lib. xv. ad

Att. *Epist.* 6. & *Apuleius* lib. 1. *Metam.* Et noster *Epid.* 2. 2. §. 100. *Calide agere*: calidum mendacium. *Most.* 3. 1. §. 131. *Ter.* *Eun.* 2. 3. §. 89. *Vide ne nimium calidum hoc sit modo.* Eodem modo *Horat.* libro 1. *Od.* 1. *feruidas rotas* dixit rapidissimas. Græci τὸ θερμὸν non aliter quoque vsurpant. *Calliergus* ad *Idyll.* 5. §. 78. τὰς γὰρ παλαιὰς ζῶντας καὶ θερμὰς λέγουσι. Vbi tamen egregie vapulat hic interpretès ab *Isaaco Casaubono*.

Calidum prandium prandisti. Pœn. 3. 5. §. 14.

Caligo obfistit ob oculos. Mil. 2. 4. §. 51.

Callemus probe. Pœn. 3. 1. §. 71.

Callere: callidum esse. Pœn. 4. 2. §. 1.

Callere: callum obducere. *Pseud.* 1. 2. §. 4.

Callere ad questum *Truc.* 2. 4. §. 62. & 5. 1. §. 40. *Omnes homines ad suum questum callent*, & cati cluunt. Ita enim ex vestigiis veteris lectionis illum locum expressi: tamen in *Mil.* *Pall.* sic, *calent*. Numquam enim *Membranæ* solent geminare litteras. Et sic quoque noster loquitur *Afinar.* 1. 3. §. 34. *ad suum questum callidum esse*.

Calleo doctè, pulchrè. *Perf.* 3. 1. §. 52.

Callidè nosse: optime, scienter, perite, prudenter. *Afinar.* 2. 2. §. 83. Sic *Mercat.* *Prolog.* §. 35. *Terent.* *Andr.* 1. 2. §. 30. *callidè intelligere*. *Tacit.* 4. *Ann.* *Senatusque optimatum ingenia qui maxime perdidicerant, callidi temporum & sapientes credebantur.* Idē 11. *Histor.* *Quo nemo illa tempestate militaris rei callidior habebatur.*

batur, Sallustius in *Fragm.* Neque de futuro quisquam satis callidus, satique prudens sit.

Callidus, prudens. Asin. 1. 3. §. 34.

Callidus, doctus. Pseud. 2. 4. §. 35.

Callida, docta, faceta. Pcenul. 1. 2. §. 25.

Callum callet. Pers. 2. 5. §. 4. *Callum aprugnum.* Pcen. 3. 2. §. 2. Vide supra *Callere*. Pseud. 1. 2. §. 33.

Callidus ad quasum. Trucul. 2. 4. §. 62. & 5. 1. §. 40.

Callus & Callum: caro durata & desata. Pinguem aprum intelligit Plaut. Capt. 4. 3. §. 4. Pcen. 3. 2. §. 2.

Kalophanta est *καλοφάντης*, qui honeste quidem loquitur, sed cuius facta ab oratione discrepant. καλοφάντης, Sicenim ex Mss. omnibus legendum duxi, nihil pensis cæteris variantiis: quæ miro artificio ab omnibus solent effingi. Curc. 4. 1. §. 2. Vide Animadversiones.

Calor: neutro genere, pro *calus*, vt decor & decus. Merc. 5. 2. §. 19. Ita quidem ibi ex Non. viri docti sentiunt. Neque aliter Philargyrus citat in Virgilium sic: Neque frigus, neque calor metuo, neque ventum, neque grandinem.

Caltrula tunica, à calore luteo caltra. Nonius. Epid. 2. 2. §. 47.

Calui, est, decipi, frustrari. *καλυνῶς.* Caf. 1. 2. §. 4. Gaius I. C. ff. lib. 50. tit. de verb. sign. Si caluitur, h. e. si moratur, & frustratur. Inde & calumniatores appellati sunt, qui per fraudem & frustrationē alios vexant litibus. Inde & *cauillatio* dicta Lucil. lib. 17. Sat. Si non it, capito, inquit, eum: & si caluitur, ergo Endo manum iaci-

to. Glossæ Philoxeni: *Caluitur, ἰκαταπάζω.*

Calydonia Venus. Pcen. 5. 4. §. 8.

Campanica peristromata: varii coloris. Pseud. 1. 2. §. 12. Stich. 2. 3. §. 53.

Campas genus: Genere Campanus; mollis & effeminatus. Trin. 2. 4. §. 144.

Campas dictus: nugaris. Truc. 5. 1. §. 44. Ita solebant in Comædiis ludinugæ. Cæcilius:

Quisquilias volantes, venti spolia memoras: i modo.

Campi carulei. Trin. 4. 1. §. 15. Sic appellatur mare.

Canalicola: sunt homines forenses, pauperes, quod circa canalem fori confisterent. Græce ἀγοραῖοι. Forte an inde manauit Gallorū illud *canaille*, quod vsurpant in eiusmodi ἀγορῶν ἀτάκτοι, & homines nihili. Curc. 4. 1. §. 15. Caf. 2. 1. §. 22. vbi tamen retinenda potius lectio Mss. *Cana culex;* de sene amatore. Agell. l. 4. c. 20. *Qui iurabat, cauillator quidam, & canalicola, & nimis ridicularius fuit.*

Canalis: locus in foro vrbs Romæ, vbi crebri canales, ad quos homines nihili. Inde dicti *canalicole* homines forenses: vt Fest. vult, pauperes. Græce ἀγοραῖοι, καλυνῶς. Curc. 4. 1. §. 15. Caf. 2. 3. §. 22. Agell. l. 4. c. 20. *Qui iurabat, cauillator quidam, & canalicola, & nimis ridicularius fuit.*

Candefacere. Most. 1. 3. §. 101.

Candidatus: albus. Rud. 1. 5. §. 12.

Candidatus mastigia. Caf. 2. 8. §. 10.

Cand de vestitus. Caf. 4. 1. §. 9.

Candidum, pro *cano.* Most. 5. 2. §. 27.

Candores corporis. Men. 1. 2. §. 67.

Pre pert. lib. I. Eleg. 2. v. 13. Nec Phry-

Phrygium falso traxit candore maritum. Candor est pulchritudinis fundamentum. Statius lib. 1. Achill. v. 161. *niueo natus ignis in ore Purpureus.*

Canes *δεξιμάς*, *prō*, *canis*. Trin. 1. 2. v. 133. 133. Sicuti *Plebēs*, *Trabes*. Ita in Menippi Cynici epitaphio:

Menippos ille nobilis quondam canes
Heic liquit omnes homines in terra
pila.

Lucilius:

Nequam magnus homo, laniorum
immani canes ut.

Canes: maledici. *Pæn.* 5. 4. v. 62. 64. *canes mea in me latrant.* In fecminino.

Canicula: de muliere mordaci. *Curc.* 5. 1. v. 8.

Canis: contumitum in hominem impurum. *Most.* 1. 1. v. 40.

Canina scana. Vide *Scana*.

Canis capitibus senes. *Bacch.* *Grex.* v. 2. & 5. 1. v. 15.

Canis dicitur rabiosa femina. *Men.* 5. 2. v. 85. & 5. 5. v. 34. *Casin.* 1. 5. v. 12.

Canis fugitiua. *Pseud.* 3. v. 84.

Canis irritata. *Capt.* 3. 1. v. 25.

Canis mordax. *Bacch.* 5. 2. v. 27. de seruo maledico.

Canis placida fons. *Most.* 3. 2. v. 168.

Canis venaticus. *Mil.* 2. 2. v. 113.

Canis vinculi ferrei genus, catellus ferreus. *Cal.* 2. 6. v. 37.

Canis capite senex. *Bacch.* 5. 1. v. 15.

Cantare aliquid alicui: serio & crebro inculcare. *Tri.* 2. 2. v. 10. 69. *Most.* 4. 2. v. 64.

Cantare idem quod differre. *Pseud.* 1. 3. v. 131. *editores probos.* Vide *Festum* in *Occipitare*.

Cantare. Vide *Clamare.* *Bacchid.* 4. 9. v. 61.

Canthari pleni. *Perf.* 5. 1. v. 40.

Cantharo uno potare. *Stich.* 5. 4. v. 48.

Cantharus: poculi genus. *Asin.* 5. 2. v. 57. *Bacch.* 1. 1. v. 36. *Men.* 1. 2. v. 64. & 1. 3. v. 5. *Most.* 1. 4. v. 33. *Pseud.* 4. 2. v. 2. & 4. 4. v. 13. & 5. 1. v. 34. *Rud.* 5. 2. v. 32. *Perf.* 5. 2. v. 22. *Stich.* 5. 4. v. 23.

Cantharus dulcifer. *Pseud.* 5. 1. v. 18.

Cantherij Gallici. *ibid.*

Cantherius: *Capt.* 4. 2. v. 34. Scribendum cum adspiratione. *καυθήλιος* enim Græcis. *Festus.* *Cantherius* hoc distat ab equo, quod maius à verre, caput à gallo, veruex ab ariere. *Aul.* 5. 5. v. 21. *Flavius Vopiscus* in *Aureliano*: *Est ego Domine Valeriane Imperator Auguste, idè cuncta feri, idè vulnera patienter excepi, idè equos & cantherios meos lassavi, ut mihi gratias ageret Respublica, & consilia mea.* Ad quem locum apprimè docta adnotauit *Martellus Donatus* in *Dilucidatione*: b. Pag. 1030. Addo tantum *Lysippi dictum egregium.*

ἐὶ μὴ πεδίασται τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι οἱ δὲ πεδίασται, μὴ πεδίασται δ', ὅτι οἱ δ' ἐν αἰρεσὶν ἀποτρεχέας, καὶ ἡλίους. *Hæc ille de Athenis Græce:* ego aliquando de *Francofurto*, nobili *Emporio Germaniæ*, Latine sic inuerti:

Francofordiam qui non adit, sol trunus est:

Quem visa eadem non illicit, sol mulus est:

Cui non græte hæc relinquere, est cantherius.

Cantherino r. tu somnare. *Men.* 2. 3. v. 44.

Cantio.

Cantio. Stich. 5. 4. v. 25. Vide *Pro-*
uerbiain Mantissa.

Cantio cinadica. Stich. 5. 5. v. 19.

Cantrices. Trin. 1. 1. v. 23.

Caperat frons: pro, *caperatur*. Epid.
5. 1. v. 3. Hinc *frons caperata* pro
tristi & seuera. Nonius interpre-
tatur *rugare frontem*, contrahere,
& asperare: aitque tractum à capro-
rum frontibus crispis.

Capere. Est verbum augurum, cum
locum eligebant ad effandos
fines templorum. Sic dicitur, *Ca-*
ptus augur, captus iudex, captus
arbiter. Men. 1. 2. v. 54. *Ca-*
ptum sit collegium augurum.
Ita loqui solebant, inquit Tur-
neb. 30. 29, cum aliqua dere
collegium augurum consule-
batur. Festus: *Capere* dicebatur
locus ad sacrificandum legitime
constitutus.

Capere animo virtutem. Trin. 3. 2.
v. 24.

Capere, pro, coarguere, conuincere.
Græcè ἀλλοκεν. Amph. 2. 2. v. 189.

Capere: in obscœnis. Pœn. 3. 3.
v. 63.

Capere in lara significatione de ho-
stibus victis fugatisque. Amph. 1.
1. v. 155.

Capere calecos, quos debeant, nesci-
unt ii, quorum res ad incitas re-
ductæ sunt. Truc. 1. 2. v. 52.

Capere honorem, consequi. Bacch. 3.
3. v. 34.

Capere manu, adprehendere manu.
Most. 1. 2. v. 48.

Capere rationem oculis. Pseud. 2. 2.
v. 2.

Capescere. Amph. 1. 1. v. 105.

Capescere se, h. e. immittere. Afin. 1.
3. v. 6.

Capessere se aliquod: phrasi comica,
pro recipere se aliquod. Bacch. 1. 2.
v. 3. Rud. 1. 2. v. 33. 89. *Capessere*

Capessere consiliū. Rud. 1. 3. v. 21.

Capessere imperia. Trin. 1. 2. v. 19.

Capessere se præcipitem ad aliquid.
Bacch. 4. 10. v. 2. id est, conferre
se ad aliquid.

Capillum componere: anxie curare,
ornare. Most. 1. 3. v. 96.

Capillus versipellis: h. e. canus. Pers.
2. 2. v. 48.

Capita rerum expedire. Truc. 4. 3. v.
16. Merc. 3. 4. v. 24.

Capital: est facinus, quod capitis
pœnâ luitur. Festus. Men. 1. 1. v.
16. Merc. 3. 4. v. 26. Sic *adis ca-*
pitalis, in qua capital admitti-
tur. Mostell. 1. 2. v. 44. *Homo ca-*
pitalis, nefarius, flagitiosus. *Lo-*
cus capitalis: vbi si quid viola-
tum est, capite violatoris expia-
tur. Most. 2. 2. v. 44.

Capitalis periculum. Rud. 2. 3. v. 19.
Trin. 4. 3. v. 81.

Capitalis inimicus. Pœn. 4. 2. v. 57.

Capitalis res. Merc. 1. 2. v. 72. Stich.
2. 3. v. 46.

Capite aperto: hoc est, sine pudore,
confidenter. Capt. 3. 1. v. 15. Con-
trarium est *capite operto*. Amph. 5.
1. v. 42.

Capitimeo sunt comitia. Vide *Co-*
mitia.

Capitis res. Trin. 4. 2. v. 120.

Capitis perdere. Mil. 2. 4. v. 8. Afin.
1. 2. v. 6.

Capitolium. Curc. 2. 2. v. 9.

Capitolium Iouis. Trin. 1. 2. v. 47. De
etymo eius vide *Canterum*
Nou. L. lib. 1. cap. 11.

Captiones duri: de parasitis. Pers. 1.
2. v. 8.

Capitulum: ὑποκορυφίων, paruum
caput. Curc. 2. 3. v. 14.

Capitulum hoc: ego. Afin. 2. 4. v. 39.
Propert. lib. 1. Eleg. 8. -- *anus, in*
nostrâ incies verba superba caput:
h. e. in nos. Cap.

Cappadocia. Mil. 1. 1. §. 52.
Capparis: firmioris ligni frutex, seminisque & cibi vulgari. Plin. lib. 13. cap. 23. & Dioscorides lib. 2. cap. 204. Curc. 1. 1. §. 90.
Capra commissa, dicitur, quæ initur, & tum pessime foetet. Most. 1. 1. §. 40. Vide *Hircus salius*. Men. 5. 2. §. 86.
Caprigenum genus: de iis, qui perpetuo febricitant, & variè habent. Epid. 1. 1. §. 16.
Capismus; cœperimus. Rud. 2. 1. §. 15.
Capit. Pseu. 4. 3. §. 6.
Capso: cœpero. Bacch. 4. 4. §. 61.
Captare: pro, insidiari in sermone. Amph. 1. 1. §. 269. & 2. 2. §. 163. & 169. *Captare impudicitia*. Vbi *Captare* & *Capere* discernuntur ita, vt *Captare* conatum notet, *Capere* effectum.
Captare novos mores. Trin. 1. 2. §. 37.
Captare; pro, anquisitè arripere, prehendere. Epid. 2. 2. §. 31.
Captare: occupare. Pseud. 5. 1. §. 6.
Captare: verbis captiose ludere. Men. 4. 2. §. 82.
Captare cum aliquo: vt, *cauere cum aliquo*. Most. 5. 1. §. 21. & 5. 2. §. 21. Est autem verbum gladiatorium. Sic Lucanus ad Pisonem: *Arma tuis etiam si forte rotare lacertis,*
Inq, gradu clausis libuit consistere membris.
Et vitare simul, simul & captare perentem.
Et Captatio in disciplina gladiatoria. Quintil. 1. 5. cap. 14. *Vt gladiatorum manus, qua secunda vocantur, sunt & tertia, si prima ad euocandum aduersarii ictu prolata erat, & quarta, si geminata captatio est, vt bis cauere, bis*

repetere oportuerit. Aëtius Philoëteta apud Nonium in *Cautim*: *Contra est eundem cautim, & captandum mihi.*

Quadrigarius apud Agellium in descriptione certaminis singularis Galli cum T. Manlio: *Ita vt ante dixi constiterunt*: Gallus sua disciplina scuto proiecto *captabundus*: Manlius animo magis, quam arte confusus, scutum scuto percussit, atq, statum Galli perturbauit. Sic emendauit ingeniosissimus Acidalius, incomparabile harum litterarum desiderium.

aptatum aduenire: fallere. Pœn. 5. 2. §. 73. & 3. 5. §. 20.

Capti consilij memor. Stich. 4. 1. §. 72.

Captio est: fraus. Truc. 2. 7. §. 64. *Epid.* 2. 2. §. 113. & 5. 2. §. 35. *Most.* 5. 2. §. 23.

Captiones in verbis sunt. Asin. 4. 1. §. 45. *Epid.* 2. 2. §. 113. Hinc *captiones Dialectica*, & *captiosum genus interrogationis* apud Ciceronem saepe.

Captioni esse: fraudi esse. Most. 3. 3. §. 19.

Captum esse: falsum, deceptum. Bacch. 5. 2. §. 87.

Capularis senex. Mil. 3. 1. §. 33.

Capulum: de testiculis viri. Cas. 5. 2. §. 26.

Capulus, & um; sepulchrum veteres dixerunt, quod corpora capiat. Nonius, Festus. Asin. 5. 2. §. 43. *Capuli decus*: de sene capulari, quem Merc. 2. 1. §. 19. vocat *Acheruntium senem*.

Caput pro vicia. Most. 1. 3. §. 141.

Caput casans: h. e. demissum, & mortificam indicans. Bacch. 2. 5. §. 71.

Caput amnis. Trin. 4. 2. §. 98.

Caput canum, rutilum, atrum. Merc. 2. 2. §. 35.

Caput

Caput irrasum. Rud. 5. 2. §. 15.

Caput, teste Donato in Terent. origo & summa vniuersusque rei est. Afri. 3. 3. §. 139. Propert. lib. 2. Eleg. 24. *Non ego nequitia diceret esse caput.* h. e. dux, signifer, Princeps hominum nequam. Idē dicitur *Dictator*. Pseud. 1. 5. §. 2.

Caput scelerum: de homine sceleratissimo, & omnium scelerum auctore. Germ. ein Art oder Freyschelm. Cure. 2. 1. §. 19. Bacch. 4. 7. §. 31. Pseud. 1. 5. §. 31. & 4. 5. §. 2. Mil. 2. 6. §. 14. Rud. 4. 4. §. 54. 55. Vide etiam, P. 4.

Caput meum: h. e. ego. Bacch. 5. 2. §. 74. Afri. 2. 4. §. 89. Pseud. 2. 4. §. 33. Stich. 5. 5. §. 10.

Caput, pro persona. Pœn. 3. 3. §. 31. Vide Turneb. lib. 15. cap. 7. & lib. 11. c. 11. Pœn. 3. 1. §. 16.

Caput, σωκεδογμων; pro homine. Most. 4. 3. §. 10. *Va capiti tuo.* h. e. tibi.

Caput, κατανομιων; pro salute, vita & libertate capitis. Capt. 5. 1. §. 26. Most. 1. 3. §. 54. 85. Nam de iure serui caput non habent, & qui seruus fit, capite diminuitur. Pers. 1. 1. §. 37. Pseud. 1. 2. §. 42. 88. Epid. 1. 1. §. 86. & 3. 2. §. 30. Capt. 2. 1. §. 3. Sic etiam IC. vsurpant. Græci: φιλανθρωπία. Propert. *Et sumta & posita pace fidele caput.*

Caput, σεφραστιας de homine certo. Aul. 5. 1. §. 8. *Isti capiti dicito.* Rud. 3. 6. §. 47. & 4. 2. §. 24.

Caput suum: sc. Rud. 3. 2. §. 11.

Carbonarius, διωρυγοπολης. Cal. 2. 8. §. 2.

Carbones. Truc. 5. 1. §. 12.

Carbunculus. Most. 4. 2. §. 70.

Carcer robustus; aliās *robur* simpliciter. Cure. 5. 3. §. 14.

Carcerarius *quastus*. Capt. 1. 2. §. 20.

Carchedonius: Carthaginēsis. Pœn. Prol. §. 53. Καρχηδών. De hac Stephanus de Urbibus: *καρχηδώνος πόλις, καὶ Καρχηδόν, καὶ Οἰνεσσα, καὶ Καρχαδον. τὸτο δὲ καὶ τῶν αὐτῶν λέξιν, ἵππε καρχηδόν λέται.* Idem valet *δίνουσσα*, quod תרשיש תרושׁא quod significat *mustum* siue vinum. Carthago igitur etiam dicta תרשיש in sacris litteris. Καρχηδόν est *caput equi*. Et sic dictam Carthaginē, testatur Iustinus lib. 18. 3. Forte leg. καρχηδόν *כתקבת*. τὸ *תת* est καρχηδόν *caput*. קבה *Ca-*

bis, siue *Cauus*, Equus. Idem ait

Virgilius, vbi de fundamentis

Carthaginis condendæ agit.

Effodiunt caput acris equi. —

Solinus cap. xxx. *Urbem istam, ut*

Cato in Oratione Senatoria autumat,

cum Rex Hiabbar rerum in

Libya potiretur, Elisa mulier ex-

struxit domo Phœnix, & Cartha-

dam dixit, quod Phœnicum ore

exprimit ciuitatem nouam: mox

sermone verso in morem Punicū,

& hac Elyssa, & illa Carthago di-

cta est. Hebrais autem *Kiriath*

est vrbs, & Pœnis Corath. Syris

Carath: & καρχηδόν *Carth.*

Seruius à *Charia* deriuat, quod

opidum est inter Tyrum & Bery-

thum. Cornelius Nepos in vitis

Illustrium author est, Carthagi-

nem fuisse duplicem, cuius inte-

rior pars *Byrsa* dicebatur, exte-

rior *Magalia*. Punicè etiam dicitur

Chadecanach. à קצר vel

קצרי *קצרים*, sedes. & אנך

Anach. quod descendit ex ענקים

E *Anachim,*

Anachim, qui fuerunt populi Palestinae, qui in Africam fugerunt & nouas ibi sedes quasuerunt, cum Iosua inuasisset terram Cananitidem: Iosue cap. 15. Vide etiam Procopium Vandalicorum lib. 11. 135. & Euseb. Chron. lib. 1. Illiigitur *Anachim* occuparunt in Libyâ illa loca, ubi erat Carthago; quæ propterea dicta fuit *Chadreaanach*.

Careo cum accusandi casu. Curc. 1. 2. §. 46. Pœn. 4. 1. §. 4. Pers. 2. 1. §. 9. Capt. 2. 2. §. 107.

Carere: pro, vacare, expertem esse. *Vino viginti dies vt careat*. Asin. 4. 1. §. 57. Quod Truc. 4. 3. §. 59. temeto *carere* dixit. Sic Cic. lib. 14. de Rep. Ita magnam habet vim disciplina verecundia; *carent* temeto omnes mulieres. Aggell. 1. 13. cap. 29. Prandium abstemium, in quonihil vini potatur, caninum dicitur: quoniam canis vino caret.

Horat. Epod.

Quaq; carent ventis, & Solibus ossa Quirini.

Idem Epod. 16.

Malis carere queritis laboribus.

Idem lib. 11. Od. 8.

—gelidaq; Diuos

Morte carentes.

Carere lanam: à Græco *καίρειν*. Ger.

Karten/Kartetschen. Dicitur & *carminare*. Vide Scal. ad Varro-nem & Tibull. Men. 5. 2. §. 46.

Cares. Curc. 3. §. 73.

Carina lineata: de fallacis *καρὶνὰς*. Vide Mil. 3. 3. §. 42.

Carinarius: qui cerino colore vestesinficit. Aul. 3. 5. §. 36. *Cera Dorice* *naegs* dicitur, quæ alias *naegs*. Quid. 3. Amand.

Et sua velleribus nomina cera dedit.

Carint, *δεζαίνω*: pro, careant; vt *edim*, pro, *edam*. Mostell. 4. 1. §. 1.

Carmina vetera. Cal. Prol. §. 6.

carnaria. Pseud. 1. 2. §. 64. Sunt va-sa, in quibus carnes afferuantur.

Capt. 4. 4. §. 6. Curc. 2. 3. §. 45.

carnifex, vel *Carnufex*; Scommia, conuitium, Cauillum in hominem aliquem carnifice dignum.

Amph. 1. 1. §. 220. 226. & sc.

Tun me. §. 1. & 1. 2. §. 41. Bacch.

4. 6. §. 15. & 4. 8. §. 35. Most. 5. 1. §.

65. Pers. 4. 3. §. 78. & 4. 9. §. 10.

Rud. 3. 6. §. 44. Pseud. 4. 1. §. 40.

Merc. 3. 4. §. 33.

carnifex interdum notat custodem carceris, non ipsos Triumviros capitales. Vnde in *carcerem*, & ad *carnificem* trahere veteribus idem sunt. Rud. 3. 6. §. 19. Vide etiam Ræuardum 1 C. lib. 2. Var. cap. 18.

carnifices, lanii dicuntur per iocū.

Pseud. 1. 3. §. 97.

carnificina: ratio excarnificandi.

Cist. 2. 1. §. 1. Capt. 1. 2. §. 23.

carnificum cribrum; de seruo, cuius tergum ita à carnificibus est perforatum, vt cribrum videri possit. Most. 1. 1. §. 52.

carnificum dies. Asin. 2. 2. §. 45. Vide Plaut. Philosoph. Tit. Seruitutis, Suppliciorum.

caroporcina, *agnina*. Capt. 4. 2. §. 69.

carthago: Vide supra *Carehedonius*.

carthagini: pro, in Carthagine. Cal. Prol. §. 71.

carus, carissimus: ambiguo sensu, pro grato, & damnofo. Men. 1. 1. §. 30. Bacch. 2. 3. §. 76.

carus; magni pretii, Pseud. 3. 2. §. 59.

Casani

Cassans caput. Vide *caput*.

Cassare: à cadendo dictum. Afri. 2. 3. *ψ*. 23. Bacchid. 2. 3. *ψ*. 7. 1. Mil. 3. 2. *ψ*. 37. Ennius: *Risi egomet mecum cassandum ire ebrum.*

Cassus mollis, recens; vel pinguis. Capt. 4. 2. *ψ*. 71.

Cassus molliculus: in blanditiis. Pœn. 1. 2. *ψ*. 154. 177.

Cassina: significat *scortillum*. Nam *κασιν* scortum interpretantur. Inde *κασιν* & *κασιν*, sicut *κασιν*, *κασιν* & *κασιν*. Curc. Arg. *ψ*. 6. Vide tamen de hoc nomine Animaduersiones nostras ad *Cassinam*.

Cassafamilia: ubi meræ sunt esuritiones. Afri. 3. 1. *ψ*. 17.

Cassaglan. Rud. 5. 2. *ψ*. 37.

Cassamemorare: est frustra & nequicquam sibi spem facere verbis; cum in re nihil sit: à *cassa* nuce, quæ putamen habet, nucleo caret. Sic *cassam speculam* Apuleius dixit. Affranius: *cassam tericulam*: pro nimis inanibus. Cist. 4. 1. *ψ*. 16.

Cassanux. Pseud. 1. 3. *ψ*. 136.

Cassia. *κασι* *συρι*. Galenus: Curc. 1. 2. *ψ*. 7.

Cassidem sumere in caput. Trin. 3. 2. *ψ*. 100.

Cassum, vt *caricum*, à careo. Prisc. lib. 9. *Cassa virgo*. Aul. 2. 2. *ψ*. 10. Merc. 4. 6. *ψ*. 6. *Cassa viro vxor*. Pœn. 1. 2. *ψ*. 147. Bene promittis multa ex multis; omnia in *cassum* cadunt.

Castigabilis culpa. Trin. 1. 2. *ψ*. 6.

Castigare. Merc. 2. 2. *ψ*. 45.

Castigare dictis. Bacch. 4. 8. *ψ*. 67.

Castigator. Trin. 1. 2. *ψ*. 150. & 2. 4. *ψ*. 13.

Castoris Aedes. Curc. 4. 1. *ψ*. 10.

Castrare. Merc. 2. 2. *ψ*. 14.

Castrare: de lingua, & aliis partibus corporis. Aul. 2. 2. *ψ*. 73.

Castus, à *culpâ*. Pœn. 5. 4. *ψ*. 13.

Cata custos. Men. 1. 2. *ψ*. 22.

Catagelasimus: deridiculus. Stich. 4. 2. *ψ*. 51.

Catamitus: de Ganymede; & homine impudico atque effeminato: Videtur deductum à *γαμεδης*, vel *γαυμης*. Nam *γαμεδης* & *γαυμης* idem est: ita vt prius dictum fuerit *Gadamidus*; deinde *Cadamius*. Scaliger: Men. 1. 2. *ψ*. 35.

Catapulta non solum tormentum; sed etiam telum est. Curc. 3. *ψ*. 28. & 5. 3. *ψ*. 11. Capt. 4. 2. *ψ*. 16.

Catapulta olmea. Pers. 1. 1. *ψ*. 28.

Catapirates, teste Isidoro lib. 19. cap. 43. est *linen*, seu *funis*, in cuius immo pendet paxillus à plumbo, vt fundo stat. Ita enim legendum apud Isidorum. Aul. 4. 1. *ψ*. 12. Ceterum versus Lucillii deprauate ibidem editos sic emendo: *Hanc catapeiraten puer eodem deferet, vncum Plumbi paxillum rodi, linig, metaxam.*

Cataractria. Pseud. 3. 2. *ψ*. 47. Vide infra *Civilendrum*.

Cate: caute, doctè, astute. Caf. 2. 6. *ψ*. 34. Mil. 3. 1. *ψ*. 6. Men. 2. 3. *ψ*. 61.

Cate, cordatè, doctè, sapienter. Pœn. 1. 1. *ψ*. 3.

Catellus. Stich. 4. 2. *ψ*. 40.

Catellus: in blanditiis amantium. Afri. 3. 3. *ψ*. 103.

Catellus; ambiguit. Nam; teste Pompeio, *Catulus* est genus quoddam vinculi; qui inter-

E 2 dum

dum Canis appellatur. Catellus ferreus. Curc. 5.3. §. 13. Lucil. Cum manicus, catulo, collaris, ut fugitivum Deportem.

Catena ferrea. Men. 1.1. §. 3.

Catena singularia: quæ sunt singularum librarum. Capt. 1.2. §. 3.

Catellum. Truc. 5.1. §. 4. Vide etiam Callere.

Cati & arguti. Truc. 1.6. §. 12.

Catilla, vel Catella. Cal. 3.2. §. 12.

Catuli suis. Truc. 2.2. §. 13.

Catulorum ludus. Stich. 5.4. §. 52.

Catulus canis. Afm. 1.3. §. 32.

Catus. Sabinum verbum, inquit Varro: idem quod, acutus. Seruius à calore derivat h. e. calore ingenii. Inde Catones dictos ait Plinius. Epid. 2.2. §. 74. Consiliatatum. Cic. 1. Tuscul. Egregie cordatus homo catus. Aelius Sextus.

Catus corde. Trin. 3.2. §. 51.

Catus & callidus. Perf. 4.4. §. 7.

Catus homo. Pseud. 2.1. §. 15.

Catus mortalis. Pœn. 5.2. §. 147.

Catus orator. Most. 5.2. §. 21.

Catus, sollers. Most. 1.3. §. 29.

Caudea cistella: è iunco ad similitudinem equinae caudæ facta. Rud. 4.4. §. 65.89.

Caudicalis provincia. h. e. secundorum truncorum, siue caudicum. Pseud. 1.2. §. 25.

Cauea, pro custodia. ἀστυνομία. Capt. 1.2. §. 15. Cist. 4.2. §. 66.

Cauea est locus in Amphitheatro, vnde populus spectabat, seu ubi spectandi gratia sedebat. M. Tull. Catone Maiore: ut Turpione Ambivio magis delectatur, qui in primâ causâ spectat: delectatur etiam qui in ultimâ: sic adolescentiâ. Seruius ad Virgil. lib. 1111 confessu cauea. Plaut.

Amph. Prol. §. 66. Truc. 5.1. §. 39. Cauea theatri. Vide Lipsii libellum de Amphitheatro.

Caueis ludificis habere. Pœn. 5.5. §. 12.

Caueere & Vitare differunt. Stich. 1.2. §. 64. 65.

Caueere causâ. Men. 1.2. §. 42.

Caueere abs aliquo. Men. 2.2. §. 70.

Mostell. 3.3. §. 21. 24. Pseud. 1.1. §. 126. & 1.5. §. 59. & 4.7. §. 125.

Caueere malo, sicut Vitare infortunio, dixit Plautus. Proprium domini in seruos verbum Caue malo, cum verbera minarentur. Sic apud Liuium lib. 4. cap. 49. M. Posthumius cum dixisset: Malum quidem militibus meis, nisi quieuerint, inquit Trib. pl. Auditis, Quirites, sicut seruis malum minantem militibus? Bacch. 1.2. §. 39. Curcul. 2.3. §. 19. Cal. 2.6. §. 59. Men. 1.2. §. 13. & 2.1. §. 24. Perf. 3.1. §. 41. Terent. Adelph. 1.1. §. 44. Malo coactus qui suum officium facit. dum id rescitum iri credit, tantisper cauet. Vide Infortunio citare.

Caueere de aliquâ re. Men. 5.5. §. 32. & sup. 2.1. §. 41. Metuere ab aliquo de verbis.

Caueere aliquid. Afm. 1.1. §. 30. Cauefis malam rem.

Caueere Iuriconsulti solent, sicut cauillare legulei. Epid. 2.2. §. 108.

Caueere cum aliquo. Most. 5.2. §. 21. Vide etiam Captare.

Caue-fis. Amph. 2.2. §. 215.

Cauilla & lum dicitur. Aul. 4.4. §. 11. Festus: Cauillatio est iocosa calumniatio. A cauendo κακοποιία. Proprie caueere leguleiorum. Glossæ: Cauillatio: εὐδαιμονία, πρὸς γέλοισι. Cauilla-

*Cauillatio
simpliciter
uillatio.
cum prim
talis ve d*

*Cauillatio
§. 74.*

*Cauillator fa
Cauistis: cau
Cauillator pro*

*Truc. 3.2.
uit Lipsium
cap. 7.*

*Cauillati. Tru
Caupo Aul. 3*

*Caupo Aul. 3
malo pœn
fer. §. 80
ptio Ro
de Opus
xli. 7.*

*Cauponi
2.4. §. 4
Valent
tion. pag*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

*Causa erat
gines ha
solis æstu
712. Mil
75. Val. Ma
quæ velatu
Macedonum
cit etiam
cautionis, eid
Martialis Ap
phus cap. 11
ferrugineam
thallicum*

Caullationes. Truc. 3. 2. §. 17. Sic simpliciter legendum, non, *Caullatores*. Et fere subolet rusticum primorem syllabam protulisse ut diphthongum *cau*.

Caullationes ampullariae. Stich. 2. 1. §. 74.

Caullator facetus. Mil. 3. 1. §. 46.

Caullistis: caullistis. Rud. 2. 3. §. 47.

Caulliator probus: caulliator iocosus. Truc. 3. 2. §. 15. Quod emendauit Lipsius Antiq. Lect. lib. 5. cap. 7.

Caulluli. Truc. 3. 2. §. 18.

Caupo Aul. 3. 5. §. 35. καυπητής. Germ. Vertäufser. Hōcker. Dictus à caupis. Inscriptio Romana coponem vocat. Vide Opus Inscript. Rom. pag. DC. XLVI. 7.

Cauponijs puer: meritorius. Pseud. 2. 4. §. 48. Pœn. 5. 5. §. 19. Vide Valent. Acidalii, Velleian. lection. pag. 508.

Causa erat pileus latas oras & margines habens ad prohibendum solis æstum: à καύω, vro. Heb. כַּוֵּי.

Mil. 4. 4. §. 42. Pers. 1. 3. §. 75. Val. Max. lib. 5. cap. 1. Causea, quæ velatum caput suum more Macedonum habebat, textit. Facit etiam mentionem Suidas. καυσίαι, εἰδὲ πῖλε βαρβαρικῶν: & Martialis Aphor. 29. Itemque Lipsius cap. 18. Amphit. Plautus ferrugineam dicit, ob colorem thalassicum & marinum.

Causistior. Aul. 4. 10. §. 25.

Causa: sepe in concisa sententiâ ommittitur. Rud. 5. 3. §. 18. Insurandum rei seruanda, non perdenda conditum est. Sic Tacit. lib. 14. Ann. Magis usurpandi iuris; quia quia vnus culpa foret. Sallust. Quæ postquam gloriosa modo, neq.

belli patrandi cognouit. Lilius: Eaprodendi imperij Romani, iradende Annibali victoria esse. Vlpianus: Siquis euitandi criminis id egit ut Reip. causa abesset.

Causa haud est, quin. Elegantissima forma. Most. 2. 2. §. 4. Terent. Phorm. 2. 1. §. 42. Non causam dico, quin quod meritis est ferat.

Causa alicuius: valet, propter. Most. 3. 1. §. 65.

Causa: controuersia. Most. 3. 3. §. 17. Merc. 4. 6. §. 6.

Causa: αἰτίας, prætextus. Afin. 4. 1. §. 44. Mil. 2. 2. §. 95. Facile est, trecenta possunt causa colligi. Trin. 3. 3. §. 62. Sexcenta ad eam rem causa possunt colligi. Sic Tibull. lib. 1. Eleg. 6. §. 11. fingere causas. αἰτίας αἰτίας δὲ καί.

Causa est, cur. Capt. 2. 2. §. 7.

Causa has: pro, quod ad hanc causam attinet. Most. 2. 1. §. 47.

Causa: gratia. ἐπιπρὸς γενεῶν. Aul. 2. 6. §. 11.

Causa illa: idè. Stich. 5. 1. §. 3. 5. hac gratia.

Causa: propter. Trin. 4. 2. §. 137. Truc. arg. §. 8. Stich. 4. 2. §. 21.

Pœn. 3. 1. §. 37. 48. Pœn. 1. 2. §. 157. Trin. 4. 2. §. 137. Most. 5. 2. §. 47. Men. 5. 2. §. 41. Vide litt. M.

Causa etiam de mercede dicitur. Trium mummorum causa. Most. 2. 1. §. 10.

Causa liberalis. Curc. 4. 2. §. 4. & 1. 3. §. 53. Vide litt. L.

Causa nil est quin. Pseud. 1. 5. §. 19. Capt. 2. 2. §. 103.

Causam dicere pro aliquo. Bacch. 3. 3. §. 16. Men. 4. 2. §. 24. Est, defendere aliquem. Vnde & Causidici dicti.

Causam habere & dicere: idem ferè

E 3 sunt.

sunt. Afín. 4. 1. §. 44. Merc. 4. 6. §. 6. *Vxor viro si clam domo egressa est foras, viro sit causa.* Ergo *causam* facere est, mouere cōtrouersiam. Amph. 2. 2. §. 222. Nunquid *causam* dicis? Et in Frágín. apud Nonium in Accusare: *Non causam dicis.*

causam dicis reus. Truc. 4. 3. §. 63. *causas* colligere. Mil. 2. 2. §. 95. Trecēta possunt *causa* colligi: excusationes. Trin. 3. 3. §. 62.

cautio est: cauendum est. Pseud. 1. 2. §. 37. Pœn. 1. 3. §. 36. Bacch. 4. 2. §. 5.

cautionem reddere. Stich. 5. 5. §. 27. *cautor.* Epid. 3. 2. §. 23. Capt. 2. 2. §. 6.

cauto opus est. Merc. 2. 3. §. 128. Cist. 2. 1. §. 54.

cautum: pro, consultum, & prouisum. Perf. 3. 1. §. 42. Trin. 2. 4. §. 14.

cauum leoninum: locosē de domo, in quā mulier habitabat, grauem halitum & virosum spirans; vel; quæ timetur instar leonis. Proprie est *spelunca leonum*. Men. 1. 2. §. 49.

cecidit grauitur stultitia mea: nimis stulte egi. Trin. 2. 4. §. 106.

cedere: concedere, dare. Merc. Arg. sec. §. 13.

cedere, pro, *accedere*, *venire*. Aul. 3. 5. §. 52. (§. 15.)

cedere; pro, concedere. Most. 1. 1.

cedere, pro, dare, concedere. Afín. Arg. §. 5.

cedere; discedere. Men. 5. 7. §. 29.

cedere: incedere. Caf. 2. 8. §. 10. Pseud. 4. 1. §. 45. Vide Torrent.

ad Horat. lib. 1. Sat. 1. lib. 2. §. 65.

cedo: da. Aul. 2. 1. §. 35. Caf. 2. 6. §. 27. Epid. 4. 1. §. 32. & 5. 2. §. 56. Men.

1. 3. §. 14. & 3. 3. §. 20. 22. Merc.

1. 2. §. 38. Mil. 2. 4. §. 2. Most. 1. 3. §. 139. & 4. §. 19. & 2. 1. §. 26. 37. & 3. 1. §. 67. & 4. 3. §. 44. Pseud. 3. 2. §. 101. & 4. 6. §. 3. Rud. 2. 4. §. 25. Truc. 2. 4. §. 12. 16. & 2. 6. §. 54. & 5. 1. §. 17.

cedo; dic. Cist. 1. 1. §. 56. Most. 2. 2. §. 47. Merc. 3. 4. §. 69. Mil. 2. 3. §. 71. Pseud. 1. 3. §. 152. Pœn. 4. 2. §. 43.

cedo dum. Men. 2. 1. §. 40. Trin. 4. 2. §. 126.

cedo huc: adduc. Most. 5. 1. §. 41.

cedo sis. Pœn. 1. 2. §. 102.

Κεῖνός munus. Truc. 2. 4. §. 71.

celare: pro, fallere. Bacch. 3. 2. §. 19.

celare atq; occultare. Aul. 1. 3. §. 10.

celari. Amph. 1. 2. §. 28.

celata: occulta. Trin. 1. 2. §. 127.

celatum; res celata. Trin. 2. 1. §. 15.

celebrare; pro citò curare & efficere, siue celerare. Pseud. 1. 2. §. 35.

celare se propere. Trin. 4. 3. §. 1.

celerè, *subitò*, *propere*. Curc. 2. 3.

§. 4.

celere. Trin. 3. 2. §. 42. Nihil sic

celere est, neque volat, atque a-

mor.

celeri gradu esse. Trin. 2. 4. §. 22. Vi-

de Gradu.

cella promptuaria. Amph. 1. 1. §. 4.

Capt. 4. 4. §. 10. est, in qua pe-

nus, aut vtenilia conduntur,

& vnde ad vsum familiarem

promuntur. Eiusmodi cellæ,

qui præsunt, *Promicondi* dicun-

tur. Plautus sic vocat *carce-*

rem dicto loco. Eandem cel-

lam *Promum* dicebant. Tertul-

lianus ad vxorem lib. 11. Si

cui largiendum erit, horreum pro-

ma praelusa sunt. Libro de Re-

surrectione carnis cellas *promas*

vocat. Locum enim Esaiæ ex

cap. xxv 1. ita vertit: Popu-

lus

C.
his meus
mas. In G
cōstitit eis
Cur cella
cabulo po
alicuius
quia in c
12 & vñ
deprome
pore.
cella: de v
quod in
reliquet
liquas
§. 17.
cellaria (ag
Sagina.
cellarius:
2. §. 115
celox; nau
ue, quo
maiori
feruit.
Germ.
mor. Afín.
94. Mil.
celox.
celox; celer
celocem,
qeram ce
celoxonusta;
abobene
§. 12.
censo, volo
censo, appro
censo abfol
Pseud. 2. 2.
illam. Vide
censo, quo c
censo, in
vocat ver
censo, a
tur. Aul.
censo, in f

lus meus introite in cellas promas. In Græco: βαδιζε λαός μου, εισελθε εις τὸ πραισιον ας. Et addit: Cur cellarum promarum vocabulo potius vsus est, & non alicuius loci receptorii, nisi quia in cellis promis caro salita & vsui reposita seruatur, depromenda illinc suo tempore.

cella: de ventre effert parasitus; quod in ventre cellæ locum reliquerit, vbi recondat reliquias reliquiarum. Curc. 3. §. 17.

cellaria sagina. Mil. 3. 2. §. 31. Vide *Sagina*.

cellarius: præfectus cellæ. Capt. 4. 2. §. 115. Mil. 3. 2. §. 11.

celox; nauigium modicum & breue, quod *bambulum* dicimus, & maioribus ac tardioribus subseruit, à celeritæ sic dictum. Germ. *Zinshumpelnachen*/κελή-πov. Afm. 2. 1. §. 10. Capt. 4. 2. §. 94. Mil. 4. 1. §. 39. de ancillâ. *Hæcelox*.

celox; celeris. Et simul alluditur ad celocem, nauem. Pœn. 3. 1. §. 4. operam celocem.

celox onusta; μετιφορεκῶς de ventre cibobene saburrato. Pseud. 5. 2. §. 12.

cenſeo, volo, postulo. Trin. 3. 2. §. 70.

cenſeo. approbantis. Caf. 4. 3. §. 9.

cenſere absolute, pro, recte cenſere. Pseud. 2. 2. §. 69. Vt; *Cenſes illum, illam*. Vide litt. I. Immo.

cenſeri æquo cenſu. Trin. 2. 4. §. 39.

cenſionem bubulam festiue Plautus vocat verbera loribubuli, cuius cenſura in ſeruos animaduerti-
tur. Aul. 4. 1. §. 15.

cenſionem facere; est cenſere, ſiue

dilectum militum habere, quan-
do ordine vnus poſt alium ſe-
ſiſtit, & ex omni numero tan-
dem optimus quiſq; ſumitur,
Rud. 4. 8. §. 9. Vide etiam *ſu-
mere*.

cenſus capere. Men. 3. 1. §. 9.

cenſus ſum. Trin. 4. 2. §. 30.

centauromachia; nouate à Plauto
ſingitur Theſſalia, cuius partem
olim tenuerunt Centauri. Curc.
3. §. 75.

centones ſarcire; eſt, multos pannos
inuicem conſuere. Plautus μετα-
φορεκῶς uſurpat, pro, multas res
uarii generis in vnum incondite
& nullo ordine, nulloque iudicio
gerere. Epid. 3. 4. §. 19.

centuriata comitia; omnium maxi-
ma erant. Pseud. 4. 7. §. 131.

centuriati manipulares. Mil. 3. 2. §. 3.

centuriatus. Curc. 4. 4. §. 29.

centupondium æquum, h. e. iuſtum
pondo centum librarum. Afm.
2. 2. §. 37.

ceps; cepiſſe. Stich. 2. 1. §. 8.

ceptare conſilium. Merc. 3. 4. §. 63.

cera. Truc. 2. 2. §. 39.

cera; pro cæratîs tabulis. Perſ. 4. 3.
§. 59.

cera tabellarum. Pseud. 1. 1. §. 34.

ceraria mulier; quæ cerceos ad ſa-
crificiorum ſolemnitates patrâ-
das facere conſueuerat. Mil. 3.
1. §. 102. Vbi tamen *Geraria* et-
iam intelligi poteſt. Vide Anim-
aduerſiones noſtras.

cera. h. e. ceratæ tabellæ. Curc. 3. §.
40. Bacch. 4. 4. §. 64.

cerata tabula. Afm. 4. 1. §. 23.

cercobulus. Trin. 4. 3. §. 13.

cerconicus. Trin. 4. 3. §. 13.

cercopia. Trin. 4. 2. §. 83.

cercurus; nauis Aſiana prægran-
dis, à Coreyra, vel Cercyra in-
ſula.

fula. Camerarius *ἄνδρ' ἡγεμόνης*.
 Merc. Prol. ψ . 87. Stich. 2. 3. ψ . 43.
 & 3. ψ . 12.
Cereales cœna. Men. 1. 1. ψ . 25. Vide
 Cœna.
Cerebrosus : pro infano & furioso,
 qui facile incipit irasci, cui cere-
 brum facili de causa deturbatur.
ἀνέφρολος, ὀξύθυμος. Most. 4. 2.
 ψ . 36. Horat. lib. 1. Sat. 5. ψ . 21. -- *ee-*
rebrosus proflit vnus.
cerebrum uritur : irasci. Pœn. 3. 5.
 ψ . 25.
cereum sectari. Rud. 1. 2. ψ . 57. 59.
ceres. Bacch. 4. 8. ψ . 51.
cereris vigilia. Aul. Prol. ψ . 36.
cereris nuptia. Aul. 2. 6. ψ . 5. & 4. 10.
 ψ . 65.
cereus. Curc. 1. 1. ψ . 9.
cerinum vestimentum ; à colore ce-
 ræ. Nonius. Epid. 2. 2. ψ . 49.
cernere : decernere, persualum ha-
 bere. Cist. 1. 1. ψ . 1. Trin. 2. 4. ψ . 78.
 Sallust. Orat. & Cæsar. Equidem
mibi decretum est, nihil tam ex
alto reperire posse, quod non cogi-
tanti tibi in promptu sit. Vide Varr.
 lib. 6. pag. 81.
cernere certamen. Bacch. 3. 2. ψ . 15.
cernere pugnam. Capt. Prol. ψ . 65.
cernere : pro certare ; *κέρνειν*.
 Amph. Argumen. 2. ψ . 3. Cas. 3. 1.
 ψ . 2. Ennius : Ferro, non auro, vi-
 tam cernamus utriq;. Lucret. lib.
 4. Nauta cum ventis contractum
 cernere bellum.
cerritus. Amph. 2. 2. ψ . 143. Men. 5.
 4. ψ . 2. Pœn. 3. 1. ψ . 25. Rud. 4. 3. ψ .
 67. Scribendum gemino rr. Est
 enim ex Cereritus. *Ἀνερὶς ἐραγὶς*
 Atticis. Nonius : Cerriti & Lar-
 uari male sani, aut Cereris irâ &
 Larvarum incurfione animo ve-
 xati. Et sic Sepsus Petri Danie-
 lis pag. 412. explicat. Vide paulò

post, circumferre. Horat. 1. 2. Sat.
 3. Cerritus fuit an commotus cri-
 mine mentis : *Absolues hominem.*
 Cic. lib. viii. Epist. V. ad Attic.
Et si solet eum, cum aliquid furiosè
fecit, poenitere : nunquam cerri-
tior fuit, quàm in hoc negotio. Sic
 legendum esse, princeps vidit Si-
 meo. Bosius Lemovix. Nam
 vulgò legitur, *certior*.
certia res est ; certum est. Amph. 2.
 2. ψ . 73. Merc. 5. 2. ψ . 16. Mil. 2. 2.
 ψ . 112. & 2. 4. ψ . 42. 45. Most. 3. 2.
 ψ . 17.
certamen cernere. Bacch. 3. 2. ψ . 15.
certare damnis. Truc. 5. 1. ψ . 58.
certatim. Mil. 3. 1. ψ . 12.
certe ad eol. Amph. 1. 1. ψ . 243. Certo
 ad eol. equidem. Afin. 2. 2. ψ . 33.
 Aul. 2. 2. ψ . 38. Merc. 2. 3. ψ . 107.
 Mil. 2. 3. ψ . 2. Pseud. 1. 5. ψ . 96.
certe equidem. Pers. 2. 2. ψ . 27.
certe hercle. Afin. 2. 1. ψ . 15. Most. 3.
 2. ψ . 31. Truc. 1. 2. ψ . 70.
certiorem facere. Rud. 2. 2. ψ . 24.
 Trin. 4. 1. ψ . 36. Stich. 5. 3. ψ . 2. Vi-
 de paulò post, *certum facere*.
certiorem fieri. Epistolica phrasis.
 Bacch. 4. 7. ψ . 43. Pseud. 1. 1. ψ . 1.
 Pœn. 4. 2. ψ . 65.
certissimus amicus. Trin. 1. 2. ψ . 57.
certius alicui aliquid facere. Men. 5.
 2. ψ . 12.
certò : certè. Men. 5. 9. ψ . 50.
certo certius. Capt. 3. 4. ψ . 111.
certò : est, sine controuersia. Amph.
 Prol. ψ . 93. Stich. 2. 1. ψ . 86.
certum est. Amph. 1. 1. ψ . 183. *certum*
est, non arbitrarium. Amph. 1. 1.
 ψ . 216. & 2. 2. ψ . 155. & 4. 3. ψ . 15.
 Afin. 1. 3. ψ . 99. & 3. 3. ψ . 23. Truc.
 2. 6. ψ . 68. Men. 5. 6. ψ . 13. Cas. 1. 1.
 ψ . 3. & 2. 4. ψ . 15. & 3. 1. ψ . 8. Pseud.
 1. 5. ψ . 138. & 4. 7. ψ . 134. 136. & 4.
 8. ψ . 2. Epid. 5. 1. ψ . 57. Rud. 3. 3.
 ψ . 22.

̣.22. Perf. 2.2. ̣.39. Curcul. 2.1.
 ̣.1. & 4.2. ̣.46. Poen. 2.1. ̣.48.
 & 5.5. ̣.25. Bacch. 3.1. ̣.15. & 5.2.
 ̣.37. Trin. 2.1. ̣.34. & 2.4. ̣.
 110.184. & 4.3. ̣.56. & 4.1. ̣.19.
 Aul. 2.1. ̣.21. & 4.6. ̣.15. & 4.9.
 ̣.8. Stich. 4.2. ̣.33. & 5.4. ̣.2.
 Most. 1.3. ̣.80. & 3.1. ̣.133. & 5.1.
 ̣.41. Capt. 2.1. ̣.201. & 3.1. ̣.32.
 & 3.5. ̣.57. 74. 98. 107. & 4.1. ̣.
 5. & 4.2. ̣.14. 114. & 5.4. ̣.29.
 Merc. Prolog. ̣.39. & 2.4. ̣.4.
 & 3.1. ̣.7. & 3.1. ̣.3. & 3.4. ̣.59.
 78. Mil. 2.3. ̣.32. & 2.6. ̣.91. &
 3.1. ̣.153. Cist. 3. ̣.16. & 5.2.
 ̣.8.
certum est: certa res est. Curc. 5.3. ̣.
 8. Mil. 2.4. ̣.42. 45. Stich. 3. 2. ̣.
 19.28. 43.47.
certum est consilium. Epid. 1.2. ̣.59.
certum facere. Formula vitata &
 latina; quam tamen aliqui in
 Virgilio reprehendunt, quod di-
 xerit: -- *Anchisen facimus certū.*
 Pseud. 1.1. ̣.16. & 2.2. ̣.4. & 4.
 6. ̣.35. Afin. 1.1. ̣.24. Men. 2.1.
 ̣.17. & 5.2. ̣.12.
cerussa, fucus, quo mulieres genas
 candefaciunt. Most. 1.3. ̣.100.
cessare sibi: est se ipsum remorari. Epi-
 did. 3. ̣.8. Pseud. 1.3. ̣.12. *It dies,*
ego mihi cesso.
cessatio. Poen. 4.2. ̣.103.
cestus: quid fuerit, prolixè & gra-
 phicè docet Mercurialis lib. 2.
 cap.9. De re Gymnastica: quem
 lege. Vide etiam Nic. Rigal-
 tium ad Onofandr. Meminit
 Plautus Bacch. 1.1. ̣.36.
cette: κατὰ συκοπιν, pro, *codito*, da-
 te. Merc. 5.4. ̣.4.
cetus piscis marinus: grandia cete.
 Capt. 4.2. ̣.71.
cevere, est inclinari in actu Vene-
 reo. Idem est *crissare*, & dicitur

de mulieribus. Pseud. 3.2. ̣.75.
 Vide infra *conclinisco*.

Xaperv. Pseud. 2.4. ̣.22.

chalcis. Verbs Eubœæ insular. Merc.
 3.4. ̣.61.

charmides. Δαὸ τῆς χάριτος. Trin. 4.2.
 ̣.133.

charus comparatiuè cum ablatiuo
 casu. Pseud. 2.3. ̣.22. Perf. 4.4.
 ̣.118.

chresteus & Chrestus idem valent.
 Afin. 5.2. ̣.15. Varro lib. 1. cap.1.
 de Re Rustic. & Columella de
 Re Rust. lib. 1. c. 1.

chlamys: proprie erat tunica mili-
 tum & peregrinantium, vt patet
 ex his locis. Curc. 5.2. ̣.13. Epid.
 3.3. ̣.50. Pseud. 2.4. ̣.45. & 4.7.
 ̣.88. Men. 4.2. ̣.94. Puerorum
 item, & epheborum. Merc. 5.2.
 ̣.70. *Puere, cape chlamydem.*
 Tangit quoque Apuleius lib.
 x. *Adest luculentus puer nudus,*
nisi quod ephebica chlamyda fini-
strum contegebat humerum. Qua
 etiam mensæ ministrabant An-
 cula illi pueri. Intelligit Ana-
 creon:

ἐπὶ μυσσίνους τερέινους,
 ἐπὶ λωτίνους τε ποίους
 σφέτους θέλω παρτίπειν.
 ὁ δὲ ἔρως χεῖρ' αἶνα διόσας
 ὑπὲρ αὐχένος παπύρεω
 μέθυ μοι δάκνοναίτω.

Caterum de lena & chlamyde
 addam hæc verba Ammonii:
 Σαπφῶ αὐτῇ γδ μέμνηται τῆς χλα-
 μῦδος. Διαφέρειν φησὶ καὶ τῇ χά-
 μισι. ἡ μὲν γδ χλαῖνα φησὶν ἱμε-
 ρον. ἡ δὲ χλαμὺς εἰς τίλειον ἀδ-
 τὰ καὶ τὰ συνέηται, καὶ τοὺς χερ-
 σαμένους πολὺ καὶ ἀκμήλων διεσέ-
 ναι. ἀρσώμεται Αἰετοσίλην, Φί-
 λαρχον, Πολέμωνα, ὅτι πολλὰ δάκ-
 ρισσι. Chlamydem autem fuisse

E s se πρ-

σεπεμύεσσαν & talarem, etiam Apuleius innuit lib. xi. *Et humeris dependebat pone tergum, talorum genus pretiosa chlamyda.* Verum quoque; & mollis fuit, ac discubitoria, Varr. Hercul. Socrat. *In omnibus rebus bonis, quotidianis cubo in Sardinianis tapetibus chlamyda, & purpurea amicula,* quem locum ex duobus apud Nonium sic coniungendum censeo. Est igitur *Chlamys* idem quod *sagum*, indumentum militare, pallio brevius & strictius, ut esset expeditius. Virgil. 8. *Æneid.*

— ipse agmine *Pallas*

In medio, chlamyde & pictis conspectus in armis. Author Etymologici magni; *χλαμύς, τὸ ἀειφερέως καὶ κυκλοειδές, τὸ ἐν συνθείᾳ λεγόμενον σάγην· ἰμάντιον ὅπερ φορέσιν οἱ κηερόεσι. κηρ, κηερός, Parca, mors, κηερόεσι sunt militares homines, quasi θανωπιφόροι.*

Chlamydem vadantem facere quassanda. Epid. 3. 3. ψ. 50. Est hominum gloriosorum, crebro moritantium chlamydem siue pallium suum. Affranus dixit, *Flu- etuatim ire.*

Chlamydatus. Pseud. 4. 2. ψ. 8. & 4. 6. ψ. 38. & 4. 7. ψ. 44. Pcen. 3. 3. ψ. 6. 30. Rud. 2. 2. ψ. 9.

Choragium. Instrumentum comicum, tragicum, in scenis. Festus. Capt. Prol. ψ. 61.

Choragus, *χορευγὴν ὁ χορὸς* : cuius munus erat, videre ne imperitiā chori aut lasciviā verus Musica corrumperetur, sed pura atque sincera servaretur. Hodie choragos vocant, qui pecunia sua chorum conducunt & instruunt. Sic Casaubo-

nus. paulo aliter Scaliger. *In choro*, inquit, *unus prodibat cinium vitia recensens, idq. sine cātu.* Talis est apud Plautum *Choragus.* Curc. 4. 1. ψ. 3. Pers. 1. 3. ψ. 79. Trin. 4. 2. ψ. 16. Præfectus is quoque fuit apparatus scenici. Inde *choragium* locus, unde omnia ad ludos necessaria promebantur. Erat etiam locus post scenam, quo se populus reciperet ē theatro.

Chordam tendere in ferriterio : est, vincula neſtere. Most. 3. 2. ψ. 56.

Chryſos : aurum. Bacch. 2. 3. ψ. 6.

Cibaria. Truc. 5. 1. ψ. 45.

Cibaria res. Capt. 4. 3. ψ. 1.

Cibatus, us, ui. Caf. 3. 1. ψ. 10.

Cibatus commeatusq. Mil. 2. 2. ψ. 68.

Pro Cibo habere. Afin. 3. 3. ψ. 38.

Merc. 4. 4. ψ. 4

Cibi : ciebat. Rud. 4. 4. ψ. 57. *cieere teſimonium.*

Cibus pro alimonia. Stich. 4. 1. ψ. 57.

Cibūs ; pro, *cibi.* Capt. 4. 2. ψ. 46. *re lectūs* pro *lecti* in Amph. 1. 3. ψ. 15.

Cibus æternus. Capt. 4. 2. ψ. 117. Sic

viſtus æternus. Most. 1. 3. ψ. 68.

Cibus perennitatis. Pers. 3. 1. ψ. 2.

Cicatricosum tergum. Amph. 1. 1. ψ. 290.

Cicatrix cōiuit. Amph. Sc. *Quis tam.* ψ. 64. *rufula, sublurida.*

Cicer frictum. Bacch. 4. 5. ψ. 7.

Cicum ; de re leuiſſima ; vt, *hilum.*

Rud. 2. 7. ψ. 22. Gloss. *cicum* : *παῖς ὑμῶν*, membrana tenuis, quæ est in malo Punico cellularum discriminē, vt ait Varr. Hefych. *κίκκος* : *Ἀλαχόρησις*. Glossa H. Steph. *cicum* : *ζῶν, κίκκος*. Nec *cicum* ; *ἐδὲ ζῶν, ἡ μέλα κίκκος.* Hefych.

Timon Syllographus:

πτοχὸς

πλάγος μὲν Φέρονος εἰ μὴ, νόος δὲ μὴ σὺν
ἐνικνῶν.

*Ex sensum mihi pectus, & hand
hilum mihi mentis.*

Cicilendrum. Aromatis genus, aut
à coquo ioculariter, vt cætera
omnia, sic fîctum, aut nulli Bo-
taniorum hodie cognitum.
Pseud. 3. 2. §. 42. 48. 49.

Cicimandrum. Pseud. 3. 2. §. 46. Vi-
de *Cicilendrum*.

Cière; vocare, nominare; non, *ac-
cusare*, significat, vt vult Lambi-
nus. Bacch. 3. 3. §. 11. Vide *Per-
ciere*.

Cilicia. Mil. 1. 1. §. 42.

Cilicia. Trin. 2. 4. §. 198.

Cinadus; dicitur saltator, vel panto-
mimus, καὶ τὸ κινεῖν παῖδων, siue
πῶλα. Aul. 3. 2. §. 8. Men. 3. 2.
§. 48.

Cinadus calamistratus; de pueris
mollibus & impudicis. Afin. 3. 3. §.
37. Pcen. 5. 5. §. 40. Pers. 5. 2. §. 23.

Cinadus malacus. Mil. 3. 1. §. 73.

Cinadicus; *cinadica cantio*, Stich. 5. 5.
§. 19. 28.

Cincinnatus miles. Mil. 3. 3. §. 49.

Capit. 3. 4. §. 115.

Cincinnatus mæchus. Truc. 2. 7.
§. 48.

Cinnatomum; κιννάμωμον, aroma
fragrantissimum. Eadem, *casia*,
Curc. 1. 2. §. 6.

Cindeculus; puerorum & adolescen-
tum erat; vt, *cinctus*, virorum, quæ
zona latior, seu vestis infra pe-
ctus, corpus comprehendens, si-
milis subligaculo. Græce ζώνη
& ζώνη dicitur; quo nomine
Græce etiam *Tunica* intelli-
gitur. Bacch. 3. 3. §. 28. Vide Tur-
neb. 1. 2. cap. 30.

Cinere eluuntur sordes, ἀκνέουσα
κῶς ad sermones transfertur.

Mil. 4. 2. §. 10. Sermo haud cine-
rem quaritas.

Cingitur; accingitur. Amph. 1. 1. §.
152.

Cinis; dere nihili. Rudens. 4. 7.
§. 31.

Circa, Solis filia, venefica; de qua fa-
bulantur Poetæ. Epid. 4. 2. §. 34.

Circiter hac loca. Cist. 4. 2. §. 8.

Circiter meridiem; ad merid. Most.
3. 1. §. 48. vbi tamen Mss. legunt
meridie.

Circiter triennium; durationem tē-
poris notat. Mil. 2. 3. §. 79.

Circumcurfare. Rud. 1. 4. §. 4.

Circumduce; ἀγχεῖν, Most. 3. 2. §.
160. Mil. 2. 2. §. 66.

Circumducere aliquem. Germ. *Wä-
nen herumb führen*. Most. 3. 1.
§. 146.

Circumducere aliquem aliquam re; fal-
lere. Pseud. 1. 5. §. 14. 115. & 2. 2.
§. 39. Pcen. 5. 5. §. 8. Afin. 1. 1. §. 84.
Bacch. 2. 3. §. 77.

Circumducere aliquo. Truc. 4. 4.
§. 21.

Circumducere auro. Bach. 5. 2. §. 64.

Circumductio. Capit. Grex. §. 3.

Circumductus pallio; spoliatus. Pcen.
5. 2. §. 16.

Circumferre. Amph. 2. 2. §. 143.
Erat verbum pontificale, pro,
lustrare, & lustratione curari,
Sicut notat Seruius ad illud Vir-
gili v. Æneid.

*Idem ter socios pura circumtulit
vnda.*

pag. 412. ed. Dan. vbi Plautum
citatur. Plautus, inquit: *prolar-
uato te circumferam*: id est,
purgabo, nam *lustratio* à cir-
cumlatione dicta est, vel tedæ,
vel sulphuris. Sic Seruius.
Guellius comment. pag. 332. ait:
Græcis esse ἀγχεῖν, ἀγ-
χεῖν.

αὐγίζων, & ἀεκαθάριον. Vide etiam Turneb. lib. 9. c. 10. & lib. 4. c. 1. Aduers.

circumferre: in orbem præbere à summo. Perf. 5. 2. ψ. 40. ἢ κύκλῳ πῖνεν. Vide *A summo*.

circuire per hortum. Afin. 3. 3. ψ. 153.

circum: in ordinem. Most. 1. 4. ψ. 33.

circumire: tralatè ab auibus, miluiis aut vulturibus, qui circumcirca volando prædam solent captare. Pseud. 3. 2. ψ. 109.

circumire. Truc. 2. 4. ψ. 53. *circumii per familias.*

circumplectere ἀρπαίνω; est *complecti*. Afin. 3. 3. ψ. 106.

circumsistere aliquem. Men. 5. 7. ψ. 9.

circumspectare: absolutè. Pseud. 4. 1. ψ. 8.

circumspectare sese. Trin. 4. 2. ψ. 21. Bacch. 2. 3. ψ. 46.

circumspectatrix. Aul. 1. 1. ψ. 2.

circumspicere. Most. 2. 2. ψ. 41. 43. Germ. *Umbsehen*.

circumtentum esse corio elephanti: de homine stupidissimo. Mil. 2. 2. ψ. 80. Legitur etiam: *circumtectum*.

Circumusherere terras. Men. 2. 1. ψ. 13.

circumuertere argento. Pseudol. 1. 5. ψ. 127.

circumuijere; *circumspicere.* Amph. 5. 1. ψ. 53.

circumuiorti: saltatorum est, ἀεὶ σπῶντας: quod Cicero in Pison. dixit, *Verfare orbem saltatorium*.

circus: tralatè ad iocos. Mil. 4. 2. ψ. 1.

circus: de theatris propriè. Poen. 5. 5. ψ. 12.

ciris avis est, quam Galli *Aigrettam* vocant, Germ. *ein weisser Hen* / teste Gesnero in historia

anum. Capt. 1. 2. ψ. 75.

cirnea. Vide *Hirnea*.

cis: intra. Most. 1. 1. ψ. 16. *cis paucos tempestates.* Mamertinus: *cis pauculos dies*.

cis paucos dies: intra breue tempus, propediem. Truc. 2. 3. ψ. 27. Turneb. 1. 19. c. 13. l. 4. cap. 15.

cispellere: est diuersim, & ex loco pellere, & abigere. Contrarium est *aspellere*. Amph. 3. 4. ψ. 17. Capt. 3. 3. ψ. 4. Merc. 1. 2. ψ. 5.

cista. Truc. 2. 6. ψ. 54.

cistellatrices. Trin. 2. 1. ψ. 23.

cistella. Cist. 3. ψ. 7. & passim.

cistellula. Amph. 2. 2. ψ. 241.

cistera: vel, ut alii, *Casteria*, est locus, ubi, cum nauigatio quiescit, remi & gubernacula conuiescunt. Turneb. 1. 4. c. 13. legis *Schasteria*. *χαρμελα* funis est vel trochlea, qua aliquid vel intendendo vel laxando demittitur. Afin. 3. 1. ψ. 16.

Cistula, cistellula. Rud. 4. 4. ψ. 34. 38. 44. 65. 86. 89. & 2. 3. ψ. 58. 60.

Citare. forense verbum, Plauto in ioco usurpatum. Pseud. 1. 1. ψ. 30. Curc. 1. 3. ψ. 6. Men. 3. 1. ψ. 9. & 5. 2. ψ. 91.

Quantum *Citius possum*: h. e. citissime. Mil. 2. 1. ψ. 36. *quantū possum*.

Citò, pro, tam citò. Cist. 4. 2. ψ. 81.

Citò curriculo. Mil. 2. 6. ψ. 43.

Citius extemplo. Perf. 3. 3. ψ. 30.

Citus. Amph. 1. 1. ψ. 88. Bacch. 4. 4. ψ. 86.

Citus: citò. Stich. 2. 3. ψ. 66. *Citus praeurri*.

Ciues optati. Vide litt. O.

Ciuis Attica, & libera. Poenul. 1. 2. ψ. 159.

Ciuis: vulgò, *contius*. Trinum. 1. 2. ψ. 63. Rud. 2. 4. ψ. 22.

Ciuis, n. Rud. 3. 4. ψ. 36. Perf. 4. 3. ψ. 6.

Cuius

C.
Citus calis
Clatis calam
Clamcum a
2. 3. 2. Ca
27. & Gre
Pol. 1. 1
4. 3. 67. K
ψ. 75. & 2
Truc. 2. 1
Amph. Pr
43. & 5. 9
Clamcum a
Merc. 3. 2
Pro. 1. 54
Clam iunc
clam mor
Clam esse a
Clam est. T
Clam furti
Clamare: e
2. 3. 3. 51
sunt in m
clamant
Carmin
riei
Vociferat
Sic Plaut
Bacch. 4.
Clamare m
Clamitare a
5. 1. 30.
Clamor sine m
Clamorem e
Bacch. 4. 8
Clamorem to
Clanculum. A
2. 3. 3. 83
54. & 3. 2. 1
Men. 4. 2. 1
Cafin. 2. 3. 1
Trin. 3. 3. 1
Clandeftino.
1. 1. 10.
Claroluce. 1
Marc.

Cœnitas cœlitum. Rud. Prol. 5. 2.

Clades calamitasque. Capt. 4. 4. 5. 3.

Clam: cum accusandi casu. Afm. 5.

2. 5. 92. Caf. Prol. 5. 51. & 2. 2. 5.

27. & Grex. 5. 8. & 2. 8. 5. 34. Aul.

Prol. 5. 7. Mil. 2. 1. 5. 34. Pœn. 5.

4. 5. 67. Rud. 1. 2. 5. 45. Merc. 3. 4.

5. 75. & 2. 3. 5. 8. 26. & 4. 6. 5. 31.

Truc. 2. 1. 5. 37. Most. 5. 1. 5. 13.

Amph. Prol. 5. 107. Men. 1. 2. 5.

43. & 5. 9. 5. 78.

Clam: cum ablatiuo. Curc. 1. 3. 5. 17.

Merc. 3. 2. 5. 2. & 4. 6. 5. 6. Caf.

Prol. 5. 54.

Clam iunctum homini verbali.

clam mordax. Bacch. 5. 2. 5. 27.

Clam esse alicui. Mil. 2. 1. 5. 65.

Clam est. Truc. 4. 3. 5. 21.

Clam furtiuū. Pœn. 5. 2. 5. 62.

Clamare: est, *clare admonere.* Bacch.

2. 3. 5. 51. Cicero iv. Verr. *Littera*

sunt in medio, quæ se corrupta esse

clamant. Lucretius:

Carmina quin etiam diuini pecto-

ris eius

Vociferantur, & exponunt. —

Sic Plautus vsurpat *recantare.*

Bacch. 4. 9. 5. 61.

Clamare magnū. Mil. 3. 2. 5. 10.

Clamitare aliquē: acclamare. Pseud.

5. 1. 5. 30.

Clamer sine modo. Pœn. 5. 3. 5. 27.

Clamorem & conuitium facere.

Bacch. 4. 8. 5. 33.

Clamorem tollere. Curc. 2. 2. 5. 27.

Clanculum. Amph. 1. 3. 5. 25. Bacch.

2. 3. 5. 83. & 5. 1. 5. 8. Truc. 2. 4. 5.

54. & 3. 2. 5. 2. Mil. 2. 1. 5. 52.

Men. 4. 2. 5. 41. Most. 5. 1. 5. 4.

Casin. 2. 8. 5. 8. Cist. 1. 1. 5. 93.

Trin. 3. 3. 5. 69.

Clandestino. Truc. Arg. 5. 4. Mil. 4.

1. 5. 10.

Claro luce. Aul. 4. 10. 5. 18. Nonius

Marc.

Claror: pro, *claritudine.* Most. 3. 1.

5. 107.

Clarum esse. Trin. 3. 2. 5. 38.

Claua. Rud. 3. 5. 5. 20.

Clauator: qui clauam gestat, *κλει-*

νήτης. Rud. 3. 5. 5. 25. De seruis cla-

uigeris. Vide Turn. lib. 13. 6. &

Anson. Popmam lib. de Seruis.

clarata fenestra: quæ clatris est val-

lata. Mil. 2. 4. 5. 25.

classia vnomammia fictæ à Plauto

vocatur exercitus Amazonum,

quæ vna mamma adusta pro-

dierunt in exercitum. Curc. 3.

5. 75.

claudus sutor: in prouerbio. Aul. 2.

1. 5. 35. Vbi ex Membr. Pall. an-

tique *Cludus*, scripsimus. vt & A-

fin. 2. 4. 5. 21.

clauis ferres. Trin. 4. 3. 5. 32.

clauis Laconica dicebatur, quæ in-

tus aperiebat, forinsecus clau-

debat: vt docet Scal. Catalect.

quem Vide in Moreto. Most. 2. 1.

5. 57.

clauis pro vesti. Germ. *ein Riegel.*

Caf. 5. 2. 5. 7.

clauus cupidinis: pro solidissimo &

plane adamantino vinculo. Afm.

1. 3. 5. 4. Sic Horat. l. 1. Od. 33.

Mittere animos sub iuga abe-

nea.

clauus nauis: pro gubernaculo.

Amph. Sc. *Quatam.* 5. 38.

clementer; placide & leniter. Epid.

2. 2. 5. 21. Stich. 4. 1. 5. 26. Merc.

5. 2. 5. 111.

clementissimè facere, fieri, aliquid.

Mil. 4. 3. 5. 5. h. e. commodissimè,

absque difficultatibus.

Κλεπέρδοι. Caf. Prol. 5. 31.

clepere: rapere, furari. *κλέπτειν.* In

clepta. quo Cicero etiam vtitur.

Pseud. 1. 2. 5. 6.

clepta: fures. Truc. 1. 2. 5. 9.

cliens

Clieus: Charif. lib. 1. *Clieus* communis generis est. Inuenitur tamen apud Afranium *Clieus*. & apud Horat. lib. 2. Od. 18. Mil. Glor. Arg. 2. ψ . 13. vbi tamen Mss. Pall. *Clieus* quoque habent: quæ dictio aliquot adhuc locis reperitur in Plauto. Mil. 3. 1. ψ . 193. Rud. 4. 1. ψ . 2. Pœn. 5. 4. ψ . 7.

Clieus. Rud. Arg. ψ . 4.

Clieus. Men. 4. 2. ψ . 4. Trin. 2. 4. ψ . 70.

Clieus: filius Demetrii ex fabula antiqui Comici, forte Turpili. Bacch. 4. 8. ψ . 71.

Clieus: inclino, quiesco. Cist. 4. 2. ψ . 33. Vide *Conclieus*.

Clieus miles. Curc. 3. ψ . 54.

Clieus ad dorsum accommodare. Trin. 3. 2. ψ . 93.

Clieus. Trin. 2. 4. ψ . 195. Truc. 2. 6. ψ . 25.

Clieus homines. Most. 3. 2. ψ . 95.

Clieus: sunt sella dosuaria iumentis imponi consuetæ ad onera commodius gestanda. Most. 3. 2. ψ . 92. vehit *clieus*.

Clieus: de foetido ventre. Curc. 1. 2. ψ . 29.

Clieus: Dea Tertulliano à cloaca dicta. Alii *Clieus* malunt à purgando: *Luere* enim est purgare. Alii à *Cluendo* quod est nominare. Vide Plin. l. 15. cap. 29. Cur. 4. 1. ψ . 10.

Clieus & *Clueo* dicebant veteres, pro, esse, nominari. Forte à Græco *κλυέω* corrupte, vt alia multa; vel potius *κλυέω*, quod est seculum, vt *κλυέω*, velesse, dici: quomodo Latine hoc ipsum in usu est. Vnde *Inclusus* pro celebri. Amph. 2. 2. ψ . 14. Dum meus victor belli *præluat*. Terentianus: colus. p. 113.

Et qui *venusta præluat* Comædia. Martianus *præluat* pro nobili & clare accipit. Rud. 1. 5. ψ . 25. Trin. 2. 2. ψ . 28. 32. & 2. 4. ψ . 95. & 3. 1. ψ . 19. Bacch. 4. 9. ψ . 11. Pseud. 2. 1. ψ . 17. & 2. 2. ψ . 5. & 3. 4. ψ . 50. Men. 4. 2. ψ . 7. & 5. 2. ψ . 101. qui *cluet Cygno patre*. Sic Prudentius: *Qui patriâ virtute cluis*. Cicero de claris Orat. Tum duo *Cepiones* multum *cluentes* consilio & linguâ. Most. 5. 2. ψ . 21. Capt. 3. 5. ψ . 31. Trin. 2. 2. ψ . 28. 32. & 2. 4. ψ . 95. & 3. 1. ψ . 19. Truc. 5. 1. ψ . 4. Ita quoque *clueatur* à *Audire*. Vide Lucretianum Lexic. Danielis Parci.

Cluere victoriâ. Pœn. 5. 4. ψ . 20.

Clueri: nominari, dici. Pseud. 4. 1. ψ . 12.

Clurinus pecus: de puella deformi. Truc. 2. 2. ψ . 14. Vide ibi Notas, & Animaduersiones nostras.

Clunus *stardus* *archides*. Fictum Imperatoris nomen. Mil. 1. 1. ψ . 14.

Coaccedere. Curc. 2. 3. ψ . 65.

Coactio: de sonore quæ cogitur, & excipitur. Afri. 1. 3. ψ . 51. Vide paulo post *Cocio*.

Coaddere. vna addere. Cal. 3. 1. ψ . 4.

Coagmenta ædium sunt cōiunctiones arctæ & cōpages, à cogendo, vt vult Nonius. Most. 3. 2. ψ . 140. Ita ibi duo Mss. Pall. exprimunt. At Schobingeriani vt & Sambuciani Mss. scribunt *ornamenta*: quod non ita naïci est. Videtur enim innuere ornamenta varia ædium præliminaria; aliæque quæ in postibus parietibusque hinc inde visabantur. Illa lepidè dicit *dormire*.

Coassoler: absolutè & concise, scilicet fieri. Epid. 1. 1. ψ . 5.

Cochlea. Capt. 1. 1. ψ . 13;

Cochlea

Cochles tarditudo. Pœn. 3. 1. §. 29.

Cocio. Afîn. 1. 3. §. 51. Mil. 3. 2. §. 29.

Est arrilator, negotiator, μετὰ-
λῶ, μετὰλῶς, πρεσβύτερος,
ut habent antiquæ Glossæ H.
Stephani & Isidori. A conco-
quando per irrisum sic diceban-
tur olim Negotiatores & arrila-
tores, quod pecuniam quam
debabant, quia lente soluebant,
quodammodo elixarent apud
se & coquerent, mallentq; arca-
lata tricones esse & tergjuer-
fari, quam debita sua persolue-
re: cum interim domi plenas ol-
las auri haberent. Sic exponunt
etiam Glossæ. *Cocio* ἰψίτης.

Auricoctor χρυσοψήτης. Co-
cus enim & cocio dicebatur,
sicut Pufus & Passio. Ergo non
à cunctando dictus *Cocio* quā-
si *Cuctio*, ut voluit Scaliger. V-
surpauit eandem dictionem La-
berius apud Agell. l. 16. cap. 7.
*Hoc plus negotij est, inquit Co-
cio.* Ita apparet *Cociones* in vul-
gi ore sæpe usurpatos. Vide
Prouerbia in Mantissa. Sed in
Animaduersionibus defendit le-
ctionem Mss. Pall. *Coactio*. Ibi
vide.

Coci rapaces comparantur sentibus.

Caf. 3. 6. §. 1.

Cocles quasi *ocles*, qui vnum habe-
ret oculum. Varro. Plin. l. 11. cap.
37. Qui altero lumine orbinafce-
rentur, *Coclitæ* vocabantur.
Cure. 3. §. 23.

Coctum, siue *Excoctum*, pro eo,
quod est maturum. Mil. 2. 2. §.
53. Pers. 1. 1. §. 52. Rud. 2. 3. §. 12.
Stich. 2. 1. §. 97. *Extra cocta*. Por-
cius Larro Decl. in Catilinam:
*Consilia nefaria facinoris in am-
plissimi ciuis M. Lecca domo deco-*

quebantur Sidon. Apoll. l. 1. Ep.
11. *Cumq; de capessendo diadema-
te coniuratio Marcelliana coque-*
retur, nobilium inuentuti signifi-
rum sese in factione præbuerat. Si-
mili tralatione dixit Suet. Aug. c.
8. *Id quidem consilium ut præcep-*
imaturumq; omisit.

Coctores iuræ. Pœn. 3. 2. §. 9.

Codex robustus: caudex & stipes li-
gneus. Pœn. 5. 3. §. 53.

Cocâ die emere. Pseud. 1. 3. §. 66. Vi-
delitt. D.

Cæcus amore. Mil. 4. 6. §. 44.

Cælicultor Iupiter. Amph. 5. 1. §. 13.

Coemtionalis senex: utilis ad coem-
tiones faciendas. Bacch. 4. 9.
§. 52.

Cæna: pro cibis cæna. Pseud. 3. 2.
§. 102.

Cæna aduentitia. Stich. 4. 1. §. 8.

Cæna aspera: est illa ipsa, quam
Plautus *terrestrem* quoque vocat:
eorum ciborum, qui è terrâ na-
scentur. Capt. 3. 1. §. 37.

Cæna Cereales: sunt optimæ &
lautæ, ac multis ferculis one-
ratæ: quod festis Cereali-
bus populariter solerent Ge-
nio indulgere. Ceres verò erat
Dea educatrix hominum. In-
de Plin. lib. 15. cap. 19. *auris Ce-
reales* vocat, quæ educant, & a-
lunt fructus. Et Varro *pompam*
Cerealem, appellat longum il-
lum ordinem ferculorum, quæ
in Cereali epulo inferebantur.
Men. 1. 1. §. 25.

Cæna condita. Pseud. 3. 2. §. 91. *Sua-
uitate condire cænam.*

Cæna dicta est. Stich. 5. 2. §. 14.

Cæna ebria est, quæ benè madi-
da est, & percocta. Caf. 3. 6.
§. 18.

cæna pãrsuica: hæreditas sine facris. Trin. 2. 4. §. 83.

cæna popularis: est epulum, quod populo datur, ut in Triumphis, & decimis Herculis. Trin. 2. 4. §. 69. Vide Turn. lib. 26. 16. & P. Fabrum lib. 1. Semestr. c. 6.

cæna sororia: quæ datur ob reperi- tam fororem. Curc. 5. 2. §. 61. Ibid. *Nuptialis*: de quâ Faber dicto loco.

cæna terrestris: in quâ terræ nascẽ- ria apponuntur. Capt. 1. 2. §. 80. Sic Diphilus: δειπνον, ἀπὸ τῆς αἰ- ματός. Horat. *Cæna sine sanguine*.

cæna Thyesteæ. Rud. 2. 6. §. 25. Vide in Mantissa Lex. *Prouerbia*.

cæna viatica: quæ peregrinis dat- tur. Bacch. 1. 1. §. 61.

cænacula: dicuntur, ad quæ scalis adscenditur. Glossæ vertunt δειπνον καὶ ἐσθον. Amph. 3. 1. §. 3. Turneb. 4. 15. & 13. 11. Vide et- iam Scal. ad Festum. Vitur quo- que Cicero lib. 1. ad Herenn. cap. 14. & lib. 2. cap. 13. Ita ibi Mff Pall.

cænare: accusandi casu iunctum. Asin. 5. 2. §. 86. Horat. lib. 2. Sat. 2. Nos *cænamus aues*. Idem lib. 2. Epist. 2. *Emptum cænât olus*.

cænare cænâ. Rud. 2. 6. §. 24. *cænare barbarico ritu*. h. e. Roma- no, munde & eleganter. Cas. 3. 6. §. 19.

cænare lepide nitideq;. Cas. 3. 6. §. 19.

cænare odorem. Pseud. 3. 2. §. 55.

cænare foris: scil. in conuiuio. Ger. zugast gehen. Most. 2. 2. §. 53. Stich. 2. 1. §. 36. Domi. §. 38.

cænâ coquere. Cas. 3. 6. §. 16. & 4. 1. §. 8. & 4. 2. §. 2. Stich. 3. 1. §. 35. & 4. 2. §. 18. 22. 29. & 5. 3. §. 7. Rud. 4. 7. §. 38.

cænâ curare. Pcen. 5. 3. §. 51.

cænata noctes. Truc. 2. 1. §. 24.

cænatica spes. Capt. 3. 1. §. 36.

cænatus. Aul. 2. 7. §. 6.

cænatus & appotus. Curc. 2. 3. §. 75.

cæno collitus. Pcen. 1. 2. §. 93. & 4. 2. §. 4. Most. 1. 3. §. 132.

cæno delibuta: meretrices luteæ.

Pcen. 1. 2. §. 56. Truc. 4. 4. §. 1.

cænum luculentum: de meretricum amœnitatibus. Bacch. 3. 1. §. 17.

cænum; pro *cænoso*, lutulento.

Pseud. 1. 3. §. 13. *E sterquilinio ef-*

fessus. Cas. 1. 1. §. 26. Catullus *lu-*

tum vocat. Vide Ciceronem pro

Domo, & Sestio. Terent. Phorm.

3. 2. *Sterquilinium*. Græcè κότερος

ἀνὴρ.

cænum commictum. In maledictis.

Perf. 33. §. 2. vel *commictus cæ-*

no: quod idem est.

cæpere; inire, incipere. Perf. 1. 3.

§. 41.

cæpere; capere. Men. 5. 5. §. 57. Tru-

cul. 2. 1. §. 23.

cæprides. Pseud. 3. 2. §. 43. Vide infra

cicilendrum.

coëpulus. Perf. 1. 3. §. 20. Sic Ci-

cero Læl. cap. 26. *coamicus*.

cætus; pro coitu. *συκοδοῦν*. Amph. 2.

2. §. 23. Cist. 2. 1. §. 54. Terent.

Phorm. 2. 2. §. 32. *Prima coitiû*

acerrima.

cogere rem. Truc. 2. 2. §. 55.

cogere pecus, oues. Bacch. 5. 2.

§. 15.

cogere tergo examen mali. Truc. 2. 2.

§. 59.

cogito: absolute positum. Most. 3. 1.

§. 23.

cogitare: à cogendo. Mil. 2. 2. §. 46.

cogitare cum animo suo. Most. 3. 2.

§. 13.

cogitare verba facere. Pcen. 5. 4.

§. 49.

cogita-

Cogitare meditari. Mil. 3.3. §. 69.

Cognati & amici. Stich. 4.2. §. 2.

Cognominis: *συνώνυμοι*. Bacch. 1.1. §. 5.

Cognomentum dandi casui iunctum. Pers. 1.2. §. 8.

Cognomenta. Pseud. 4.2. §. 20.

Cognoscere: nosse. Pœn. 5.5. §. 45.

Cognosco: video. Pœn. 5.4. §. 12.

Cognoscere se inuicem. Men. Arg. §. 10.

Cognoscere. Germ. *Erkennen.* Pseud. 4.2. §. 45.

Cohibere manus ab alieno. Trin. 4.3. §. 12.

Cohiberi arctè. Merc. Prol. §. 65.

Coire: honesto significato de lecto discubitorio. Most. 1.4. §. 14.

coire; conuenire. Men. 5.9. §. 46.

Colaphus: *κόδυνλος*. Alapa; *ράπισμα*.

ducta seu explicata & porrecta manu ictus ille fit. Capt. 1.1. §. 20. Pers. 2.4. §. 22. Glossa: *Alapator, ο καυχητής*.

Colapho icere. Pers. 5.2. §. 65. *κολαφίζειν.* Pugnum ducere dicit Vlp. & Quintil.

Colaphos abstrudere in cerebro. Rud. 4.3. §. 68.

Colabiscus: nomen villici. Pœn. 1.1. §. 42.

colere; incolere, degere. Pseud. 1.2. §. 68.

colere vitam: *ἀλγυν*. Rud. 1.5. §. 25.

colere seruitutem. Pœn. 4.2. §. 7.

colere artes malas. Trin. 2.2. §. 16.

Græci quoque τὸ τρέφειν sumunt ἀντὶ τοῦ βρῦν, vt docet Casaub. lib. 1. Animad. in Athen. cap. 18. pag. 345.

colere & magnificare. Cistell. 1.1. §. 23.

colere quæstum suum. Pœn. 5.2. §. 137.

colere & alere. Pœn. 5.4. §. 14.

coli pro habitari. Most. 3.2. §. 79.

Inde *Inquilinus*, qui ædes incolit.

collabi in corruptelam. Truc. 3.2. §. 3.

collabascunt amici. Stich. 4.1. §. 17.

collaria; vincula quo colla vincuntur. Germ. *Kragen*. Capt. 2.2. §. 107.

collatio: comparatio. Mil. 3.3. §. 67.

collator symbolarum. Vide litt. S.

collatiuus venter. Vide litt. V.

collaudare. Truc. 2.6. §. 15. Trin. 2.2. §. 15.

collaudando consilium. Trin. 5.2. §. 24.

collaudare se. Pœn. 5.4. §. 11.

collaudare laudibus. Capt. 2.3. §. 61.

collega: de seruo usurpatur. Afin. 3.2. §. 10. & 30.

collegium augurum. Men. 1.2. §. 54.

collibitum est. Merc. 2.1. §. 34.

colligare. Epid. 5.2. §. 18.

colligare vasa. Pseud. 4.3. §. 16.

collimere. Most. 1.3. §. 131.

colliphia; Panes recenti caseo commixti. Pers. 1.3. §. 12. Qui cibis propriè fuit gladiatorum. Iuuenal. Sat. 11.

Luciantur pauca, comedunt colliphia pauca.

collocare de cadauere defuncti. Amph. 1.1. §. 148. Vide Electa Plaut. Tit. Funeris.

collocare absolute. pro, nuptum collocare, elocare filiam. Aul. Arg. 2. §. 15.

colloquialiquem. Pseud. 1.3. §. 15. 21. Afin. 1.1. §. 25. & 3.1. §. 20. Mil. 4.2. §. 17. Men. 2.3. §. 76. Most. 3.2. §. 97.

Cicero pro Milone.

Quid ergo hanc dubitas colloqui?

colloqui homines. Trin. 5.2. §. 11. 26.

colloqui cum aliquo. Amph. 3. 2.
 §. 17.

collubitum est; pro, lubet. Most. 1. 3.
 §. 136.

collum. Actum est de collo meo.
 Trin. 2. 4. §. 194.

collum obstringere. Vide *Obstringere*.
collo obtorto rapere. Pœn. 5. 5. §. 45.
 Vide *Obtorto collo*.

Collo rem solvere. Germ. Mit der
 Haut bezahlet. Pœn. 5. 6. §. 17.

Collo appensa crumena. Truc. 5. 1.
 §. 64.

Collus & collum, ὁ κρητὸν. Nonius.
 Capt. 2. 2. §. 107. & 4. 3. §. 2. Ca-
 to. Accipite hoc onus in vestros
 collos.

Collutulare: dedecorare. Trin. 3. 2.
 §. 67.

Collyra. Panificii quoddam genus,
 quod ex iure sumeretur. Pers. 1. 3.
 §. 12. Vide Turn. 4. 1.

Collyricum ius. Pers. 3. §. 15. 17.

Colozia mola: pistrinum. Pseud. 4.
 6. §. 38. Colonia autē apud Ictos
 pro quavis habitatione vsurpa-
 tur, & conductione coloni seu
 domicilii. Afin. 2. 2. §. 32. Pseud.
 4. 6. §. 38. Aul. 3. 6. §. 39.

Colos thalassicus: Venetus, marinus,
 nauclericus. Mil. 4. 4. §. 43.

Collustra; & Colustrum: est lac no-
 uum in mammis. Nonius. Pœn.
 1. 2. §. 154. 177. Martial. 13. 38.
 Plautus noster vsurpat in blandi-
 tiis amatoriis.

Colubrimo ingenio esse. Turn. 4. 3.
 §. 6.

Colubra: serpentes. Stich. 2. 2. §. 51.

Columnnam mento suffulcire. Mil. 2.
 2. §. 54.

Columba in blanditiis amantium.
 Afin. 3. 3. §. 103. Caf. 1. 1. §. 50.

Columbar est genus vinculi, cui
 collum inseritur. Rud. 3. 6. §. 50.

Vide Turneb. Adu. lib. 26. cap. 2.
Columbus. Rud. 3. 6. §. 49.

Columnen audacia. Amph. 1. 1. §. 211.
columnen Senati. Epid. 2. 2. §. 5.
 Caf. 3. 2. §. 6. Terent. Phor. 2. 1. §.
 57. *columnen familia.* Lucillius lib.
 22. *Serui neg, infidus domino, ne-
 que inutili cuiquam,* Lucill. *co-
 lumella, hic sinu* Metrophanus.
 Metaphora sumta ab architecto-
 nica: quasi columna & susten-
 tatio. Sic *Columella* diceban-
 tur serui maiores domus, quos
 heri suis negotiis præficiabant.
 Tale est illud Virgil. *Æneid.* lib.
 12. §. 59. de Turno.

--in quē domus inclinata recūbit.
Columnatum os; dicitur id, quod
 brachio tamquam columna sub-
 nixum est. Mil. 2. 2. §. 56.

Coluthea: Interpretantur bellaria;
 & *τετραχύτρα.* Pers. 1. 3. §. 7.

Comarchus magister vici. Germ.
Plagmeister. Curc. 2. 3. §. 7.

Cōburere diem; de summa hilarita-
 te conuiuandi. Men. 1. 2. §. 43.

Comedere acernum. vt mures. Caf. 1.
 1. §. 38.

Comedere: consumere, degulare,
 abligutire. Pseud. 4. 7. §. 6. Ger.
Verfressen. Trin. 2. 2. §. 79. & 2.
 4. §. 11. & 3. 3. §. 24.

Comedere aliquem. Pseud. 4. 7. §. 25.

Comedim: pro, comedam. Nonius
 δεξαίσις. Curc. 4. 4. §. 4. Bacch. 4.
 4. §. 91. Vide Edim.

Comedint. Truc. 2. 6. §. 53.

Comedis: comedas. *Comedere* est de-
 glubere. Trin. 1. 2. §. 65.

Comere & exornare se. Stich. 5. 4.
 §. 19.

Comesum est. Trin. 2. 4. §. 5.

Comesse: comedere: tralare pro ali-
 cuius bona dilapidare. Most. 1. 1.
 §. 11. & 3. 1. §. 28. Caf. 4. 1. §. 21.
 Men. 4.

Men. 4. 2. 1.
 Sic. Ter. Eu-
 re comedere
 mili; plur
 ferui nequ
 regnam
 ci etiam d
 ri de iur u
 Comesse se; t
 §. 16.
 Comest. edit.
 Comestus, con
 Comica verb
 6. §. 19.
 Comici. Per
 Comici senes
 §. 30.
 Comici hor
 sunt, re n
 Comici seru
 Comici in T
 Comicum a
 3. 2. §. 20.
 Turneb.
 Alciat. Pa
 lib. 1. Epist
 Nec tamen
 ara lupi
 Comi. prodig
 Trin. 1. 1. §.
 gnus, & El
 cis.
 Commissari non
 co xup
 liter viuere
 temperantia
 re, lileu
 Hinc Commi
 reticulum,
 potatio no
 Most. 1. 4.
 de hoc
 Torrentij
 cap. 13. M
 in Stich. 5. 4.

Men. 4. 2. §. 64. Bacch. 4. 1. §. 8.
Sic. Ter. Eun. 5. 8. §. 57. *Propinare comedendum*. Varro; *Credo mihi, plures dominos cerni*, h. e. serui nequam & fugitiui, comedere, quam canes, h. e. parasiti. Græci etiam dicunt *ᾄν καταφαγεῖν, τὴν εἰδὴν καταφαγεῖν*.

Comesse se; tristem esse. Truc. 2. 7. §. 36.

Comest; edit. Trin. 2. 1. §. 20.

Comestis; comeditis. Truc. 1. 2. §. 53.
Comica verba in lenones. Pseud. 4. 6. §. 19.

Comici. Pœn. 3. 2. §. 4. Pers. 4. 2. §. 4.

Comici senes; profatuis. Most. 5. 2. §. 30.

Comici homines; qui specie boni sunt, re non item. Rud. 4. 7. §. 23.

Comici serui. Capt. 4. 1. §. 11.

Comici in Tragedia. Pœn. 3. 2. §. 3.

Comicum aurum sunt lupini. Pœn. 3. 2. §. 20. Stich. 5. 4. §. 9. Vide Turneb. lib. 1. 15. & lib. 19. 17. & Alciat. Parerg. lib. 7. cap. 3. Horat. lib. 1. Epist. 7.

Nec tamen ignorat, quid distent ara lupinis.

Comis; prodigus; in malam partem. Trin. 2. 1. §. 24. Sic etiam *Benignus*, & *Elegans*. Vide suis locis.

Comissari non à *comedo*, sed à Græco *κομιζέειν* sumtum est, moliter viuere, ebriorum aut in temperantium more se gere, lasciuire, scortatum ire. Hinc *Comissatio*, conuiuium netheretricum, & proteruum, compositio nocturna & petulans. Most. 1. 4. §. 5. 22. Vide in primis de hoc vocabulo Comment. Torrentij in Sueton. Vitellium cap. 13. Mss. scribunt *geminato m. Stich. 5. 4. §. 4.*

Comitas. Est prompta ad loquendum hilaritas & facilitas. Mil. 2. 1. §. 1.

comitas in vitio. Trin. 2. 2. §. 52.

comitas; commoditas, & facilitas morum. Rud. Prol. §. 38.

comitati esse; in vitio; liberale esse, & prodigum. Trin. 2. 2. §. 75.

comitem habere alicui rei. Pseud. 1. 1. §. 15. Men. 5. 6. §. 20.

comiter. Rud. 1. 5. §. 128.

comiter factum. Pœn. 3. 6. §. 10.

comitia agere de capite; iocosè. Aul. 4. 7. §. 19. Pseud. 4. 7. §. 131. Truc. 4. 3. §. 45.

comitialis homo; qui religionem iurifurandi parum nouit. Turn. Pœn. 3. 2. §. 7.

comitia; concio. Men. 3. 1. §. 12.

comitium, notat puteal Libonis, ubi ius dicebatur; & ubi iurare solebant. Curc. 4. 1. §. 9.

comœdia tua vicit. Trin. 3. 2. §. 80.

comœdiam transigere. Truc. Prol. §. 11.

comœdice; festiue & conceinnè. Mil. 2. 2. §. 58.

comœdici; genitiuus antiquus. Pœn. Prol. §. 51.

commaritus. Cal. 4. 2. §. 18.

commeari; ire, venire. Curc. 3. §. 28. Rud. 2. 2. §. 16. Mil. 2. 3. §. 68. Epid. 3. 2. §. 7. Capt. 4. 2. §. 46. Truc. 3. 2. §. 14. *Commeari in urbem* crebrò.

commeatum inimicis intercludere. Germ. den Paß verlegen. Mil. 2. 2. §. 68.

commeatus argētarius. ἀργυρεατός. Pseud. 1. 5. §. 9.

commeatus; intuitus accessus. Mil. 2. 5. §. 58. Stich. 3. 1. §. 44. Mil. Arg. 2. §. 10. & 2. 1. §. 65.

commemini; Scio. Amph. 1. 1. §. 97. & 2. 2. §. 105. Truc. 1. 1. §. 18. & 4. 3. §. 4.

3. §. 4. Pers. 2. 1. §. 8. Mil. 3. 1. §. 49.
 & 3. 3. §. 40. Curc. 5. 3. §. 32.
Commeminisse aliquid. Pœn. 5. 2. §.
 25. Men. 5. 9. §. 15. Curc. 4. 2. §. 7.
 Pœn. 3. 4. §. 16.
commeminit domi: domus. Trin. 4.
 3. §. 20.
commemorare: cōmonefacere; te-
 ste Nonio: qui in eam rem ineptē
 duo loca Tullii laudat, quæ tale
 nihil habent. Plauti tamen hic
 aptissimusest. Pseud. 5. 1. §. 36.
commemorare: dicere. Cist. 1. 1. §. 67.
 Pseud. 4. 7. §. 88.
commemorabitur. Truc. 4. 4. §. 29.
commemorabilis pugna. Pseud. 1. 5.
 §. 111.
commentari. Truc. 4. 2. §. 23. 25.
commentari: pro, *comminisci men-*
dacium. Cas. 2. 1. §. 25.
commentari: est aliud agere, neque
 auscultare, quod dicitur. Cist. 2. 1.
 §. 32.
Commentare: ἀρξαίνεσθαι, est raptim
 aliquid & memoriæ causa indi-
 stincte & sine ordine annotare.
 Plautus μετὰ φρονέωσιν v'surpauit
 de plagis, *commentare ora.* h. e.
 verberibus quasi. Men. 5. 7. §. 30.
commentum: confictum. παρρηκώσ.
 Truc. 2. 5. §. 2. Edepol *commentū*
male: h. e. vafre. Cist. 2. 1. §. 1.
commentus est. Trin. 5. 2. §. 24.
commenta est dolum. Truc. 1. 1.
 §. 66.
commercari. Capt. Arg. §. 3.
Commercium: pro re, negotio. Aul.
 4. 4. §. 4. Rud. 3. 4. §. 20. Bacch.
 1. 2. §. 9.
commercium & pax. Stich. 4. 1.
 §. 15.
commercium: scortationis dictio.
 Truc. 1. 1. §. 76.
commerere culpam. Merc. 4. 6.
 §. 12.

commereo: facio, admitto. Most. 5.
 2. §. 56.
commerevi aliquid in se, alio, profa-
cere. Epid. 1. 1. §. 59.
commetiri porticus adjum. Most. 3.
 3. §. 8.
commodum: opportunē. Amph. 2.
 2. §. 37. Mil. 4. 4. §. 61. Rud. 2. 6. §.
 35. Merc. 1. 2. §. 106. Trin. 5. 2. §.
 12. Stich. 2. 3. §. 40. Cas. 3. 4. §. 3.
 Eadem vis est particula; *Tantum*
quod: de qua lege plura in Lexico
 Lucret. Dan. Parei.
commigrare habitatum. Trin. 4. 3.
 §. 77.
comminisci: pro, in memoriam reuo-
 care. Most. 3. 1. §. 12. 8. 13. 4.
comminisci dolum. Pseud. 4. 7.
 §. 64.
comminisci mendacium. Pseud. 2. 3.
 §. 23.
commiscere rem; Contrahere. Rud.
 2. 6. §. 3.
commiscere consilium. Mil. 2. 5. §. 68.
comminuere fores & postes securibus.
 Bacch. 5. 1. §. 30.
comminuere caput. Rud. 4. 4. §. 74.
commisere scit. Rud. 4. 4. §. 46.
commissari. Most. 4. 2. §. 73. Rud. 5. 3.
 §. 67.
commissatum ire. Stich. 5. 5. §. 34.
commissum: peccatum. Men. 5. 2.
 §. 21.
commissurum me, ut patiar. Trin.
 3. 2. §. 78.
committere: Verbum ludorum Cir-
 censium, qui dicebantur com-
 mitti, cum factiones quadriga-
 rum ē carceribus emittebantur.
 Pers. 5. 1. §. 15. 19. Men. 1. 3. §. 3.
 Vide Afri. 5. 2. §. 42. Most. 1. 4.
 §. 33. De conuiuiis v'surpauit no-
 ster, sicut & Varro: *Dominus ma-*
turo ouo canam committit. Cice-
 ro III. de finibus, *Heri ludis com-*
missis

missis ex urbe profectus. Plura
occurrunt exempla ad Petrum
Fabrum in Agonisticis, & Lipsii
Saturnalibus: itemque Antiq.
lect. lib. 3. & Scalig. in Varronem.

committere; credere. Ger. *Vertra-*
wē. Curc. 5. 2. ψ . 55. Most. 3. 3. ψ . 21.
colloqui aliquem. Men. 2. 3. ψ . 76.
Mil. 4. 2. ψ . 17. Pseud. 1. 3. ψ . 15. 21.
& 3. 1. ψ . 20. Most. 3. 2. ψ . 97. Cic.
pro Milon. *Quid ergo hanc dubi-*
tas colloqui?

cōmodare; prodesse. Rud. 5. 3. ψ . 43.

cōmodare; dare. Rud. 2. 4. ψ . 21. 22.

Cist. 4. 2. ψ . 75. Pers. 2. 5. ψ . 19.

commoda mina argenti; integræ, iu-
sti ponderis. Afin. 3. 3. ψ . 145.
Pseud. 4. 7. ψ . 127.

cōmodē; cōmodū. Trin. 2. 3. ψ . 9.

commodē. pro, rectē. Most. 1. 3. ψ . 96.

commodē & lepidē. Mil. 3. 1. ψ . 20.

commodē & bene. Cal. 5. 1. ψ . 1.

cōmodē respondere. Pcen. 1. 2. ψ . 189.

commodi sunt: quise ad aliorum
mores accommodare sciunt.
Bacch. 3. 2. ψ . 15.

commoditas mea; in blanditiis. Pcen.
1. 3. ψ . 12. Men. 1. 2. ψ . 28.

commoditas: pro homine commodo.
Epid. 5. 1. ψ . 8.

commoditatē creare. Pcen. 4. 2. ψ . 94.

cōmodo; commodū. Trin. 5. 1. ψ . 2.

commodulē. Stich. 5. 4. ψ . 8. Rud. 2. 4.
 ψ . 11.

commodum argentum; est iusti pon-
deris, non adulterinum argen-
tum. Afin. 3. 3. ψ . 136.

commodum; Aduerbiū, pro, oppor-
tunē, in tēpore. Merc. 1. 2. ψ . 106.
Trin. 5. 2. ψ . 12. Mil. 4. 9. ψ . 5.

Commodum est; & lubet; pro, oppor-
tunum est. Amph. 2. 1. ψ . 8. & 3. 1.
 ψ . 2. Sic Cicer. lib. 3. de orat. Fu-
rius noster familiaris, cum est cō-
modum, cantat.

Commodus pro faceto. Pcen. 3. 3. ψ . 2.

Legendus comment. Lamb. in
Horat. ad Od. 8. libri 4.

Commodus; pro integro, non adul-
terino. Merc. 2. 3. ψ . 101. *Commo-*
da mina. Sic Pseud. 4. 7. ψ . 50. *Ar-*
genti mine lecta & numerata. &
Rud. 5. 2. ψ . 31. *Talentum argen-*
ti commodum magnum inerat in
crumenā. Ter. Adelph. 1. 2. ψ . 38.
Commodum dabitur; h. e. ampli-
ter & prolixē. *ἰνέμενον ἰστέμενον*.

Commodus homo: qui commodis
moribus est, & tolerabilis in cō-
uersatione. Pseud. 1. 5. ψ . 28.

Commonitus; *δὲ κοινός*, munitus.
Capt. 2. 2. ψ . 4.

Commonescere. Stich. 1. 2. ψ . 6.

Cōmonere miseriarū. Rud. 3. 4. ψ . 37.

Commonere se; Recordari. Amph. 1.
1. ψ . 181.

Commoneri. Mil. 3. 3. ψ . 8.

Commonere officium; pro, de officio.
Pseud. 1. 2. ψ . 17.

Commonitusum. Trin. 4. 3. ψ . 43.

Commonstrare; monstrare. Pcen. 5.
2. ψ . 84.

commonstrāssō; commonstrauero.
Epid. 3. 4. ψ . 5.

commorari aliquid mille passuum;
moram iniicere. Men. 1. 2. ψ . 64.

commorari se. Pseud. 4. 7. ψ . 31.

commouere se. Truc. 4. 3. ψ . 44.

commouere sacra; *ἀναρρηγνῶς* dicit
seruus de suis fallaciis, & alludit
ad sacra Deorum mystica, vt
Bacchi, Matris Deūm, quorum
arcana in cistis erant recondita:
sicut illud Virgilii ostendit.

— *Qualis commotis excita sacris*
Thyas. In quem locum Seruius
sic commentatur: *Commotis sa-*
cris ideo dixit, quia in sacrorum
renouatione commonebantur si-
mulacra. Vnde Horatius: *Non*

ego te candide Bassareu inuitum quatio. Quod ad trieterica, hoc est, triennalia Bacchi pertinet. Ea enim sacra tertio quoque anno inuouabantur, ut prolixè docui in commentario nostro ad illum Poetam. Porro cum illa sacra commouerentur, homines qui sacra tum obibant, miris vlulatibus & plandibus turbas excitant. Quorsum Pseudolus Plauti respexit. Pseud. 1. 1. §. 107.

communis res vocatur, quæ commune præstat commodum; ut est res Mercatorum; de qua dici solet κοινὸς ἱππὺς; communis Mercurius. Amph. Prolog. §. 10.

compacisci. Pseud. 1. 5. §. 129. quod tamen verbum ibi non admittunt numeri. Vide Animaduersiones nostras.

Compactum; à con, & paciscor. Vnde quidam contendunt scribendum Compactum. Est pactum inter plures factum. Sosipater. In constitutione Diuorum Seueri & Antonini 1. 3. C. de execut. rei iud. structam collato in vnum consilio machinationem sonat. Dicitur etiam conuentio, ut quis fraudetur. Sic eleganter & mere latine, dicitur. De compacto agere. Cipt. 3. 1. §. 24. 29. ἐκ κοινῆς μάτης. Glossæ: Conclusio, compactum, συνδιασμός. Vfus est Lilius lib. vi. V. C. & Cicero ad Atticum.

de Compactio. Pseud. 1. 5. §. 126.

Compar. socius cuiusvis rei. Vnde & coniuges, qui diuinæ & humanæ domus socii sunt, Compares vocat Plin. lib. 18. Aliàs Collega quoque dicitur, ut eruditè ob-

seruauit Langæus Ictus lib. 7. cap. 5. Otii Semestr. Pseud. 4. 3. §. 9.

Compar. de marito. Caf. 4. 2. §. 18. Comparare alicui malum. Caf. 2. 8. §. 71.

Comparare; pro componere, conferre. Asin. 3. 3. §. 78.

Comparare aut expetere aliquid. Caf. 3. 5. §. 3.

Comparare; pro conformare. Amph. 3. 3. §. 5.

Comparare dolos. congerere in vnum. Bacch. 4. 4. §. 42.

Comparasse. Epid. 1. 2. §. 19.

Compares amantes. Pseud. 1. 1. §. 64. Sunt οὐζοῦσι. Horat. lib. 2. Od. 5. Nondum munia comparis Equare valet.

Compedes. Men. 5. 6. §. 9. Pers. 5. 2. §. 9.

Compedes crassa. Pseud. 4. 7. §. 80. Capt. 3. 5. §. 64.

Compedes indere. Men. 1. 1. §. 4. De ligneis compedibus capiendum.

Compedium tritor; de seruis. Pers. 5. 2. §. 17.

Compedium contritor. Conuitium in seruos. Pers. 3. 3. §. 14.

Compeditus. Capt. 5. 1. §. 24.

Compellare. Salutare. Pseud. 1. 3. §. 35. Trin. 3. 4. §. 35.

Compellere ad frugem. Bacch. 4. 10. §. 10.

Compellere familiariter. Men. 2. 3. §. 23.

Compellere, assellere. Trin. 3. 2. §. 46.

Compellere & percellere. Bacch. 4. 4. §. 3.

Compendium facere alicuius. Stich. 2. 1. §. 40. Capt. 5. 2. §. 12. Mil. 3. 1. §. 185. Pseud. 2. 2. §. 11.

Compendium facere pulitandi vocat Isid. h. e.

la. h. e. in nem.

Compendium Bacch. 1. 2.

Compendium 1. 1. §. 90.

ad Compendium

Compendium facere

positione 2. 2. §. 41 B.

1. 1. §. 17. F.

1. 2. §. 138.

4. §. 26. V.

chus lib. 1.

cere, pro, §. 50.

Comperceret

Compertis

ut Non

genibus

Mil. 3. 1.

Compellere

Bacch. 3.

re prom

stus: Pa

ficiis die

continet

les. Nec

percutit, se

quantur.

Compilare:

cogere. N

cebatur

Scaurus, P

hoc est, tr

pilare est p

latum, & p

nuntur. A

non ut N

prellim

lare, & in

stus ex

Græco

rem &

lo. h. e. intermittere pulsationem.

Compendium facere: lucrum facere. Bacch. 1. 2. §. 52.

Compendium errationis facere. Rud. 1. 2. §. 90.

ad *Compendium ponere*. Cal. 3. §. 3.

Compendi facere, fieri. Eleganti compositione apud Plautum. Afin. 2. 2. §. 41. Bacch. 2. 2. §. 6. Most. 1. 1. §. 57. Pseud. 4. 7. §. 42. Pœn. 1. 2. §. 138. Pers. 4. 9. §. 2. Truc. 2. 4. §. 26. Vitur quoque Symmachus lib. 1. Epist. 75. Sic *Multifacere*, pro, *Magnifacere*. Rud. 2. 3. §. 50.

Compercere. Pœn. 1. 2. §. 137.

Compernis: qui est longis pedibus, ut Nonius, vel ut Festus, qui est genibus plus iusto coniunctis. Mil. 3. 1. §. 127.

Comperere: pro, *parcere*, temperare. Bacch. 3. 1. §. 59. *Pascere & parcere* promiscuo usu fuerunt. Festus: *Pascito linguam*, in sacrificiis dicebatur. h. e. coerceto, contineto, taceto. Apul. lib. 9. Miles. Nec fugientibus saltem *comperescunt*, sed eò magis irritatores sequuntur.

Compilare: verbum militare, pro cogere. Nam *pilatam* agmen dicebatur pressum ac densum. Scaurus, *Pilatam exercitum duxi*, hoc est, strictum ac densum. Ab eo *pilare* est promere & cogere. *Pilatim, & passim* iter facere opponuntur. Ab eo igitur *Compilare*; non ut Nonius & Asconius volunt, à *pilis*. Ergo qui omnia pressum colligit, dicitur *compilare*, & in vnum condere: ut Festus exponit. Alii deriunt à Græco *φιλῶν*, quod notat furem & latronem, mutatà aspiratione.

tâ in tenuem. Afin. 2. 2. §. 6. Menæch. 4. 1. §. 2. & 5. 1. §. 40.

Compingere in carcerem. Men. 5. 5. §. 39. Amph. 1. 1. §. 3.

Compingere in nauem. Mil. 2. 1. §. 34.

Compingere in angustii locum. Rud. 4. 4. §. 103.

Compingere in oculos. Men. 4. 3. §. 17.

Complacitum est. Rud. 1. 3. §. 3.

Complexi: amplecti. Mil. 2. 6. §. 53. & 4. 8. §. 19. & Truc. 2. 4. §. 19. Men. 5. 9. §. 65.

Complexus: *ὑς, υἱ*. Afin. 3. 3. §. 53.

Complexus: *πλεῖν πῶς*. Amph. 1. 1. §. 134. Afin. 3. 3. §. 50. 52. à *complexo*, cuius simplex est *plecto*: proinde uti ab *Implecto* dicitur *implexus* Lucret. IV. 1186. *Qua complexa viri corpus cum corpore iungit*. Et, *implexus validis Veneris complexibus haret*. Sic quoque usurpat Cicero pro Rosc. Amerino, de parricidio: *in quo scelera omnia alia complexa videantur*.

Complexum contrectare mulierem. Pœn. 3. 3. §. 84.

Complere: cum gignēdicausu. Amph. 1. 2. §. 8. erroris. 4. 1. §. 8. stupri. Men. 5. 5. §. 3. *flagitij & formidinis*. Vide *Implere*.

Complere: de saturitate. Cist. 1. 2. §. 5.

Compluries. Persa. 4. 3. §. 65.

Complusculi dies. Rud. 1. 2. §. 43.

Componere capillum: anxie curare, ornare. Most. 1. 3. §. 96.

Componere; sedare. Curc. 5. 3. §. 23. Virgil. *Non nostrum inter voscetas componere lites*.

Componere: præparare. Mil. 4. 7. §. 21.

Composita est fallacia. Pœn. 3. 5. §. 29.

compos libertatis: h.e. liber. Capt. Prol. §. 41.

compos patriæ: h.e. redux in patriam, Capt. 3. 4. §. 89.

compos culpa: affinis. Truc. 4. 3. §. 61.

compos miseriarum mulier; quæ multas miseras consecuta fuerit. Epid. 4. 1. §. 32.

composituri: compotem facere. Rud. 1. 3. §. 22. & 4. 2. §. 6.

comprecari: erat molâ falsâ, aut rhure deuenerari; h.e. deprecari somnia, pacemq; ac veniam à prodigiali Ioue, Diisq; Auerruncis, h.e. malorum depulsoribus nullo non suppliciorum ac piamentorum genere exambire. Amph. 2. 2. §. 106. Mil. 2. 4. §. 41. Vide Philof. Plaut. Tit. *somniorum*.

compressa virgo. Truc. Arg. §. 9.

compressiones arctæ amatum. Pseud. 1. 1. §. 64.

compressor; est stuprator. Aul. Arg. 1. §. 7.

compressus, us, ui. Epid. 4. 1. §. 15. Truc. 2. 6. §. 18.

comprimere. Ambiguo & obsceno sensu: quandoque usurpatur à Plauto etiam pro *λεσβιαζειν*. Amph. 1. 1. §. 191. Afin. 2. 2. §. 26. Truc. 2. 2. §. 7. Caf. 2. 6. §. 10. Rud. 4. 4. §. 20. 29. 31. 81. Epi. 4. 1. §. 13. & Arg. §. 5. Aul. Prol. §. 29. & 4. 7. §. 8. Cist. 1. 3. §. 10. 14. & 2. 3. §. 72.

comprimere iram. Truc. 2. 2. §. 8.

comprimere puellam. Cistell. Arg. §. 1.

comprimere dentes, vocem, orationem. Pseud. 3. 1. §. 21. 22. & 1. 4. §. 16.

communizare provinciam: quod sui est officij sedulo curare. Trin. 1. 2. §. 15.

communicare aliquem mensâ. Mil. 1. 1. §. 51.

commutare: Mutare. Mil. 2. 3. §. 56.

commutare; permutare. Trin. 1. 2. §. 21. Pseud. 5. 1. §. 34.

comprimere: reprimere, impedit. Merc. 2. 3. §. 6.

comprimi ad silentium. Rud. 5. 2. §. 46.

comprimi: pro. temperare sibi. Most. 1. 3. §. 46.

computare rationem. Mil. 2. 2. §. 49.

conata: παθῆναι. Merc. Prol. §. 39. Ita ibi omnes codd. Mil. Accius: Ego incipio; *conata* exquar.

concalere. Pers. 1. 3. §. 8.

concastigare. Bacch. 5. 2. §. 56.

concastigare probe. Bacch. 3. 3. §. 94. Trin. 1. 1. §. 4.

concatenatus. Capt. 2. 1. §. 9.

concedere alicui: pro. ex conspectu alicuius secedere. Epid. 5. 2. §. 16.

concedere; ire. Men. 5. 9. §. 27. Bacch. 4. 2. §. 28.

concedere: cedere. Capt. 2. 1. §. 19.

concedere; est quiescendi aut consistendi gratiâ in locum quempiâ secedere. Merc. 5. 2. §. 21. Amph. 3. 4. §. 1. Curc. 2. 1. §. 81. Most. 2. 1. §. 81.

concedere pro cedere. Caf. 2. 4. §. 15. Amph. 1. 1. §. 119. Afin. 3. 3. §. 56.

concedere ab aliquo. Pers. 1. 1. §. 51.

concedere aliquid: sensim cedere. Men. 1. 1. §. 48. & 5. 2. §. 70.

Most. 3. 1. §. 44. 153. Pseud. 1. 4. §. 21. & 1. 5. §. 158. Trin. 2. 4. §. 116. & 4. 2. §. 65.

concedere: largiri, ignoscere. Caf. 2. 3. §. 47.

concedere hic ad etc. Aul. 4. 5. §. 6.

concedi; pro. cedere. Capt. 3. 4. §. 25.

concelebrare. Afin. 2. 2. §. 45. Caf. 4. 3. §. 2.

conce

Concelebrare diem natalem. Pseud.

1.2. §. 32.

Concenturiare: est colligere; dictum à centuriis, quæ ad suffragia conveniebāt. Pseud. 1.5. §. 159. Trin. 4.2. §. 160. Cicero ad Att. Brutus *centuriat* Capuæ. Vide & *Succenturiare*.

Conceptis verbis iurare, est alio præeunte & iusiurandum verbis certâ comprehensâ formulâ dictante, iurare. quæ talis erat; Ex animi mei sententiâ iuro. Et dicitur ad discrimen eius iurisiurandi quod sermoni nostro crebrò inteximus, *Me hercule. Ita melus. amet. Edepol.* &c. aut vltro sponteque sacramentum fidei aut asseverationis religiosæ addimus, Verbis enim conceptis iuratur, hoc est, verbis certâ comprehensâ formulâ. Nam *concipere* comprehendere est. Hoc iusiurandum multò religiosius erat, quàm reliqua. Huius generis erat & *Præiuratio*, cum quis ante conceptis verbis iurabat, post quem alter in eadem verba iurans, tantummodò dicebat, *Idem in me.* Huic igitur Præiurationi, quæ species est iurisiurandi conceptis verbis, addebatur, ut apparet, *Exsecratio*. Eam enim verbum *Idem in me* continet. Quale hoc est apud Sallust. in Catill. *Cum ad iusiurandum populares coniuratos adigeret, humani corporis sanguinem pateris circumtulisse; inde cum post exsecrationem omnes degustassent.* Plautus Afin. 3.2. §. 16. Cistell. 1.1. §. 100. Bacch. 4.9. §. 105. Mercat. 4.4. §. 50. Pseud. 1.3. §. 118. Truc. 4.2. §. 54. & 4.5. §. 5. Cicero lib. 3. offic. *Non enim falsum iurare, per-*

iurare est: sed quod ex animi tui sententia est, sicut verbis concipitur more nostro, id non facere, per iurium est. Petron. Arbiter; *Tergit puer oculos suos, conceptissimis verbis iuravit.* Vide amplius Lex. Iuridicum Caluini in *Iurari conceptis verbis.*

Concessare: cessare. Pæn. 1.2. §. 9. *Concha;* De naturâ muliebri. Rud.

3.3. §. 42. Græcis marinæ conchæ dictæ *χοινα*, porcinæ. Porcus autem & *χοινα* inter verba nequitia Aristoph. Acarnan. Vide Macrobl. lib. 1. c. 6. Saturn.

Conche. Rud. 2.1. §. 8. 15.

Conchita: piscatores, qui conchas capiunt. Rud. 2.2. §. 5.

Concidere in cursu. Epid. 2.2. §. 16.

Conciere. Merc. 5.2. §. 36. Trin. 2.3. §. 8.

Conciat turbas. Amph. 1.2. §. 14.

Conciliare; emere. Epid. 3.4. §. 40. & 5.1. §. 47. *Conciliare pulcre;* vili emere. Pseud. 1.2. §. 1. Terent. Eun. 4.4. *Fugitive prodi, male conciliate.* Vbi Donatus: *Emre.* nam omnis conventio conciliatio dicitur. Sic Capt. 1.2. §. 59. *Reconciliassere*, pro redimere. Contrarium est *male conciliare;* care & magno pretio emere.

Conciliare: de nuptiis proprium verbum. Trin. 2.2. §. 105. *Conciliator;* qui conciliat nuptias, quique interpres est amorum & internuncius, & amoris fœdera sancit, & percutit; vti explicat Turnebus lib. 11. cap. 25. & Mercerus ad Nonium in, *Saga.*

Conciliare affinitatem. Trin. 2.4. §. 42.

Conciliare ad aliquem. Mil. 3.1. §. 203. Mirifica syntaxi.

Conciliare: pro, *impetrare, parare,*

F § compa-

comparare. Most. 5. 2. §. 6.
Conciliare pacem à patre eius. Pœn. 3. 3. §. 2. 4. Mil. 4. 3. §. 13. Pers. 4. 3. §. 69. Cicero lib. xii. *Mea tamen persona ad istam pacem conciliandam minime fuit deligenda.*
Conciliari: moueri, reddi. Capt. 1. 2. §. 22.
Conciliabulum pro ganeis meretricum, ubi meretrices & amatores conciliantur. Vnde mulieres conciliatrices. Bacch. 1. 1. §. 47.
Conciliabulum damni. Vox est Ciceronis & Liuii. Trin. 2. 2. §. 33.
Conciliatrix ancilla. Mil. 5. 1. §. 17. Sic in lenocinijs rebus usurpatur à Petronio & alijs verbum *Conciliare*.
Concilium. Bacch. 1. 1. §. 6.
Concilium: pro cœtu, congressu. Cist. 4. 2. §. 33. Mil. 2. 2. §. 94.
Concilium Senatûs. Mil. 3. 1. §. 3.
Concilium inire: coire. Capt. 3. 1. §. 33.
Cocinnare; apparare. *ᾠδὸν δὲ αἰν.* Men. 1. 1. §. 26. Stich. 2. 2. §. 13.
Concinnare liuorem scapulis. Truc. 4. 3. §. 19.
Concinnare: fullonij verbum. Men. 3. 2. §. 2.
Concinnare: pro, efficere. Amph. 1. 3. §. 31. & 2. 2. §. 96. Sic Græci usurpant suum *ἑῖναι ἡγὶ κτιοῦν*, pro *ποιῆναι*. Vide Herald. Animad. cap. 2. pag. 143.
Concinnare: facere, præparare, aptare. Afin. 1. 3. §. 64. Capt. 3. 4. §. 68. & 4. 2. §. 38. Rud. 1. 2. §. 8.
Concinnare; reddere. Trin. 3. 2. §. 58.
Cocinnare. reparare. Men. 5. 1. §. 33.
Concinnè. Epid. 2. 2. §. 38.
Concinnum alicui. Mil. 4. 2. §. 33.
Concio media. Men. 3. 1. §. 3.
Concipere oculis. Pœn. 1. 2. §. 65.

Concipilare offatim: corripere, inuolare. Festus. Vbi vide Scalig. Truc. 2. 7. §. 60.
Concire; concitare. Merc. 4. 4. §. 56.
Concire malum. Men. 5. 5. §. 4. Pers. 5. 2. §. 7.
Concisus pugnis. Amph. Scen. DI *uolfram.* §. 9.
Conclamare: clamare. Mil. 2. 2. §. 22.
Cöclamare auctionem per præconem. Men. 5. 9. §. 94.
Conclamare: pro increpare, *inclamare;* vti nonnulli hoc loco legunt. Cist. 1. 1. §. 1. *ἐπιπλήττω* Græcis.
Conclamitare. Merc. Prol. §. 51.
conclauia. Most. 3. 2. §. 160.
conclinisco; inclino. Cist. 4. 1. §. 5. & 4. 2. §. 33. Sic enim legunt & hic & in Nonio miracula illa doctorum virorum *Auratus & Bosius.* Alii *conquinisco* malunt: quemadmodum & habet Mss. Palat. primus & quartus: vt & Pseud. 3. 2. §. 75. Vbi Mss. Pal. Nonij ita versum istum producit: *Si conquinisset istic, cœueto simul.* Vide Animaduersiones nostras, & sup. *Cœuere*.
concludere in vincula. Rud. 3. 1. §. 18.
conclusos habere amicos intra dentes. Trin. 4. 2. §. 64.
concomitari. Mil. 4. 3. §. 10.
concoquere se. Trin. 2. 1. §. 2. *Me concoquo, & macero, & defatigo.*
concordior. Aul. 3. 5. §. 7.
concorditer congruere. Curc. 2. 2. §. 14.
concredere. Afin. 1. 1. §. 66. Aul. Prolog. §. 6. & 4. 2. §. 9. Menæch. 5. 1. §. 2. Rud. 4. 4. §. 83. Pers. 3. 3. §. 36. Trin. 1. 2. §. 104. 107. & 4. 2. §. 115.

concre-

concredere. Germ. Vertrawen.

Bacch. 4. 9. §. 141.

concredere in custodelam. Mercat. 2.

1. §. 9.

concredui. *δεχάινω.* pro, *concredidi.*

Caf. 2. 8. §. 45.

concreditum est. Pœn. 4. 2. §. 104.

concredno. *δεχάινω.* Aul. 3. 6. §. 48.

concrepuit foris. Mil. 2. 1. §. 76.

concrepare: absolute. Bacch. 2. 2. §. 56.

concrepare; de estio. Bacch. 4. 2. §. 28.

Men. 2. 2. §. 73. & 3. 2. §. 57.

concrimnari aduersum aliquem.

Mil. 2. 2. §. 87.

concubina. Epid. 3. 4. §. 34. Mil. 2. 1.

§. 60. Pœn. Prol. §. 102. Trin. 3. 2.

§. 64.

concubina herilis. Mil. 2. 3. §. 66. &

2. 5. §. 6. & 2. 6. §. 68.

concubina scita. Merc. 4. 4. §. 17.

concubina dotata. Stich. 4. 1. §. 56.

concubina. Pœn. 5. 1. §. 12.

concybium noctis: quando faces accenduntur post vesperam. Trin.

4. 2. §. 44.

concurrare: diligenter curare. Bacch.

1. 2. §. 23.

concyfodio. Aul. 4. 9. §. 14.

condalium, condulus, & condalus:

annuli genus, quem serui digi-

tis gesserunt. *ἀντὶ τοῦ δακτύλου*, à di-

gitum articulis. Trin. 4. 3. §. 7.

& 4. 3. §. 15.

condect. Amph. Sc. DI *vostram.* §.

11. & 2. 2. §. 90. Aul. 4. 1. §. 4. Caf.

3. 5. §. 24. Truc. 2. 1. §. 16.

cōdere intrō. Pseud. 1. 3. §. 119. Truc.

5. 1. §. 28.

condere in pistrinum. Pseud. 1. 5.

§. 120.

(§. 15.)

condicere ad cœnam foras. Men. 1. 2.

condicere in symbolam ad cœnam:

est vitro te offerendum ad cœna.

Germ. sich selber zu gast laden.

Stich. 3. 1. §. 28. Cicero absolute

effert lib. 1. Epist. F. epist. 9. Suet.

Claudio cap. 21. *Velut ad subitam*

condictamque cœnam inuitare

se populum dixerat.

Condictus dies: status, denuntiatus.

Curc. 1. 1. §. 5.

Condidici, consueui. Curc. 1. 3. §. 4. &

4. 3. §. 2. *Discere pro solere.* Curc.

4. 3. §. 2. Pseud. 4. 1. §. 35.

Condignè. Capt. 1. 1. §. 39. Bacch. 3.

2. §. 8. Menæch. 5. 5. §. 8. Pœn. 2. 1.

§. 17.

condignum donum. Amph. 1. 3. §. 39.

condignus aliquo. Mil. 2. 6. §. 25.

condimentum. Pœn. 5. 6. §. 33.

condimentum erumna. Rud. 2. 3.

§. 71.

condimentum sapienti est atas, & ci-

bis. Trin. 2. 2. §. 87.

condire cœnam. Pseud. 3. 2. §. 21.

condita prata. Ibid. §. 22.

condiscere. Pœn. 3. 1. §. 10.

conditio; idem est, quod *coniugium,*

vel id, propter quod coniuges

ducuntur, vel tractatus, qui

præcedit nuptias. Sic ferè sem-

per vsurpatur apud Plautum.

Aulul. 2. 2. §. 60. & 3. 5. §. 1. Stich.

1. 1. §. 43. & 1. 2. §. 61. 81. Trinum,

1. 2. §. 122. & 2. 4. §. 54. 87. 100.

Truc. 4. 3. §. 75. Et passim apud

alios authores. Terent. And. 1. 1.

§. 52. -- *accepit conditionē.* Phorm.

4. 1. §. 13. *Hanc conditionem si cui*

tulero extrario. Martialis lib. 3. Ep.

33. Sueton. Claud. cap. 26. Aug.

cap. 63. 69. Iul. 28. Claud. 26. Galb.

5. Liuius: *Conditionem filia quare-*

re. Curtius lib. 4. *Optimum re-*

gnum occupari potest conditione,

hoc est, nuptiis, non bello. Apu-

leius 1. 11. Florid. *Hipparche con-*

ditionem accipit. Martial. lib. 5.

Epigr. 17.

Dum proavos atavosq; refers, & nomina magna,

Dum tibi noster eques sordida conditio est.

Ita Gaius in renuntiatione sponsaliorum hæc verba probata esse scribit, *conditione tua non utor*. vide etiam l. ultim. ff. de sponsal. l. 19. & l. 36. ff. de ritu nupt. l. ult. ff. de prox. l. 65. ff. de iud. l. 18. C. de nupt. Cicero Læl. c. 10. *contentione vel uxoria conditio nis.*

Conditio primaria. Stich. l. 2. §. 81.

Conditio luculenta. Mil. 4. 1. §. 6.

Rud. 5. 3. §. 51. 61.

Conditiones; pro modis. Bacch. 4. 9. §. 118.

conditiones confragosa : perplexæ.

Men. 4. 2. §. 24.

conditiones tortæ: violentæ, perplexæ. Men. 4. 2. §. 25.

conditum, comparatum, inuentum,

Rud. 5. 2. §. 18.

condicta dicta ad fallaciam. Pœn. 3. 2. §. 3.

condoluit caput de vento. Truc. 2. 8. §. 2.

condonare; donare. Men. 4. 2. §. 93.

condonare aliquem. Bacch. 5. 2. §. 24. Rud. 5. 3. §. 12. Pers. 5. 2. §. 30.

Affranus: *Id aurum me condonat.* Ter. Phorm. 5. 7. §. 57. *Argentum quod habes, condonamus te.*

condono; pro dono. Amph. 1. 3. §. 38. Rud. 4. 4. §. 26.

condormire; vnâ dormire. Most. 2. 2. §. 55.

condormiscere. Curc. 2. 3. §. 81. Mil. 3. 2. §. 13. Rud. 2. 7. §. 13.

conducere. Pseud. 3. 2. §. 10. 15. 61.

conducere ades. Merc. 3. 2. §. 17.

conducere; emere. Non. Aul. 3. 6. §. 30.

conducere aliquem. Trin. 4. 2. §. 11. conductor. §. 14. 24.

conducere annum totum. Germ.

Off ein ganges Jahr bestehen.

Bacch. 5. 1. §. 11.

conducibile. Cist. 1. 1. §. 80. Epid. 2. 2. §. 71. 76. & 3. 3. §. 11. Bacch. 1. 1. §. 18. Trin. 1. 1. §. 2. 14.

conduci aliqua re. h. e. pretio perluto aliquid facere. Afin. 5. 2. §. 37.

conducier. Merc. 3. 4. §. 78.

condutitiapuella. Epid. Arg. 1. §. 2.

conductores dicuntur ii, qui ludos exhibent, & qui histrionum operam conduxerunt. Afin. Prol. §. 3.

conduplicare corpora; lasciuæ amantium. Pseud. 5. 1. §. 18. Pœn. 5. 5. §. 18.

conduplicatio; de suauis & amplexu. Pœn. 5. 5. §. 18.

condus promus. Pseud. 2. 2. §. 14.

confabulari. Cist. 4. 2. §. 77. Merc. 1. 2. §. 76. & 3. 3. §. 10.

conferre culpam in aliquem. Amph. 2. 2. §. 156.

conferre; de elemosynis. Curc. 5. 3. §. 7.

conferre dona. Men. 1. 2. §. 20.

conferre gradum, ferre pedem. prope rare; αὐτῶν οὐ μὲν videntur. Men. 3. 3. §. 30. Pseud. 2. 4. §. 17.

conferre pedem. Mil. 2. 2. §. 14.

conferre rem in pauca. Pœn. 5. 4. §. 52.

conferre in pauca, paucissima verba.

Men. Prolog. §. 6. Pseud. 1. 3. §. 41. Pers. 4. 4. §. 110.

conferre; colloqui. Rud. 2. 3. §. 8.

conferri dicitur nauis agitata alteri naui, vt concurrant scil. ac mutuo impingant. Bacch. 4. 6. §. 27.

confessis omnibus rem es. Truc. 2. 7. §. 57.

confe-

Confestim. Trin. 3. 3. §. 69.

Confexim; *confecerim*. Truc. 4. 4.

§. 39. Sic *Effexi*. Pcen. 1. 3. §. 19.

conficere, pro, *facere*. Most. 2. 2. §. 97.

conficere offatim. Truc. 2. 7. §. 51.

conficere res; pro, *perdere*. Captiu. 3. §. 15. Sic Terent. dixit; *Conficere argentum*; & Cicero, *patrimonium conficere*. Vide exempla apud Passerat. ad Catull. 66. pag. 71.

conficere; *interimere*. Pseud. 1. 5. §. 49. *conficiet te verbis*.

Confido; *credo*. Stich. 3. 2. §. 1.

Confidere; *confidentem* & *temerarium esse*. Pseud. 4. 7. §. 107.

Confidentiloquius. Trin. 1. 2. §. 164.

Confidens; *impudens*. Pers. 2. 4. §. 14.

Confidens falsidicus. Trin. 3. 3. §. 40.

Confidentem facere factis. Mercat. 5. 2. §. 14.

Confidentia est; *confidens factum*. Pseud. 2. 4. §. 73.

Confidentia; pro, *fiducia*. Nō. Amph. 5. 1. §. 2. Afin. 3. 2. §. 3. Cic. 3. Tusc.

Confidens mala consuetudine loquendi in vitio ponitur.

Confidentia; pro, *audacia*. Most. 2. 1. §. 3.

Confidentiam sumere in ventrem; *Mitaphrasi de parasitis*. Capt. 4. 2. §. 25. 32. Sic Propert. lib. 2. Eleg. 17. *Sumere & in nostras trita venena manus*. Cicero Tusc. II. Epicurum & Metrodorum nemo ferē prater suos in manum sumit.

Confieri; *donis*. Trin. 2. 4. §. 7. Rud. 4. 3. §. 96. Terent. Andr. 5. 8. §. 23. *Confut quod volo*; hoc est, *conficitur*. Cicero lib. 9. ad Att. & Caesar. itemque lib. 4. Æneid. alique. Vide Lexic. Lucret.

Configere. Merc. Arg. §. 4.

Confirmare animum; *in animum inducere*. Aul. 2. 7. §. 1.

Confirmas. Mil. 2. 2. §. 34.

Conflare ignem. Rud. 3. 4. §. 59.

Confossorem aliquem reddere foricnā naniā. hoc est, *magis confossum quam intestinum foricinum*, cum forex in muscipula deprehensus certa machinatione confoditur. Bacch. 4. 8. §. 48. Vide Scal. ad Festum in *Nania*. pag. 100. & eiusdem *Coniectanea* ad Varronem, pag. 142.

Confragosum, *asperum*, *impeditum*. Cist. 2. 1. §. 70.

Confrago; *condiciones*; *perplexæ*. Men. 4. 2. §. 25.

Confricare genua. Afin. 3. 3. §. 80.

Confringere nauem. Rud. 1. 2. §. 64.

Confringere rem. Trin. 2. 2. §. 55.

Confulgere. Amph. 5. 1. §. 15. 44. Vide Lexic. Lucret. Fulgere.

Confutare. Truc. 2. 3. §. 28.

Confuturum; à *Confieri*. Vſitatum verbum Lucretio & Virgilio. Mil. 3. 3. §. 66.

Cōgeminare; *geminum fieri*. Amph. 2. 2. §. 154.

Congeminatio; de *amplexu*. Pcen. 5. §. 18.

Conger; *piscis*. Aul. 2. 9. §. 2. Mil. 3. 1. §. 164. Pers. 1. 3. §. 30.

congerere; de *nidamentis auium*. Rud. 3. 6. §. 51. Virg. Eclog. 3.

--- *Aeria quo concessere palumbes*. *congerere herbas in suum sinum*. Pseud. 3. 2. §. 34.

congerere epulas. Trin. 2. 4. §. 70. 71.

congerones; *geruli*, à *congerendo*. Truc. 1. 2. §. 6.

congerro. Pers. 1. 3. §. 9. *collusor est*, qui easdem exercet nugas.

congerrones dicuntur *familiares*, cū quibus familiariter nugari sole-

mus. Most. 3. 3. §. 27. Truc. 2, 26.

conger.

congerronum senatus. Most. 5. 1. §. 8.
Congius: mensura est, sex sextarios continens. Aul. 4. 2. §. 15.
Congliscit genus. Trin. 1. 2. §. 52. *con-
 crescit*: Nam *gliscere* apud Lu-
 cret. est *crescere*. Vide Lexic. Lu-
 cret.
conglutinare dolos: confuere. Bacch.
 4. 4. §. 42.
congracare; Græcorum in morem
 potando absumere. Bacch. 4. 4. §.
congratulari. Men. 1. 2. §. 20. (91).
Congredi aliquem: pro, ad aliquem
 adgredi; sicut *colloqui aliquem*.
 Epid. 4. 1. §. 19.
Congredi aliquem. Amph. Sc. DIvo-
 stram. §. 35.
Congredi: ad aliquem aggredi, col-
 loqui, alloqui. Most. 3. 2. §. 97.
 Pers. 1. 1. §. 15. Curc. 2. 1. §. 19.
Congredi: absolūtē, pro *accedere*. E-
 pid. 4. 1. §. 16.
Congredi cum aliquo. Pseud. 2. 1. §. 6.
Congreditor: penultim. lōga. Bacch.
 4. 9. §. 56.
Congruere concorditer. Curc. 2. 2.
 §. 14.
Congruus sermo. Mil. 4. 3. §. 23.
Conia: pro *ciconia* Prgnestinis. Truc.
 3. 2. §. 23.
Coniector: est *μωντις*, vates, interpres
 somniorum Amph. 5. 1. §. 76.
Coniector somniorū. Curc. 2. 1. §. 34.
Coniectrix: quæ interpretatur signi-
 ficationē somniorū. Mil. 3. 1. §. 98.
Coniecturā reperire. Trin. 4. 1. §. 76.
Coniecturam facere. Men. 1. 2. §. 54.
Coniecturam facere, conlicere som-
 nium. Curc. 2. 1. §. 31.
Coniecturam domi facere. Cist. 2. 1.
 §. 2. Caf. 2. 3. §. 8.
Conicere se in saginam. Trin. 3. 2. §.
 96. Vide *Sagina*.
Conicere pallium in collum: pto,
 colligere pall. Capt. 4. 1. §. 9. & 4.
 2. §. 9.

conicere somnium. Curc. 2. 2. §. 3.
coniunctus: de affinitate matrimo-
 niali. Aul. 2. 2. §. 52.
coniurare cum aliquo. Merc. 3. 1.
 §. 38.
coniuratum: Aduerbiū elegans.
 Sic enim habent Mss. Schob. A-
 fin. 2. 2. §. 52.
conlabitum est. Cist. 1. 2. §. 6.
connitit. Mil. 1. 1. §. 29.
connuco: *conniſi. conſidit*; pro, *con-
 nixi*. Men. 4. 3. §. 12.
Connuere: minus est, quam, *dormi-
 re*. Most. 3. 2. §. 144. Vide Miscell.
 Polit. cap. 66.
connuere somnium. Amphitr. 2. 2.
 §. 106.
conqueri cum aliquo aliquem. Mil.
 2. 1. §. 47.
conquiniſco. Vide supr. *Conclinisco*.
conquistores. Merc. 3. 4. §. 80.
conquistores sunt exploratores, ſpe-
 culatores, auricularii, &c. vt Gloſ-
 ſæ habēt *ἐνταξῶν*. Plaut. Amph.
 Prol. §. 65. Ciceroni *conquisto-
 res* sunt ii, qui colligendis militi-
 bus, & delectui habendo præpo-
 ſiti ſunt. Pro Milone: *Si Italia
 dilectus, vt nonnulli conquistores
 tui diſſitant, contra Milonem ar-
 matuſ eſt, &c.*
consanguinei. Pæn. 5. 2. §. 77.
conſcribillare. Menæch. 5. 7. §. 30.
 Sic Pseud. 1. 5. §. 131. *Quaſi in libro
 cum ſcribuntur calamo littera,
 ſtyli me totum vlmeis conſcribito*.
 Sernius in 1. *Æn.* citat ex Plauto:
Corpus tuum virgus inſcribam.
 Statius Theb. xi. de equo vulne-
 rato.
*Aruaq; ſanguineo ſcribit rutilan-
 tia gyro*. Inde etiam ſarcaſ-
 mus diſcipulorū ſtyliſ lacerantiū
 præceptorem apud Prudent. in
 Caſſiano: *Nō poteſ irarſci quod ſcri-
 bimus,*

bimus, ipse iubebas, Numquam
quietum dextera ut ferret stylū,
&c. Pangere puncta libet, sulcisq;
intexere sulcos.

& Eulalia apud eundem: Scribe-
ris ecce mihi domine: Quam inuauit
hos apices legere; Qui tua Christe
trophæa notant. Nomen & ipsa sa-
crum loquitur Purpura sanguinis
eliciit. Idem Hymno Romani:
Charaxat ambas ungulis scriben-
tibus genas, Cruentis & secas faci-
ciem notis.

consciscere letum. Mil. 4. 6. v. 25.

conscium facere aliquem. Cistell. 1. 3.
ψ. 46.

conscius. Aul. Prol. ψ. 38.

conscius maleficij. Rud. 4. 7. ψ. 21.

conscius: pro, male conscius. Most.
3. 1. ψ. 11.

consecrari. xpt. les. d. au. Perf. 1. 5. ψ. 7.

conscribere tergum stylis vimeis.
Pseud. 1. 5. ψ. 131. Vide etiam,
Commentare.

consecrari. Bacch. 5. 1. ψ. 7. Pseud. 4.
7. ψ. 134.

consecrari: obsceno sensu. Mil. 4. 3.
ψ. 20.

consciscere pra agritudine. Stich. 2.
1. ψ. 63. Vide Senium.

consciscere: de robigine veru. Rud.
5. 1. ψ. 15. Ouid. lib. 2. Fast. Sub
quo delubris sentitur nulla fene-
stræ. Propert. lib. 3. Eleg. 7. haud
vlla carina consenuit. Catull. E-
pig. 4. de phælo: Nunc recon-
dita senet quiete.

consentaneum & par. Bacch. 1. 2.
ψ. 11.

consequi: sequi. Amph. 3. 1. ψ. 20.
& 5. 1. ψ. 3. Afin. 2. 3. ψ. 13. Cist. 1.
1. ψ. 93. Pæn. 5. 2. ψ. 19. Truc. 5.
2. ψ. 19.

consequi: assequi. Rud. 2. 6. ψ. 9.
Strenue consequi.

consequi alicui Amph. 5. 1. ψ. 3.

consequi aliquem. Mil. 3. 3. ψ. 12.

consequi propè aliquem. Rud. 4. 3. ψ. 11.

conserere pugnam alicui. Bacch. 4. 9.
ψ. 43.

conserua manus: collatis scil. signis
in bello. Mil. 1. 1. ψ. 3.

conserua. Rud. 1. 4. ψ. 5. Stich. 5. 2.
ψ. 3.

conserua fores. Vide litt. F.

conserui. Pseud. 1. 1. 2. ψ. 83.

conseruitum. Capt. 2. 1. ψ. 49.

conseruus, a. Cal. Arg. ψ. 1. Capt. 2.
1. ψ. 46. Mil. 2. 1. ψ. 67. & 4. 8.
ψ. 30.

conseruus cautus. Mil. 2. 5. ψ. 57.

considerare: pro, diligentissime ad-
ipicere. Epidic. 5. 1. ψ. 18. Pe-
tron. Diligentius considerare
pallium cessat.

considerare: considerare facere. Trin. 2.
2. ψ. 19. Vide Verba actiuam
Mantiss.

consignare aliquid. Mil. 2. 1. ψ. 51.

consignare tabellas: pro, obsignare.
Curcul. 1. 3. ψ. 86. Bacch. 4. 8.
ψ. 83.

consignare epistolas. Trinum. 3. 3. ψ.
39. 87.

consignare symbolū. Pseud. Arg. ψ. 1.
consignata, obsignata tabella. Bacch.
4. 9. ψ. 11.

conslescere. Mil. 2. 6. ψ. 100.

in consilium accessio. Trin. 5. 2. ψ. 83.

consilia consilia: quæ iam inita sunt.
Truc. 1. 2. ψ. 7.

consilia conuocare in animum. Mil.
2. 2. ψ. 42.

consilia mutua. Epid. 1. 1. ψ. 89.

consilia suppetunt. Curc. 2. 3. ψ. 89.

consilia salua apud aliquem sumere.
Mil. 2. 2. ψ. 79.

consilia summa. Truc. 2. 4. ψ. 34.

consiliarius amicus. Truc. 2. 1. ψ. 6.

consiliarius pariceps. Mil. 4. 2. ψ. 12.

consi-

consiliata tapetia: quæ à fullonibus bene subacta sunt. Pseud. 1. 2. §. 14. Sic enim ductu Mss. Palat. legendum ibi. Nam *Consiliari*, vel *Conciliare* permutatis litt. c. & s. fullonum verbum est, ut docuit Scaliger ad Varr. lib. 5. & inibi Turneb. Ianus item Gulielmus. Vide etiam Lexic. Lucrer. & Isidor. lib. 6. cap. 16. nec non Plin. lib. 8. c. 48.

consilij plenus. Epid. 1. 2. §. 49.

consilij inopiosus. Pœn. 1. 1. §. 2.

consilij capti memor. Stic. 4. 1. §. 72.

consilium accidere dicitur, ab eventu. Pseud. 2. 3. §. 15. Terent. Andr. Hoc incertum est, quorsum accidat.

consilium cõditum est in pectore meo, pro eo, quod alibi dicit, *Certum est*. Pseud. 2. 1. §. 2. Mil. 2. 3. §. 73. *Consilium est*. Epid. 1. 1. §. 80. *consilium liquet*.

consilium: pro congressu paucorũ. Bacch. 5. 2. §. 35.

consilium calidum. Mil. 2. 2. §. 71.

consilium conducibile. Epid. 2. 2. §. 72.

consilium certum est. Epid. 1. 2. §. 59.

consilium catum. Epid. 2. 2. §. 74.

consilium coctum: maturum. Mil. 2. 2. §. 53. Vide *Coctum*.

consilium vernaculum. Pœn. 4. 2. §. 105.

consilium rude expolire. Pœn. 1. 1. §. 61.

consilium inire de re aliqua. Pseud. 1. 5. §. 119.

consimile. Mil. 3. 2. §. 8.

consimile: pro, *consimilis*. Amph. 1. 1. §. 287. & Sc. Quis tam. §. 26.

consimile atq. Amph. 1. 1. §. 287. Bacch. 2. 3. §. 50.

consimilis. Capt. 1. 2. §. 7. Men. 5. 9. §. 4.

consimilis alicui. Pœn. 4. 2. §. 2.

consistere: stare vnà. Curc. 4. 2. §. 16.

consistere cum aliquo. Cist. 4. 2. §. 31.

constitit: vna simul sitit, pariterq; quiescit. Asin. 3. 1. §. 17. Sic *constare* usurpatur pro, simul stare.

Curcul. 2. 3. §. 11. & 4. 2. §. 16. Sic Tacit. Hist. 14. Quo discreta virtus manifestius spectaretur, sibi quoque gens consistunt. Inde apud Festum: *Constitus hominum à consentientium multitudine appellatur*. *Constitus*, & *constitio*, vel simul statio: ut corrigit Acidalius.

constitus senectute. Men. 5. 2. §. 6.

consociare: communionem facere. Rud. 2. 6. §. 67.

consociare se cum aliquo. Most. 1. 3. §. 118.

consolandus, passiuè. Bacch. 4. 3. §. 12.

consomniare: somnare. Most. 3. 2. §. 71.

consonare. Amph. 1. 1. §. 73.

consonat. Amph. 5. 1. §. 43.

conspicari, videre. Amph. 5. 1. §. 18. Curc. 5. 1. §. 5. Cist. 4. 1. §. 4. Epid. 1. 1. §. 3. 67. & 2. 2. §. 3. & 3. 3. §. 49. & 3. 2. §. 9. Bacch. 2. 2. §. 4. & 4. 4. §. 18. Most. 2. 1. §. 6. Pseud. 4. 2. §. 24.

conspicere aliquid corde animo affectu. Pseud. 3. 1. §. 3. Cicero Catone cap. 5. cum cõtemplor animo.

conspicere cum aliquo, pro, *Mutuo adspicere aliquem*. Epid. 3. 3. §. 20. Sic alibi: *Osculari cum aliquo*; pro, *mutuo aliquem osculari*.

conspicillum: est locus, vnde *conspicere* possis. Nonius. Cist. 1. 1. §. 93.

conspui, ludibrio haberi. Curc. 4. 2. §. 17.

consta-

Constabilire rem suam. Capt. 2. 3. §.

93. Sic Terent. Adelph. 5. 1. §. 9.

Dis quidem *esses*, *Demea*, ac rem tuam *constabilisses*.

Constare, similitudo. Curc. 2. 3. §. 11.

Constare: pro, constari, erigi. Amph.

1. 1. §. 78. Virgil. xii. *Æneid.* iam

pulvere cælum constare vident.

Vbi Seru. & Turneb. *τὸ stare*

exponunt, *pulvere* oppletum

esse.

Constituere diem corā nuptiis. Trin.

2. 4. §. 179.

Constricās ducere ancillas. Truc. 4.

2. §. 8.

Consuadeo. Merc. 1. 2. §. 31. Pseud. 1.

2. §. 71. Trin. 2. 4. §. 125.

Consuadere, rectum facere. Afin. 2.

1. §. 13.

Consuadere : *vetare*. Trin. 3. 2.

§. 46.

Consuere. Amph. 1. 1. §. 112. in dolis

& lenociniis dicitur: sicut & as-

suere. vnde *Sutela* pro dolis : &

suere *παύειν* dolos fruere.

Consuescere, propriè dicitur in stupro.

Donatus ad Terent. Hecyr. 4. 1.

& Adelph. 5. 2. §. 32. Amph. 5. 1.

§. 71. *se dixit clam consuetum cu-*

bilibus cum Alcumena. Ci-

stell. 1. 1. §. 89. 96. In iure tamen

de consuetudine maritali acci-

pitur, vt docet Alb. Gent. lib. 7.

cap. 2. de Nuptiis.

Consuetus, solitus. Aul. 4. 4. §. 9.

Stich. 5. 5. §. 18.

Consuetus sum; consueui. Amph. 5.

1. §. 70. Afin. 3. 3. §. 114. Capt. 4. 2.

§. 87.

Consuetudine aliquid facere. Trin.

2. 2. §. 81.

Consultare fere pro *consultare* vsur-

patum. Bacch. 1. 1. §. 6.

consultare: est proprium *verbum* a-

ruspicum, qui exta consulunt, vt

docet Seruius ad 4. *Æneid.*

Amph. 5. 1. §. 76. Vide etiam Se-

necam Oedipo act. 2. 2.

consultare aliquem aliquid. Men. 4.

3. §. 26.

consultare ab re: malum consilium

dare. Trin. 1. 1. §. 13.

consultare. Curc. 1. 3. §. 51. Cist. 2. 1.

§. 41.

consultare corde. Truc. 2. 1. §. 15.

consultare secreto. Bacch. 5. 2. §. 35.

consultare aliquem. Mil. 4. 3. §. 3.

consultari mihi. Truc. 5. 1. §. 44.

consultare ex re sua. Afin. 3. 1. §. 35.

consuti doli. Pseud. 1. 5. §. 126. Vide

Sutola.

consultò. Pœn. 3. 5. §. 43.

contabescit cura & miseria. Pseud.

1. 1. §. 19. Sic rectius legas cum

Mss. Pall. quam, *contabescit*.

contabescere est, liquefcere, consu-

mi. Merc. 1. 2. §. 91.

contechnari; techinas, fraudes ma-

chinari. Pseud. 4. 6. §. 34.

conternere: etiani *conterere* nota-

re potest apud nostrum. Stich. 2.

2. §. 33. Ita alibi coniunguntur

contemim conterere. Vide *Verba*

Actiua in Mantiss.

contemplari; videre. Pœn. 5. 3.

§. 10.

contemplo: *θεωρῶ*. Amph. 1. 1. §.

285. Afin. 3. 1. §. 35. Epid. 3. 3. §. 2.

& 5. 1. §. 16. Merc. 2. 3. §. 71. Mil.

4. 2. §. 38. Most. 1. 3. §. 10. 16. 124.

Perf. 4. 4. §. 15. Trin. 4. 2. §. 21.

contemrix. Bacch. 3. 6. §. 2.

contemim conterere aliquem. Pœn.

3. 1. §. 34.

contendere *cursum*. Cist. 2. 1. §. 57.

contentè *arcteq;* habere. Afin. 1. 1.

§. 64.

contentiores magis. Pœn. 2. 1. §. 15.

conterere: Vide, *Obiter*.

Conterere diem. Cal. 3. 3. §. 4.

Conterere in tergo corios bubulos.
Poen. 1. 1. §. 11.

Conterere orationes. h. e. verbis ob-
tundere. Cist. 2. 3. §. 65.

Conterere atatem. Bacch. 4. 6. §. 11.

Conterobromia. Curc. 3. §. 76. Vide
etiam, *Obterere*.

Conterobromia Libya. Vide litt. L.

Conterere: pro, consumere, atterere.
Most. 4. 2. §. 68. *conterere quastu
Herculis.*

Conterere quastu. Rud. 3. 4. §. 43.

Conticiscere. Mil. 2. 4. §. 56. Rud. 5. 2.
§. 69. Bacch. 4. 6. §. 28.

Conticinium est prima pars noctis.
Germ. *Der erste schlaff.* Afin. 3. 3.
§. 95.

Contigit: accidit. Amph. 5. 1. §. 9.

Continens: de eo, qui non studet po-
tationibus aut amatoribus. Most.
1. 1. §. 30.

continere: pro, cohibere, impedire.
Amph. 2. 2. §. 58.

continere se. Men. 2. 1. §. 28.

contingere: pro, attingere. Amph. 2.
2. §. 104. in obsceno sensu. Sic
quoque *Tangere.* Propert. lib.
2. Eleg. 34. *Lyncen, tunc meam
potuisti tangere curam?* Mar-
tial. lib. 1. Eleg. 74. *Nullus
in urbe fuit tota, qui tangere
nollet Vxorem gratis Cacilianae
tuam.* Turpilius *Leucadia: Si
forte quasillarias alibi tango.*
Eurip. Hippol. §. 884. *ἄλλω τῷ
ἐννῷ.*

continuo; statim. Cist. 2. 1. §. 7. & 2.
3. §. 15. Epid. 1. 2. §. 52. & 2. 2. §.
6. 83. & 3. 3. §. 42. & 4. 1. §. 37.
Bacch. 2. 3. §. 29. 66. Rud. 3. 4.
§. 61.

continuum triennium. Stich. 2. 1.
§. 61.

contollere gradum: est, congregari.
Aul. 5. 1. §. 6. Bacch. 3. 6. §. 6.

Contortuplicata nomina. Pers. 4. 6.

§. 26. usurpavit hanc dictionem
in versione latinâ Bibliorum
Franciscus Iunius Exod. 26. §. 1.
De eiusmodi tortuosis verbis vi-
de Theatrum Rhetoricum Cre-
sollij lib. 2. cap. 4. pag. 126.

contra: eleganter usurpatur in com-
parationibus; Pro, si *contra ap-
pendatur.* Curc. 1. 3. §. 45. 46.
Epid. 3. 3. §. 30. Pseud. 2. 3. §. 22.
Mil. 3. 1. §. 63. & 4. 2. §. 83. Truc.
2. 6. §. 57.

Varro:

Vbi poma veniunt contra auro.
contra, mutuo, vicissim. Cist. 1. 2.
§. 13. Mil. 1. 1. §. 3. & 2. 1. §. 45.
Trin. 4. 2. §. 55.

contra adire. Rud. 1. 4. §. 22.

contra adspicere oculus. Cal. 5. 3. §. 1.
Most. 1. 1. §. 56.

contra assistere. propé. Pseud. 1. 2.
§. 23.

contra ferre manum. Truc. 1. 2. §. 23.
In salutationibus.

contrahere malum. Cal. 3. 2. §. 21.

contracta fons. Rud. 2. 2. §. 12.

contrahere lites. Capt. Prol. §. 63.

contrahere litigium inter aliquos.
Cal. 3. 2. §. 11.

contra incedere aliquem. Rud. 3. 3.
§. 31. *Malitiam lenonis contrain-
cedam.* Sic dicimus *Contraniti,*
Contrauenire, contrapugnare.
Lucret. II. 280. Glossæ; *Contra-
uenio: ἀνὰ τῷ.*

contra vocare; prouocare in certa-
men. Stich. 5. 5. §. 31.

contrectare. Poen. 5. 5. §. 32.

controversia. Rud. 3. 5. §. 46.

contruncare. Bacch. 4. 9. §. 51.

contruncare cibū; absumere. Stich.
4. 1. §. 48. *Apuleius; contruncare
ossula, & detruncare cibū dixit.*

contubernalis crucis. Mil. 2. 2. §. 28.
vt *Disci-*

ut Discipulas crucis. Aul. 1. 1. §. 20.
contui: pro, contueri, cernere, ab antiquo *Tuor*, quo sæpe Lucretius vsus. Aſin. 1. 1. §. 111. & 31. §. 20.
contutus: aspectus. Trin. 2. 1. §. 28.
contumelia recident in te; h. e. iniurias omnes lues. Men. 3. 2. §. 54.
contumeliam facere. Aſin. 2. 4. §. 82. Cicero in 3. Philipp. hanc *Phœstus* reprehendit. Vide Comment. Camerarij in 1. 1. Tuscul. Quæst. Nec non Barrienti sylu. Fasc. Crit. Tom. III. Pag. 423. Turn. lib. 17. cap. 19. Scaliger Orat. cōtra Erasum pag. 87. ait, Ciceronem non id reieciſſe, tanquā nemo umquam sic loquutus fuerit, sed quod tunc ita nemo loqueretur. Non enim dicit Cicero; quis sic umquam loquutus est; sed, quis sic loquitur?
cōtumeliam dicere audacter; audire. Curc. 4. 1. §. 17. Bacch. 2. 3. §. 33. Pſeud. 4. 7. §. 77. Truc. 2. 2. §. 44.
contundere facta alicuius: comprimere famam alicuius. Stich. 2. 2. §. 33.
contundere pugnis. Bacch. 3. 3. §. 46.
contuor. Most. 3. 2. §. 155. Aſin. 2. 3. §. 23.
conturbare pedes; in obscenis. Cal. 2. 8. §. 25.
conuadri: est vadimonio obstringere, siue diem iudicij ex pacto constituere, & in ius vocare. Curc. 1. 3. §. 5. Etiam actiue vsurpat Horat. lib. 1. Sat. 9. §. 36. Passiue sumitur Bacch. 2. 2. §. 3.
conuuium facere. Merc. 2. 1. §. 11. Most. 3. 1. §. 84.
conuens. Vide *Conuentitij patres*.
conuenibo & *conueniō*. Cal. 3. 2. §. 18.

Conuenire; accidere. contingere. Pſeud. 1. 2. §. 44. *Facite, ut mihi munera multa huc ab amatoribus conueniant*.
conuenire de dote. Trin. 2. 4. §. 168.
conuenire de aliqua re inuicem. Pſeud. 1. 5. §. 129.
conuenire; quadrare, aptum esse. Pſeud. 4. 7. §. 85.
conuenire; consentire. Aul. 2. 2. §. 80.
cōuenire; adire, alloqui. Mil. 2. 2. §. 16. & 2. 3. §. 6. Bacch. 4. 10. §. 11. Merc. 3. 2. §. 16. Pers. 5. 2. §. 74.
conuenire verbum pactionū. Capt. 2. 3. §. 18. Pſeud. 4. 5. §. 8. 9.
conuenire. Meretricium verbum: pro, liberis operam dare. inde *conuentus*, *conuentiones*, *conuenta*. Mil. 2. 1. §. 61. & *Patres conuentitij*. Cist. 1. 1. §. 42. Mil. Arg. 1. §. 7. Mil. 2. 1. §. 61. & 4. 3. §. 2. Ouid. lib. 3. de Arte a mandis;
Conueniunt illas, cum voluere, viri.
conuenit; decet. Non cōuenit. Germ. *Es schickt / es reymt sich nicht*. Trin. 3. 2. §. 55.
conuenit; assentiendi particula. Cal. 2. 3. §. 54.
conuenit; cum accusandi casu, pro, decet. Merc. 5. 4. §. 24.
conuentis opus est dentibus. Curc. 2. 3. §. 4.
conuentitij patres; sunt, qui vndiquaque conueniunt meretrices. Cist. 1. 1. §. 42. Ita enim leg. Inuenitamen postea in Mil. Schöbingeri; *Ex parietibus contiguus*. quod quid sit, alius explicet. Caterum Latini autores *re conuenire*, pro, liberis operam dare, vsurpant. Arnob. lib. 7. *Amant suos factus, & gignendis conueniunt liberi*. Et *conuentus*,

G 2 pro,

pro, concubitu idem dixit lib. 2.
Ex conuentu Iouis infeminati &
nati sunt. Inde eisdem hos pa-
tres conuentitios vocat Plautus
nostr. Et, Lacrymis oculos suffusa ni-
tentes.

conuentam esse vol. Pcen. 5. 2. §. 159.
conuento aliquo opus est. Curc. 2. 3. §.
23. Caf. 2. 8. §. 68.

conuentum volo. Trin. 5. 2. §. 51.
conuerrere aliquem totum cum pul-
uisculo. Rud. 3. 6. §. 7.

conuerrere ades. Stich. 2. 3. §. 26.
50. 63.

conuertere se, transformari. Epid. 2.
2. §. 4.

conuictus & condemnatus de pugnis.
Truc. 2. 6. §. 5.

conuiuium domus & familia dicitur
filius nequam. *ἄλκιον ἡγήσας ἀνὴρ*.
Merc. Prol. v. 59. Vitiū enim do-
mus est pars aliqua corrupta:
conuiuium est cum plures partes
ruinam trahunt. Sic enim est in
Inscriptione Veronēsi pag. c. vii.
i. Conuiuium. Refecerunt. Tectū.
Parietes. Allenarunt. Valuas. Li-
men. De. Sua. Pecunia. Laribus,
dant. Inde est apud Plautum
prædicto loco, Conuiuium pasce-
re domus suæ; fouere filium de-
generem, atque ita ruinam fa-
milie suæ inducere. Vide etiam
Catalesta Scaligeri pag. 120. Eo-
dem modo dicitur in Curcul. 1.
3. §. 42. Alere & experge facere pro-
brum.

conuiuia commodus. Mil. 4. 1. §. 46.
conuiuia commodi: sunt faceti. Pcen.
3. 3. §. 2.

conuiuere; est, conuiuium agitare.
Amph. Sc. Di. v. 45.

conuiuij sat est: satis amplum con-
uiuium. Stich. 5. 4. §. 28.

conuiuium agitare. Mil. 2. 2. §. 10.

conuiuium tollere. Men. 3. 1. §. 17.
conuorti fugam in se: hoc est, in se
conuersam & inclinatam habe-
re. Amph. 1. 1. §. 82. Sic, Nudage-
nostr. Et, Lacrymis oculos suffusa ni-
tentes.

copia: potestas, facultas. Aul. 2. 2.
§. 76. Capt. 2. 3. §. 14. & 3. 5. §.
90. & 4. 2. §. 73. Caf. 4. 3. §. 12.
& 4. 4. §. 18. Epid. 1. 2. §. 58. & 3. 1.
§. 3. & 3. 2. §. 18. Bacch. 3. 3. §.
84. Mil. 4. 1. §. 25. Trin. 5. 2. §. 7.
Truc. 1. 2. §. 45.

copia; pro eo, qui omnium rerum
copiam suppeditat. Bacch. 4. 3. §.
25. Rud. 2. 6. §. 73.

copia Dea: quæ omnium rerum co-
piam suppeditat. Pseud. 2. 4.
§. 46.

copia; multitudo. Bacch. 3. 6. §. 34.
copia cordis. Epid. 3. 3. §. 12.

copia venustatum. Pcen. 5. 4. §. 5.
copia celer. Merc. 5. 2. §. 9.

copia est. Rud. 3. 4. §. 59. & 3. 5. §. 2.
Capt. 3. 1. §. 14.

copia videndi tui. Truc. 2. 4. §. 19.
copia) (inopia. Trin. 3. 2. §. 45.

copia: de amasiis, quæ amatorum
diuitiæ dicuntur. Bacch. 3. 6.
§. 22.

copia; pro diuitiis, facultatibus. Cist.
1. 1. §. 32. Afin. 3. 3. §. 65.

copia est: licet, facultas est. Merc. 5.
4. §. 30. Bacch. 3. 3. §. 17.

copia regia aureæque. Bacch. 4. 4.
§. 6.

copia: pro dolis & fallaciis. Pseud. 2.
1. §. 5.

copiam facere: animum præbere. Trin.
1. 2. §. 98.

copiam parare. Pcen. 1. 2. §. 149.

copiam aliorum experiri: est, beni-
gnitatem aliorum implorare.

Afin. 1. 3. §. 93.
copiam facere alicuius rei; potestatem.

Cal.

Caf. 8. §. 14.
Merc. 1. 1. §. 6.
copia; pro copio
Vano. Pseud.
3. §. 117.
copia; pro v
1. §. 11.
copulatur; pro
§. 18.
copulare copul
§. 130.
copulare sermo
copulare coenari
copulare Trin. 2.
copulare placitum
3. 2. §. 1.
copulare: in
lascinare
copulatur
Aul. 3. 1. §.
copulare: co
3. 2. §. 30.
copulatur; pro
copulatur; pro
copulatur; pro
170. 175.
cor modeste
§. 6.
cor cruciatur.
cor perfrige
quodam p
§. 11.
cor timidum.
cor durare. P
cor pro ann
cor; pro mer
exom, voco
Cist. 1. 2. §.
cor atque am
cor foditur
cor salt. Ca
cor habere
4. §. 72.
cor sibi
cor dicere

Caf. 2. 8. §. 14. Cist. 1. 2. §. 19.
 Merc. 2. 5. §. 66.
copis: pro *copioso*. Nonius, Festus, &
 Varro. Pseud. 2. 3. §. 8. Bacch. 2.
 3. §. 117.
copula: pro vinculis, & loris. Epid.
 5. 1. §. 11.
copulantur: pro, *copulant*. Aul. 1. 2.
 §. 18.
copulare caput & corpus. Pœn. 1. 2.
 §. 130.
copulare sermonem. Pœn. 3. 3. §. 41.
coquere coenam. Stich. 4. 1. §. 28.
coqui. Trin. 2. 4. §. 6.
coqui plærumque sunt fures. Pseud.
 3. 2. §. 2.
coquinare: à *coquina*; vt, à *sarcina*,
sarcinare. Pseud. 3. 2. §. 85.
coquinatum ire. Pseud. 3. 2. §. 64.
 Aul. 3. 1. §. 3. *Coquinatum venire*.
coquint: coquant, *δοξικαὶ*. Pseud.
 3. 2. §. 30.
coquinum forum. Pseud. 3. 2. §. 1.
coquito. Aul. 3. 1. §. 3.
cor; in blanditiis. Pœn. 1. 2. §. 154.
 170. 175.
cor modestum: prudens. Men. 5. 6.
 §. 6.
cor cruciatur. Trin. 5. 2. §. 45.
cor perfrigesacere; metu & honore
 quodam perfundere. Pseud. 4. 7.
 §. 113.
cor timidum. Pseud. 2. 1. §. 3.
cor durare. Pseud. 1. 3. §. 6.
cor: pro, animus. Caf. 2. 2. §. 18.
Cor; pro mente & sapientia, vnde
excors, recors. Mil. 3. 1. §. 190.
 Cist. 1. 1. §. 68.
cor atque animus. Truc. 1. 2. §. 74.
cor foditur stimulo. Bacch. 5. 2. §. 39.
cor salt. Caf. 2. 6. §. 62.
cor habere: cordatum esse. Perf. 4.
 4. §. 72.
cor sobrium. Truc. 4. 4. §. 2.
cor directum. Capt. 3. 4. §. 103.

cor liberum; curis solutum. Epid. 1.
 2. §. 43.
cor & pectus distinguuntur. Aul. 4.
 3. §. 4.
corculum; in blanditiis amane-
 um. Most. 4. 2. §. 70. Caf. 4. 4.
 §. 14.
cor habere: est prudẽtem esse. Most.
 1. 2. §. 3. Sic Aufon.
Qui Reminis copulat se dicere posse
Latino,
Hic ubi Co scriptum est, faceres
Cor, si cor haberet. Furius Biba-
 culus:
*En cor Zenodoti, en iecur Cræ-
 tis, Priapeia*:
Nam sensus mihi corque defuisset:
corde conficere: intelligere. Pseud.
 3. 1. §. 3.
corde: ex toto corde. *τῇ καρδίᾳ*. Capt.
 2. 3. §. 60.
cor peruium esse dicitur, quod est a-
 pertum. Pseud. 2. 4. §. 70.
cor uritur. Perf. 5. 2. §. 21.
cor lienosum: morbosum. Caf. 2. 6.
 §. 62.
corbina; naues onerariæ tardæ &
 grandes. Sic dictæ, quod earum
 malus præferebat corbem in
 summo fastigio. Pœn. 3. 1. §.
 4. 40.
corbula. Varro lib. 1. v. LL. *Corbes*
 ab eo, quod spicas, aliudve quid
 conruebant, hinc minores *corbula*
 dictæ. Aul. 2. 7. §. 4.
cor sapientia: pro, sapientia, vnde
σοφιστικὸν corculum de sapien-
 tiis dicitur. Epid. 3. 3. §. 3. Possit
 tamen *cor sapientia* explicari de
 eo, in quo locum habet sapien-
 tia: sicut *silua ferarum* apud Lu-
 cretium, hoc est, in quibus feræ
 viuunt. Inane rerum, h. e. vacuū,
 in quo secundum Epicurum o-
 mnes res gignuntur.

Furius Bibaculus de Catone Grammatico.

En cor Zenodoti! en iecur Cratetis!

Cor retinsum est oppugnando pectore. Pseud. 4.4. §.8.

Coram praesens praesenti. Pseud. 4.7. §.41.

Cordate cor doctè. Mil. 4.2. §.96.

Cordi est; carum est; amicū est. Placer. Cist. 1.1. §.111. Epid. 1.2. §.30. Mostel. 1.4. §.10. Terent.

Andr. 2.1. §.23. *Aur tibi sinuptia ha sūt cordi.* Cicero ad Att. Diony-

sus nobis cordi est. Idē pro Quint.

Mihi vita horrida cordi est. Agell. lib. 12. cap. 13. *Cordi, inquā,*

mihi fuit, priusquam ad te irem,

quarere, explorareque, quonam modo veteres nostri particula ista, quā de agitur, vst sint.

Nonius: *Cordi est; animo sedet.* Lucill. Et quod tibi magnopere cordi est, mihi magnopere displicet. Symm. lib. 2. Epist. 61.

Nunc si tibi voluntas mea cordi est.

Cepis; copiosus, diues. Pœn. 3.3. §.47.

Corde atq; anima lubētissimo. Pseud. 5.1. §.26 & 5.2. §.22.

Cordis radices. Curc. 2.1. §.23.

Cordis saltus. Cist. 2.3. §.9.

Cor dolium. Ita *δολιεύωνας* scribitur in antiquissimis nostris libb. Mss.

Pall. vtroque loco. Cist. 1.1. §.67.

Pœn. 1.2. §.86. Vide *Dolium*, & paulo post *Cordolium*, vnitā dictione.

Cor stimulo foditur. Bacch. 5.2. §.39.

Cordolium substantiue quoque iunctim accipi potest. Græcè *καρδιωμός, καρδιαλία.* à dolendo. Pœn. 1.2. §.86. Scaliger quasi *condolium*. Vide si lubere rudissimi viri Christiani Bec-

mani Origines L. L. in, *Dolor*.

Coriandrum. Pseud. 3.2. §.25.

Corinthus. Merc. 3.4. §.61.

Corium sufficere. Pœn. 4.2. §.33.

Idem Frag. *Cafinae*.

— *Sufferam meum tergum ad iniuriā.*

Corium sincerum: de tergo non exsincerato. Most. 4.1. §.14.

Corium; pro cute hominis, imò pro tergo, & dorso. Epid. 1.1. §.63.

84. & 5.1. §.19. Cist. 4.2. §.36.

Corium puniceum. Rud. 4.3. §.59.60.

Corium phœnicium. Pseud. 1.2. §.92. Rud. 4.3. §.59.

Corius bubulus. Pœn. 1.1. §.11. *ῥαϊκός.*

Cornu: pro laterna cornea. Amph. 1.1. §.184.

Cornua: pro variis iniuriis & oppressionibus. Aul. 2.2. §.57.

cornua obuerture. Pseud. 4.3. §.5.

Sic Græci dicunt *νεπαλγῆσαι.* Eustath. ad Homer. Iliad. X. §.63.

Et in S. Scriptura Thren. 1. §.3. Psalm. 68. §.111. 148.

cornua pro viribus & potentia.

cornucopia. Vide Prouerb. *κλέος Α'.*

μυλβέας. Pseud. 2.3. §.5.

corolla dapfles: magnificæ & elegantes. Pseud. 5.1. §.21.

corolla pleetilis: est, quæ ex herbis odoratis pleetitur, non conferitur, neque sinitur. Eurip. Hipp.

σιφω & *πλεκτός.* Plaut. Bacch. 1.1. §.37.

corona florea. Men. 4.2. §.68. Aul. 2.8. §.15.

corona coniuuantium. Men. 3.1. §.16. & 3.3. §.31. & 4.1. §.5.

corona adium. laris. Trin. 1.2. §.1.

corona Iouis. Men. 5.5. §.38. Trin. 1.2. §.47.

corona

coronastrens conuiuorum magistri.
Perf. 5. 1. §. 18.

coronati incedeabant ebrii. Men. 4.
2. §. 65.

corpore dotem quarere. h. e. artibus
meretriciis. Cist. 2. 3. §. 21.

corpulentior & habitior. Epid. 1. 1.
§. 8.

corpus publicant meretrices. Bacch.
4. 8. §. 22.

corpus aquilum. Pcen. 5. 2. §. 152.

corpus subuulturium, subaquilum.
Rud. 2. 4. §. 9. Vide litt. S.

corpusculum mellitulum. Cas. 4. 4.
§. 19.

corrudere numos. Pcen. 5. 6. §. 26.

correpere. Rud. 3. 6. §. 34. Trin. 2. 4.
§. 22.

corrigere ad frugem. Trin. 1. 2. §. 31.

corripere se repente: abire. Germ.

Sich hinweg packen. Merc. 3. 4.
§. 76.

corripi ex amore. Afin. 5. 2. §. 34.

corruere: pro, conicere, coacerua-
re. Vide Ruere.

corrumpere aliquem: de moribus.
Most. 1. 1. §. 20. 27.

corrumpere diem. Men. 4. 2. §. 31. A-
fin. 2. 2. §. 25. lacerare diem.

corrumpere oculos. Amph. 1. 3. §. 32.
Merc. 3. 1. §. 3.

corrumpi & absumi, de magna ani-
mi agitudine. Amph. 5. 1. §. 6.

corruptela: ἐνέγκναι. Truc. 3. 2. §. 3.
Pcen. 3. 5. §. 8.

corruptelam esse: est corrumpere. A-
fin. 5. 2. §. 17.

corruptor ciuium. Pcen. 3. 6. §. 21.

cornus: pro, latera cornea. Amph.
1. 1. §. 18. §. & notat Prisc. lib. 6.

masculinum esse. Lucret. lib. 2.
Lumen per cornum transit.

cortes: tabernæ. Truc. 1. 1. §. 47. *Cor-
tes argentaria:* uilentiones & me-
retrices Romæ.

cortina. Pcen. 5. 5. §. 12. Est *ρεῖπρος*,
λέγος, in qua lana suffecta
succos ebibit. Sic dicta à ro-
tunditate, quod ut cortices, ita
hæc rotunda erat. Varro à *cor-
de* deriuat. Vide Scalig. Coniect.
ad Varr.

coruitare: Instar coruorum sese in-
gurgitare. Cas. 4. 1. §. 20.

cornu cum pra tremore: timida, vi-
brantia. Rud. 2. 6. §. 42.

costa callent plagis. Pseud. 1. 2. §. 4.

cottabi bubuli. Trin. 4. 3. §. 4. 13. Vi-
de *Bubulicottabi*.

cottabus: nomen ferui. Trin. 4. 3.
§. 13.

cottidianò, pro, *cotidiè.* Capt. 3.
§. §. 67. Sic dicitur aduerbia-
liter, ut *arcanò*, *sempiternò*,
besternò, *annò*, *hornò*, *posternò*, *an-
niuerfariò*, *commodò*, *matuti-
nò*. Quibus omnibus passim lin-
guæ latinæ authores vtiuntur.
Cicero lib. 4. in Verr. cap. 8.
ex Mss. Cuiacii. nam vulg. *quoti-
die*.

corytto: κορύττιον. Aul. Sc. *Quid hic.*
§. 20.

coturnix: in blanditiis amantium:
& puerorum. Afin. 3. 3. §. 76.

Capt. 5. 4. §. 6.

coxendix. Bacch. 5. 2. §. 40.

crapulam amouere. Pseud. 5. 1. §. 35.

Crapulam edormire. Most. 5. 2. §. 1.

Crapulam edormiscere. Rud. 2. 7.
§. 28.

Crassitudo. Most. 3. 2. §. 137.

Crastini die. ἐξαικός. Most. 4. 1. §.
25. Vide Agell. lib. 10. c. 24

Crastinum. Pseud. 5. 2. §. 33.

crasis, & *tes.* Supplicij genus Car-
thaginensibus vtitatum. Pcen. 5.

2. §. 65.

crebrare: de amatore, qui crebras
noctes impetrat. Truc. 1. 1. §. 29.

Crebri: crebrò. *Tam crebri, quam pira*. Pœn. 2. 1. §. 38.

Credere: pro, concedere. Pseud. 2. 1. §. 3. Germ. *Vertraumen*. & 1. 5. §. 91. & 2. 1. §. 34. 37. Bacch. 2. 3. §. 84. Alin. 2. 4. §. 94. Most. 2. 2. §. 7. Trin. 1. 2. §. 108. & 2. 4. §. 3. 118. & 4. 2. §. 119. & 4. 3. §. 47.

Credere omnium rerum. Alin. 2. 4. §. 53. Trucul. 2. 2. §. 52. Fortetalis est ratio loquendi, quæ apud Symmach. l. 1. ep. 9. *aliarum rerum*. Et Terent. Adelph. 4. 5. atque Cic. Cat. Maior. *Caterarum rerum*. Vide Hotomanni obseru. & Gentilem ad Apuleium pag. 524.

Credere: pro, *fidere*. Epid. 3. 2. §. 4. **Credere**: putare, existimare. Pers. 4. 3. §. 64.

Credere alicui de aliquâ re. Men. 4. 2. §. 53.

Credere alicui aliquid: est asseruandum commendare. Non. Aul. Prol. §. 15. Curc. 4. 1. §. 20.

Credere: pro committere. Bacch. 5. 2. §. 37.

Credere rem suam. Trin. 2. 4. §. 20. **Credidi**: persuasum mihi. Curc. 4. 3. §. 9.

Credo hercle. Epid. 2. 2. §. 72.

Credo: *παρακαλέω*, & dubitantis est. *Donat*. Epid. 1. 1. §. 32. Caf. 2. 6. §. 3. Cist. 2. 3. §. 81.

Credulam. Pœn. 3. 5. §. 1.

Credulas: *ἀρρηκνός*. pro *credas*. Bacch. 3. 3. §. 72. Trin. 3. 1. §. 5.

Creduat: *ἀρρηκνός*, *credat*. Bacch. 3. 4. §. 6. & 4. 8. §. 6.

Creduis, credideris. Amph. 2. 2. §. 40. & Sc. DI. *vos*tram. §. 9. Capt. 3. 4. §. 74.

Creduis: Truc. 2. 2. §. 52. Numquam quisquam *duarum rerum* mihi *creduis*, Ni. Formula obseruanda.

Cremor crassus. Pers. 1. 3. §. 15.

Creo: Rex. Amph. 1. 1. §. 195.

Crepare leger. Mil. 3. 1. §. 56.

Crepusculo primo. Caf. Prol. §. 40.

Creta est oratio: quæ omnes sordes ab animo eluit. Pœn. 5. 2. §. 8. Aul. 4. 9. §. 7. *Cretâ se occultant*. Idem est Pers. 1. 2. §. 21. *Albo rete aliena bona oppugnam*. Persius: *Cretata ambitio*.

Cretâ sordes vestium extergebantur & eluebantur. Plin. lib. 35. cap. 15. Aul. 4. 9. §. 7. Merc. 3. 4. §. 61. Truc. 2. 2. §. 39. **Creta** de fucio muliebri dicitur.

Cretani. Curc. 3. §. 73.

Crepitare. Men. 5. 5. §. 27.

crepitare dentibus clarè. Rud. 2. 6. §. 52. Luc. V. 746. *Hiems sequitur, crepitans ac dentibus albor*.

crepitas venter vacuus. Amph. Sc. DI. *vos*tram. §. 12.

crepitus cardinum. Curc. 1. 3. §. 1.

crepitus cæli. Amph. 5. 1. §. 11.

crepitus polentarius: est strepitus obscenus. *ποπδὴ, βδερμός*, ex polentâ comestâ natus. Curc. 2. 3. §. 16.

crepitus ventris. flagitium est, si edatur in cœtu hominum. Pœn. 3. 2. §. 33.

crepundia: lusus & oblectamenta puerorum puellarumve. *Græce* *παιδια* à *crepitu*: & *παιδια* *παιδια*. Latinis aliàs *monumenta* dicta. Etiam *παιδια* *παιδια*. Cist. 4. 1. §. 4. & 3. §. 5. Rud. Arg. §. 2. & 4. 4. §. 37. & 5. 3. §. 7. Mil. 5. 1. §. 6.

cribrum carnis. Vide sup. **Carnif. cribrum crebrius**. Rud. 1. 2. §. 14.

cribrum pollinarium: de farinâ dicitur à *furfuribus* expurgatâ, quâ *Florem*, h. e. pollinem appellamus. Ita *molam* vsurparunt veti. pro *farre* molito ac tosto. Alias **Cribrum** est incerniculum. Germ.

Germ. *cin*
crimen: pro *cr*
3. 5. 3. 1.
Propet.
— *Eris* *t*
mor.
Idem *Qua*
u *mili* *t*
*crim*are ali
1. 5. §. 78.
*crim*ator. *t*
*crim*ia. *Mol*
apere, *im*
quod *nub*
Vide etia
*Crim*us: *cr*
§. 13.
Crispi, *cin*
guentia
Crispus: *R*
§. 115.
*Croc*inum
7. *Prop*
reus *un*
*Croc*ire: *c*
§. 2.
*Croc*otariu
est *genu*
Nonius. *t*
*Croc*otula:
non *vir*
appellari
Virgil. *lit*
tos & *sen*
fu. *Vobis*
murice *cr*
bux *expli*
*Cruci*ando
*Cruci*abilis
§. 1.
*Cruci*abilis
*Cruci*amus
§. 12. *C*
*Cruci*are
*Cruci*are
89.

Germ. ein Sieb. Pœn. 3. 1. §. 9.
 erimen: pro criminatione. Bacch. 4.
 3. §. 15. 32. Agell. lib. 12. cap. 12.
 Propert.
 —Erit tanti criminis illa me-
 mor.
 Idem. Quid tantum merui, quæ
 te mihi crimina mutant?
 criminare aliquem apud aliū. Pseud.
 1. §. 78.
 criminator. Bacch. 4. 7. §. 28.
 crinis. Mof. 1. 3. §. 69. Vbi Crines
 capere, inquit Lipsius, idem esse,
 quod nubere, & matronam fieri.
 Vide etiam Mil. 3. 1. §. 196.
 Crinnus: nomen serui. Trin. 4. 3.
 §. 13.
 Crispi, cincinni, fecti, compositi, un-
 guentati. Truc. 2. 2. §. 32.
 Crispus: Rud. 1. 2. §. 37. Capt. 3. 4.
 §. 115.
 Crocinum: croci odor. Curc. 1. 2. §.
 7. Propert. Et crocino naves mur-
 retus ungat onyx.
 Crocire: est coruorum. Aul. 4. 3.
 §. 2.
 Crocotarius infector: à crocota, quæ
 est genus vestis crocei coloris.
 Nonius. Aul. 3. 5. §. 47.
 Crocotula: vestis erat mulierum,
 non virorum. Græci κροκόνην
 appellarunt. Epid. 2. 2. §. 47. Sic
 Virgil. lib. 9. Æneid. effemina-
 tos & semiuiros Troianos inces-
 sit. Vobis picta croco, & splendenti
 murice vestis. Ita quidem Turne-
 bus explicat.
 Cruci condonare. Rud. 4. 4. §. 26.
 Crucibilibitates animi. Cist. 2. 1.
 §. 3.
 Crucialiter. Pseud. 4. 1. §. 40.
 Cruciamenta, cruciatus. Afin. 2. 2.
 §. 52. Capt. 5. 4. §. 2.
 Cruciare. Cas. 2. 8. §. 9.
 Cruciare agriundine. Bacch. 3. 3. §.
 89.

Cruciari aliquid. Mil. 4. 8. §. 11. Cist.
 2. 1. §. 4.
 Cruciari. Truc. 2. 5. §. 2. Vbi tamen
 Palmerius mauelit *Cruciantque*.
 Sæpe enim verba actiua vsur-
 pantur παθητικῶς. Vide suo loco
 Verba actiua in Mantissa Lex.
 Crucias mala: vt, satias. Cas. 2. 6.
 §. 64.
 Cruciatu malus. Aul. 3. 3. §. 11.
 Bacch. 4. 9. §. 132. Perf. 4. 4. §. 25.
 Rud. 2. 6. §. 11. Pseud. 3. 1. §. 12. E-
 pid. 5. 1. §. 5. Perf. 5. 2. §. 9.
 In Cruciatum dedere. Bacch. 4. 4.
 §. 36.
 Cruciatu maximu malus. Mil. 2. 3.
 §. 8.
 Cruciatu: pro dolore, damno.
 Amph. 2. 2. §. 161. & 4. 2. §. 15.
 Capt. 3. 5. §. 23. Curc. 1. 3. §. 37.
 Crucis discipulus. Vide litt. D.
 Crucifalut: sistè, in cruce saliens.
 Bacch. 2. 3. §. 128.
 Crudus: subdolu & callidu. Pœn. 5.
 2. §. 147.
 Crudus vir: impotens & inhumana-
 nus. Truc. 2. 8. §. 14. ἀπὸς, durus
 & inexorabilis.
 Crudum, an coctum)(Aul. 3. 2.
 §. 16.
 Crumina. Bulga est folliculu om-
 nni, quam & cruminu vett.
 appellarunt, & est sacculu è
 brachio pendens. Nonius. δὲ δὲ
 κρεμῶν pendere. Amph. Sc. Quis
 tam. §. 44. Afin. 3. 2. §. 44. & 3.
 3. §. 63. Truc. 3. 1. §. 7. 8. 10. cru-
 mina de collo: & 5. 1. §. 64.
 Crumina are pragnans. Afin. 3. 3.
 §. 71.
 Crumina pertundere. Pseud. 1. 2.
 §. 37.
 Cruricrepida. Trin. 4. 3. §. 14. Fidè
 de seruis.
 Cruricrepium. Formari potest, vt
 C 5 cruci-

crucifragium. Pseud. 1. 1. § 128.
crurifragium. Pœn. 4. 2. § 64. pas-
 siuè de seruo, cui suffringi debe-
 ant crura.

crustulum comminutum. Stich. 5. 4.
 § 9.

crux; laxè capitur nonnunquam
 pro omni angore, cruciatu, at-
 que exitio: & apud Plautum pro
 homine aquis merso. Men. Prol.
 § 66. Rud. 1. 2. § 87. Aulul. 3. 5.
 § 48. *Aliqua mala crux semper
 est, quæ aliquid petat*. Sic Terent.
 Meretrices à cruciando *crucos*
 vocat. Vide Lipsi. lib. 1. de Cruce
 cap. 2.

crux seruis supplicium & sepulchrū
 erat. Mil. 2. 4. § 19. Most. 3. 2.
 § 57.

crux, pro extrema perniciè sæpe ap-
 pud Accium nostrum. Caf. 1. 1. §
 5. Asin. 5. 2. § 91.

crux mala. Most. 3. 2. § 166. Caf.
 3. 5. § 17. & 5. 4. V. 8. Rud. 2. 6. §
 34. Pseud. 1. 3. § 100. & 3. 2. § 57.
 & 4. 7. § 86. & 5. 2. § 5. Men. 5. 7.
 § 28. Pœn. 3. 5. § 44. & 3. 6. § 4.
crux mala, pro eo, qui cruciat. Aul.
 3. 5. § 48.

crux mala idem quod *Furia*. Bacch.
 4. 2. § 2. *Quæ te mala crux agi-
 tat?*

crux; in execrationibus. Pers. 5. 2. §
 73. Rud. 1. 2. § 87. & 4. 4. § 118.

crux mala magna. Men. 5. 2. § 96.

crux mala maxima. Capt. 3. 1. § 9.
 Men. 2. 2. § 53. Trin. 2. 4. § 197.
 Pers. 3. 1. § 24. Caf. 1. 4. § 21.

crux simularum; de seruis. Pers. 5. 2.
 § 17.

crux summa. Stich. 4. 1. § 45.

cubando in lecto obduri. Truc. 5. 1.
 § 24.

cubare; decumbere. Caf. Prol. §
 37. Hor. l. 1. Sat. 9. § 18. & lib. 2.

Sat. 3. § 189. lib. 2. Epistola. 2. §
 68. Ovidius Epistola Acontiana:
Hæc cubat, ille valet. Eadem
 significatione τὸ νειδᾶς acci-
 pitur apud Græcos pro agro-
 tare.

Cubare. Triclinare verbum, in cu-
 bitum se componere. Asin. 5. 2.
 § 73.

Cubare de συνουσιασμός. Bacch. 4. 9.
 § 86. Caf. 2. 5. § 30. & 2. 8. § 48.
 Cist. 1. 1. § 46. Mil. 1. 1. § 65.
 Bacch. 4. 8. § 55.

Cubare; iacere. Pseud. 1. 1. § 34.

Cubare puerperio. Truc. 2. 5. § 22.
Cubile; de muribus. Truc. 4. 4.
 § 16.

Cubitare in cunis. Obscœnum est.
 Pseud. 4. 7. § 81. Vide *Cuna*.

Cubitare; de fœminis. Curc. 1. 1. §
 57. 76. Stich. 4. 1. § 41.

Cubitissim. Caf. 5. 2. § 38.

Cubitum abire. Most. 2. 2. § 55.

Cubitum ire. Truc. 2. 6. § 66.

Cubitum longa littera. Pœn. 4. 2. §
 15. Rud. 5. 2. § 7.

Cuculus; & scribendum vno l, & me-
 dia producenda. Asin. 5. 2. § 74.
 85. Pseud. 1. 1. § 94. Horat. lib. 1.
 Sat. 7. § 31.

— *compellans voce cuculum*.

Dicebantur olim *cuculi*, qui spre-
 tis suis vxoribus alienas mulie-
 res consecretabantur: sicut *Cu-
 culus* proprie auis est, quæ in a-
 lieno nido parit. Vide Plin. l. 18.
 cap. 26.

Cuculus; stupidus amator; qui alie-
 nis lectis incubat. Trin. 2. 1.
 § 18.

Cuculus. In conuitio est. Pers. 2. 4.
 § 11.

Cucumis; de natura virili. Caf. 5. 2.
 § 29.

Cucus, idem quod *cuculus*, teste
 Isid.

Ibid. lib. 12. c. 7. Perf. 2. 1. §. 6. Vide
ibi Animadversiones.

Cuius vox. Trin. 1. 2. §. 7.

Cuius: cuius. Rud. 3. 4. §. 39.

Cuius? quare, in quem finem. Pœn.
2. 1. §. 33.

Cuius. Pœn. Prolog. §. 109. & 5. 2.
§. 33. 34. Men. 2. 2. §. 66. Curc.
§. 37.

Cuius, **ia**, **um**. Curc. 1. 2. §. 18. & 2.
1. §. 14. Epid. 2. 2. §. 110. Rud. 2. 3.
§. 2. & 2. 4. §. 21. Stich. 2. 3. §. 47.
Cist. 3. §. 2. Bacch. 4. 9. §. 24. 55.
Pseud. 2. 4. §. 11. & 4. 4. §. 6.
Merc. 1. 2. §. 87. & 3. 1. §. 31. & 4. 3.
§. 20. 21. & 5. 2. §. 23.

Cuiusmodi. Pseud. 2. 4. §. 51. Rud. 2.
4. §. 10. **Qualis**. Trin. 2. 4. §. 101.
Perf. 4. 4. §. 97. Merc. 1. 4. §. 3.

Cuiusmodi: cuiusvismodi, cuius-
quemodi. Pseud. 2. 4. §. 51. Perf. 3.
1. §. 58. Apul. & Agell. dicunt **cu-**
iuscemodi. Cicero, **Cuimodi**, **Cui-**
cuiumodi.

Culcita: replebatur ex ciliciis pilis,
siue tomentis: ab inculcando.
Græcè *πικρυγε*. Mil. 4. 4. §. 42.

Culcitella: à **culcita**. In obscenis ha-
betur, sicut **Sponda lecti**, quem-
admodum Dolabella C. Cæsa-
rem, qui audiebat **Delitium Nico-**
medis, appellare solebat **Spondam**
regia lectica. Most. 4. 1. §. 14.

culcitra, vel **culcita**. Casin. 2. 4.
§. 28.

culcitra: de tergo. Most. 4. 1. §. 12.
culex cana: de amatore fene. Cas. 2.
3. §. 22. Vide Turneb. lib. 16. Ad-
uers. cap. 3.

culioes. Curc. 4. 2. §. 14.

culina. Truc. 2. 7. §. 53.

Culleus. *μολγῆς, δονδὸς βόει* ♂, vtris,
in quo olium recondebant.
Pseud. 1. 2. §. 78. Etiam in hunc
parricidæ condebantur. Fulgen-

tius. **Culleus** dicitur **saccus**, in quo
rei conclusi in mare mittuntur.
Plura de culleo parricidiali dixit
Melchior Goldastus ad Dositheum
lib. 3. pag. 63. Edit. Genev.

culpam & **suspicionem** a se **segrega-**
re. Trin. 1. 2. §. 42. 44. **Culpam** ad-
mittere.

culpam conferre in aliquem. Truc. 4.
3. §. 55.

culpa & **desidia**. Trin. 3. 2. §. 21.

culpâ abstinere. Men. 5. 2. §. 18.

culpam abstinere. Men. 5. 6. §. 20.

culpâ carere. Trin. 5. 2. §. 5.

culpâre. Truc. 2. 3. §. 28.

culpari, **vituperari**, (*Extolli, landa-*
ri. Ibidem.

culpitare. Cist. 2. 1. §. 19.

cultus acutus. Epid. 2. 2. §. 2.

cultus est: pro **cultui**. Rud. 2. 1. §. 5.

cultus optimus. Mil. 1. 1. §. 13.

cum pro **quamvis**. Mostel. 4. 1. §. 1.
Cum, tamen.

cum; sæpè à veteribus addebatur,
vbi nos omittimus. Mostel. 3. 1.
§. 124. **Bono cum iure**. Ennius:
Optima cum pulcris animis Ro-
mana iuuentus. Cicero Arat.
--- **Magnis cum viribus annis**.

cum; pro **postquam**. Mostel. 5. 1. §. 9.
Rud. 4. 7. §. 22.

cum: Indicatio iunctum, pro **quia**.

Afin. 1. 1. §. 66. Rud. 2. 2. §. 2.

Most. 3. 1. §. 56. Bacch. 5. 2. §. 5.

Stich. 4. 2. §. 1. Mil. 2. 2. §. 25.

cum, tum. Truc. 1. 2. §. 86. Casin. 1. 1.

§. 51. Bacch. 1. 2. §. 37. Cist. 1. 1. §. 1.

Mil. 4. 8. §. 56.

cum; pro **quod**. Rud. 4. 8. §. 6. Capt.
5. 1. §. 2.

cum; pro **quia**. Pœn. 1. 1. §. 81. Most.
2. 2. §. 2. & 2. 3. §. 31.

cum: interdum causam notat, **pro-**
pter, ob. Most. 2. 2. §. 33. Epid. 1. 1.
§. 73.

cum

Cum eleganter tempus describit.
Merc. 3.1. §. 35. 44. Persa 1. 3. §. 57. Mostell. 2. 2. §. 39. Men. 3.1. §. 1. Bacch. 3.3. §. 13. Inspecie loca.

Cum; pro, inter. Bacch. 2.3. §. 95.

Cum; pro, cum. Capt. Prolog. §. 24.

Cum extemplo. Vide litt. E.

Cum imperio publico esse. Trucul. 1.1. §. 74.

Cum magis; magis. Persa. 4.4. §. 15.

Cum maxime. Mil. 4.4. §. 17. Terent.

Phorm. 1.4. §. 27. Atqui opus est cum maxime. Vtitur & Senec. 1.3. de Benef. c.3. & Plin. lib. 6. c.6.

Cum atilis vestis: à colore fluctuum marinarum. Nam ne uigile fluctus sunt. Epid. 2.2. §. 54.

Et quem colos cumatilis deceat. -- Vide etiam Plumatilis. Titinnius Setina: Et quem colos cumatilis deceat.

Cumularus commoditate, &c. Mil. 4.9. §. 6.

Cumularus scelerum. Aul. 5.1. §. 16.

Cuna. Truc. 5.1. §. 13. Pseud. 4.7. §. 81.

Cuna & *cunabula* in obsceno sensu forte accipiuntur. Pseud. 2.4. §. 48. & 4.7. §. 81.

Cuntare; *δεχαίνω*. Cal. 4.2. §. 13.

Cunila gallinacea, Saturcia, Germ.

Garten. Ysop. Trin. 4.2. §. 90.

Cupedia, & *Cupes* sunt lautiores cibi. Festus. Stich. 5.4. §. 32.

Cupere, *confectari*. Trin. 2.1. §. 11.

Cupere domum. Vide litt. D.

Cupere aliquem seruatum, h. e. facere, ut aliquis seruetur. Epid. 5.1. §. 37.

Cupere alicuius. Eleganti syntaxi, & bonis authoribus frequentata. Mil. 4.1. §. 17. Sic Symm. Iam dudum vestri cupiunt. Et vetus Poeta apud Cic. 1.3. de Nat. Deor.

Qui neque te amet, neque studere tui. Et sic Trin. 4.1. §. 22. *Cupio domi*: h. e. cupidus sum domus.

Cuppes: ganeo, cupidiarum amans; Germ. Ein gener Maul. Trin. 2.1. §. 13.

Cupido; pro libidine. Amph. 2.2. §. 210. Vbi *Cupido sedatus* est, quæ Propert. lib. 2. Eleg. 18. vocat bonum. -- Sape *cupido* Huic malus esse solet, qui fuit ante bonus.

Cupido aqua. Trin. 3.2. §. 50.

cupidinis hospitium. Trin. 3.2. §. 47. *cupidine* differor: amore. Pœn. 1.1. §. 28.

cupido; Deus munditiæ, h. e. mundus. Cal. 2.3. §. 9. Merc. 5.2. §. 13.

cupido versatur in corde. Pœn. 1.1. §. 68.

cupidus vino. Syntaxis notanda. Pseud. 1.2. §. 50.

cupidus; volens. Curc. 1.1. §. 3. & 1.2. §. 2.

cupidus auri. Pœn. 1.1. §. 51.

cupidus damni. Pseud. 4.7. §. 34.

cupide cupere. Cal. 2.3. §. 49.

cupiens alienius. Amph. Prolog. §. 132.

cupiens corporis. Mil. 4.2. §. 7. §. 8.

cupiens nuptiarum. Mil. 4.2. §. 27.

cupienter. Pseud. 2.3. §. 17.

cupis: producit rōis. Curc. 2.3. §. 84.

cupita ciuitas. Merc. 5.1. §. 12.

cupitum: exoptatum, contingit. Pœn. 5.4. §. 99.

cupitus atque expectatus. Pœn. 5.4. §. 88.

cura cormouit. Truc. 4.2. §. 60.

cura in animo. Truc. 2.5. §. 5.

cura est, ut. Stich. 5.2. §. 4.

cura est: pro, cura est. Merc. 1.2. §. 11.

cura maxima est. Aul. 2.7. §. 2.

cura: pro, amica. Epid. 1.2. §. 32.

Propert. lib. 1. Eleg. 1.

Hoc moneo virare malum: sua quemq; moretur

Cura,

Cura, neq; assueto inuict amore locum.

Et alibi ad Lynceum senem.

Lynceum, tunc meam potuisti tangere curam?

Cura exanimales; tabificæ, Βιοφθόγοι. Rud. 1. 4. §. 2. Nonnus *ῥυθόγεος* aut *ῥυθόγεος* appellat.

Cura mala. Pseud. Prol. §. 23.

Cura cruciari. Merc. 2. 1. §. 23.

Curare; efficere, Germ. Aufstichten. Men. Prol. §. 51.

Curam eximere. Caf. 3. 1. §. 3.

Curam adhibere. Mil. 1. 1. §. 41.

Curare; efficere. Men. 1. 3. §. 24.

Curare; absolute, pro, curiose aliquid administrare. Bacch. 2. 2. §. 49. & 4. 4. §. 99. Rud. 2. 3. §. 50. Stich. 1. 2. §. 38. Sallustius; *Marius in dextra parte exercitus curabat; hoc est, rem gerebat.*

Curare; ambiguum est. Interdum ἄρρεσις notat: interdum vehementi cura angit. Men. 5. 4. §. 7. 11.

Curare; verbum conuiuii. Men. 2. 3. §. 16. Stich. 5. 3. §. 9. *Curare amicos; h. e. lautè tractare.*

Curare, Germ. Verschen. Pseud. 2. 2. §. 32.

Curare rem; de re familiari. Most. 1. 1. §. 25.

Curare; pro, morari. Most. 3. 1. §. 94. *Non ego istunc curo quis sit.*

Liuius lib. 36. Nec hercule magnopere nunc curo, quid Ætoli futurum esse conseat.

Curare; ad omnes delicias spectat. Pseud. 2. 2. §. 67. & 3. 1. §. 8. *Curare nitidiusculè.* Most. 2. 3. §. 2. 16. Horat. *Curata cuticula dixit.*

Curare; verbum rei coquinariæ esse docet Donatus Andr. 1. 1. Inde Excurare. Caf. 3. 6. §. 6. Pseud. 5. 1. §. 8.

Curare; operam dare. Mil. 1. 1. §. 1.

Curare; absolute; pro, cenam apparare. Pers. 1. 3. §. 5. 1

Curare; de mundo muliebri. Cist. 1. 1. §. 115.

Curare rebus alienis. ἑμμοχεῖν. rarè syntacticum datiuo. Rud. 1. 2. §. 57. 92. Stich. 5. 3. §. 9. Truc. 1. 1. §. 34. & 4. 3. §. 50. Sic Apul. Apolog. *solis hominibus, & eorum paucis curare.* Et paulò post, *ad rebus meis curat.* Vide etiam Nonium. Accius: *Neque profecto Delum summus Rex omnibus curat.*

Curare rebus publicis; insolens syntaxis. Trin. 4. 3. §. 50. Nonnulli eodem modo legunt. Pers. 1. 2. §. 23.

Curare bene se suamq; etatè. Pseud. 4. 7. §. 34.

Curare aliud; prouerbialiter. Mil. 3. 3. §. 55. & 4. 2. §. 96.

curare munus. Truc. 2. 4. §. 76.

curare cenam. Rud. 4. 6. §. 11.

curare obsonium. Merc. 33. §. 21.

curari molliter. Pcen. 3. 3. §. 79.

curassere. Men. 3. 3. §. 15.

curatio, cura. Amph. 1. 3. §. 21. Caf. 2. 3. §. 43. Pcen. 1. 2. §. 141.

curatores ludorum. Pcen. Prolog. §. 16.

curculio; vermis est, frumenta exinaniens. Græcè *κῆξ*. Gerh. *Wiebelen.* sic appellatus, quasi tortus guttur. Est enim *Curculio* pars ea seu fistula, per quam spiritus attrahitur & demittitur: tracheam asperam vocant Medici. Curc. 4. 4. §. 30. Trin. 4. 3. §. 9. *Curculio est exercitor.* Columell. lib. 1. cap. 6. Virgil. 1. Georg.

— *populasque ingentem farri acernum*

Curculio. —

Curculio.

curculiunculi minuti. Rud. 5. 2.

§. 38.

curiales: à curia, qui sunt eiusdem curiæ. Aul. 2. 2. §. 1. Cicero etiam *Curiones* vocat.

curio: agnus macer. Festus: *Qui ossa & pellis torus est, & qui crura macet.* Aulular. 3. 6. §. 26. Vide *Proverbia* in Mantissa.

curiosè: diligenter, & sollicitè. Amph. Sc. Di. vestram. §. 23.

Curriculo: vno cursu. Germ. *Eines Lauffs.* h. e. citò. Epid. 1. 1. §. 12. Mostell. 2. 1. §. 15. & 3. 5. §. 26. Rud. 3. 5. §. 19. & 36. §. 17. Pers. 2. 2. §. 17. Mil. 2. 6. §. 43.

Curriculo celeri esse. Stich. 2. 3. §. 12.

Curriculum: cursus. Merc. 5. 2. §. 91.

Stich. 2. 2. §. 35.

Curriculum facere. Trin. 4. 4. §. 11.

Cursim. Pseud. 1. 3. §. 123. Pœn. 1. 2. §. 156.

Cursim & citò. Pœn. 3. 1. §. 64.

Cursor. Trin. 4. 3. §. 16.

Cursores. Pœn. 3. 1. §. 43.

Cursum contendere. Cist. 2. 1. §. 57.

Cursura: pro fuga. Afin. 1. 2. §. 61.

Stich. 2. 2. §. 34. Merc. 1. 2. §. 10.

Trin. 4. 2. §. 164. & 4. 1. §. 9. Most.

4. 1. §. 5. Ad *cursuram* se exercere.

Cursus. Most. 1. 2. §. 72.

Cursus inuentus exercitiū. Bacch. 3. 3. §. 24.

Curium infortunium: à Curtio, qui, cum Romæ terra hiasset, & postulationem (hoc est, postulationem) Di manes vellent, immisso equo, præcipitavit in foueam. Inde ductum hoc genus prouerbii. Persa 4. 4. §. 45.

In foueam decidere, pro, Decipi, Inānci. Quod Plautus per ambages *Curium infortunium* appellat. Pseud. 4. 7. §. 44.

Hæc enim lætio Lipsii nonnullis arridet. Nisi forte cum magno Passeratio ex vetustis edd. leges à *diro infortunio*. Vide tamen Animaduers. nostras ad locum Pseud. vbi *πιδανός* allerui nostram coniecturam de, *curuo infortunio*. Sic enim Rud. 3. 5. §. 53. vocat *crassum infortunium*. Et Pœn. Prol. §. 25. *Anceps infortunium*. Contrarium est *Solidum infortunium*. Merc. Prol. §. 21. Sed vide quæso Animaduersiones nostras ad Pseudol. 4. 7. §. 44.

Curium facere: ab onere scil. Caf. 1. 1. §. 36.

Curassis: curaueris. Most. 2. 2. §. 92.

Pœn. 3. 1. §. 50. Pseud. 1. 3. §. 3.

Custodela. Merc. 2. 1. §. 9. Rud. 3. 5. §. 34.

Custodia lignea. Pœn. 5. 6. §. 28.

Custodiam agitare. Rud. 3. 6. §. 20.

Custodibitur. *αρχαῖος.* Capt. 3. 5. §. 71.

Custos bona. Truc. 4. 3. §. 38.

Custodes: de canibus. Mil. 2. 2. §. 57.

Custos: pro, præceptore, pædago, informatore, magistro. Pseud. 3. 2. §. 76. & 4. 3. §. 19. Horatius de arte poetic. §. 161. 239. & lib. 1. Sat. 4. §. 118. & sæpe apud alios authores.

Custos mulierum. Mil. 2. 1. §. 68. *conseruum meum miles concubina custodem addidit.* Tacitus Annal. lib. 11. cap. 35. *Titium Proculum custodem à filio Messalina datum.* Ad illum locum plura Ludou. Dorleans.

Cutis mollis. Caf. 4. 4. §. 21.

Cutis viua. Bacch. 2. 3. §. 8.

Cyamus: seruus. Truculept. 2. 7. §. 18.

Cyathis

Cyathis *cyathis*

Y. 11. Diphalu

ing. xii.

W. 11. 11.

Q. 11. 11.

Tanquam

nobis

Vnum bonu

culas

Cyathoculum

§. 16.

Cyathos biber

Cyathia & c.

Cyathus neb

Pœn. 1. 1.

Cygnoparve

nem cano

101. De

tarum.

Cylindrus

ter Corin

Cynica gens.

Cinice accipi

Cypru. Merc.

Cyrene. Rud. 1.

D. 11. 11.

phit. 11

Y. 11. 11.

et 11. 11.

Cyathis septenis bibere. Pers. 5. 1. §. 19

Cyathisso: à cyathis sum. Men. 2. 2.

§. 29. *Diphilus Comicus:*

ὄππε κυαθίσσο' ἐνίοθ' ἤμιν ὃ
τὸν

ἰς ἀγαθὸν ἐμίσχασα, τὸς ἐπ' αὐ-
τὸς κενύει.

Quos versus Latine sic verte-
rim:

Tanquam cyathissans bis semel
nobis Hera

Vnum bonum emiscet, tria an-
culat mala.

Cyatho oculum excutere. Pers. 5. 2.
§. 16.

Cyathos bibere. Stich. 5. 4. §. 24.

Cyathus & cātharus. Pseud. 4. 2. §. 2.

Cyathus nebula: pro re leuissima.
Poen. 1. 2. §. 62.

Cygnopatre cluere. conuitium in se-
nem cano capite. Men. 5. 2. §.
101. De Cygnis vide Fabb. Poe-
tarum.

Cylindrus: nomen coqui, ioculari-
ter *Coriendrus.* Men. 2. 2. §. 21.

Cynica gens. Pers. 1. 3. §. 43.

Cinice accipi. Stich. 5. 4. §. 22.

Cyprus. Merc. 3. 4. §. 61.

Cyrena. Rud. Prol. §. 33.

D.

Dhiatus causa vsurpatum. Am-
phit. 11. §. 203. 279. & 2. 2.
§. 30. 180. & 3. 2. §. 18. Epid. 1. 1. §.
67. & 3. 3. §. 8. & 5. 1. §. 23. Pers. 1.
2. §. 12. & 2. 2. §. 40. Rud. 3. 3. §.
32. Bacch. 2. 3. §. 123. & 3. 6. §.
42. & 4. 4. §. 67. & 4. 4. §. 88.
Men. 5. 5. §. 39. Pseud. 1. 3. §. 136.
& 1. 5. §. 108. & 4. 6. §. 7. & 4. 7. §.
75. & 5. 1. §. 27. Merc. 1. 2. §. 85.
& 5. 4. §. 23. & 5. 2. §. 61. Me-
nach. 3. 2. §. 1. & 5. 7. §. 33.
& 5. 8. §. 5. Mil. 3. 1. §. 67. 154.

Stich. 3. 2. §. 33. & 4. 2. §. 3. Truc.
2. 4. §. 4. Poenul. 4. 2. §. 64. Mo-
stell. 1. 3. §. 98. & 1. 4. §. 20. Rud.
4. 4. §. 2.

Dadaleis remigiis ferri. Amph. Se.
Di vostr. §. 51. est. volare.

Damnum, dispendium. Poen. 1. 1.
§. 35. 71.

Damnum alienum: quod peregrinis
infertur. Cist. 4. 2. §. 60.

Damnum: de scorto damnofo. Men.
1. 2. §. 24.

Damnum & flagitium facere. Merc.
2. 1. §. 13.

Damnifica bestia. Cist. 4. 2. §. 61.

Damnum aut malum dare. Truc. 2.
1. §. 17. Cist. 1. 1. §. 108.

Damnificus & nequam. Cist. 4. 2.
§. 62.

Damnigeruli: qui iacturam sum-
tum inferunt. Truc. 2. 7. §. 1.
Sic *Damnosus.* Suer. Neron. cap.
31. Sic *Salutigerulus.* Aul. 3. 5.
§. 28. *Nugigerulus.* Ibid. §. 51.

Damnus certare. Truc. 5. 1. §. 58.

Damno esse. Pseud. 4. 7. §. 29.

Damnosi homines: vel quibus mul-
tum infumitur, quales sunt me-
retrices & lenones: vel prodigi
sumptusque nullius rationem
habentes. Trucul. 1. 1. §. 44.
63.

Damnosi Dii: qui damnum creant.
Bacch. 1. 2. §. 9. Horatius *Vene-
rem* vocat *damnosam*, quæ im-
minuit rem familiarem.

Damnopus: qui damnum infert.
Curc. 4. 1. §. 11.

Damnopus: πεινητικός. Epid. 2. 3.
§. 14.

Damnopus: pro sumtuoso. Pseud. 1.
5. §. 1.

Danam; dabo, distribuam, δέξαιμαι.
Cal. 1. 6. §. 12.

Dane: